

REVISTĂ ELECTRONICĂ DE EDUCAȚIE

ACADEMIA ABC

EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI

ISSN 2734 5491

ISSN-L 2734 - 5491

NR 29, MARTIE 2025

Implicațiile pedagogiei
asupra activității
didactice

REVISTA "EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI" / NR. 29 / MARTIE 2025

Un proiect
S.C. Offset S.R.L.

B-dul 1Mai, Nr.33A, Bl.PF7, Sc.A, Ap.11,

Constanța,

Tel: 0784.835951,

Email: office@academiaabc.ro

revista@academiaabc.ro

simpozion@academiaabc.ro

proiect@academiaabc.ro

Website: academiaabc.ro

REVISTA "EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI" / NR. 29 / MARTIE 2025

Implicațiile pedagogiei asupra activității didactice

Editor: Secuiu Eugen

Redactor: prof. Secuiu Elena

**AUTORII ÎȘI ASUMĂ ÎNTREAGA
RESPONSABILITATE PENTRU CONȚINUTUL
MATERIALELOR PUBLICATE !**

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Băguț Corina Liceul de Artă „Ioan Sima” Zalău	BĂNESCU IRINA Grădinița cu P.P. NORD 1 Rm.Vâlcea
BULGARIU ANDREEA ȘCOALA „CRISTOFOR SIMIONESCU”, PLOPENI, JUD.SUCEAVA	Cioată Carmen-Violeta Liceul Tehnologic Vasile Sav Roman
Stratulat Cristina-Amelia Școala Gimnazială ” Ioan Bădescu”	Constantin CIOFU Liceul Tehnologic „Grigore Antipa” Bacău
Codreanu Teona Colegiul Național "Vasile Alecsandri" Bacău	Monica Mitea C.N. “Ion Maiorescu” – Giurgiu
Caraman (căs.Cojocea) Andreea-Alexandra Școala Gimnazială Nr.2 Ciocârlia de Sus	Dan Gabriela Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva
Dehelean Crina Colegiul Tehnic Alesandru Papiu Ilarian	Drăgulin Veronica-Nicoleta Liceul Teoretic”Constantin Angelescu”,Ianca
Șeulean Augustin-Valentin Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, jud.Mureș	Fediuc Jerdea Ionela ȘcoalăGimnazialăNr 1 Motru
Gabor- Borș Lucreția Școala Gimnazială ”Ștefan cel Mare” Bistrița	Păunescu Camelia Colegiul Național “Ienăchiță Văcărescu”
Popescu Daniela Școala Gimnazială “Prof.Ilie Popescu” Șotânga	PerișoreanuAna Școală Gimnazială Nr 1 Motru
Popovici Paula Maria Grădinița cu P.P. Nr. 29 Sibiu	Schmiedt Daniela Colegiul Național „Diaconovici-Tietz”, Reșița
Simionov Luiza-Coralia Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu”	Sorca Maria-Elena Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița
Suceava Daniela Școala Gimnazială Hodac	Voinia Elena Școala Gimnazială, Comuna Timișești

CUPRINS

Planul Remedial.....	PAG. 7
Autor: Stratulat Cristina-Amelia	
Școala Gimnazială ” Ioan Bădescu”	
ROMANTISMUL MUZICAL.....	PAG. 9
Autor: Băguț Corina	
Liceul de Artă „Ioan Sima” Zalău	
Educația la vârstele timpurii – delimitări conceptuale, forme de realizare.....	PAG. 14
Autor: BĂNESCU IRINA	
Grădinița cu P.P. NORD 1 Rm.Vâlcea	
PROIECT EDUCAȚIONAL ZIUA MONDIALĂ A ALBINELOR.....	PAG. 16
Autor: BULGARIU ANDREEA	
ȘCOALA „CRISTOFOR SIMIONESCU”, PLOPENI, JUD.SUCEAVA	
Energii regenerabile și neregenerabile.....	PAG. 19
Autor: Cioată Carmen-Violeta	
Liceul Tehnologic Vasile Sav Roman	
CALCULUL UNOR SUME ȘI DEMONSTRAREA ACESTORA PRIN METODA INDUCȚIEI MATEMATICE.....	PAG.23
Autor: Constantin CIOFU	
Liceul Tehnologic „Grigore Antipa” Bacău	
STUDIU ASUPRA PROPRIETĂȚILOR NUMERELOR COMPLEXE PRIN EXERCIIȚII REZOLVATE.....	PAG. 28
Autor: Constantin CIOFU	
Liceul Tehnologic „Grigore Antipa” Bacău	
Real-life and classroom situations.....	PAG. 31
Autor: Codreanu Teona	
Școala Gimnazială Nr.2 Ciocârlia de Sus	
Implicațiile pedagogiei asupra procesului de predare-învățare evaluare.....	PAG. 32
Autori: Caraman (căs.Cojocea) Andreea-Alexandra	
Școala Gimnazială Nr.1 Hudești	
Proiect de activitate didactică.....	PAG. 35
Autor: Dan Gabriela	
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva	

METODE DE ORGANIZARE A PRODUCȚIEI DE BAZĂ.....PAG. 42

Autor: Dehelean Crina

Colegiul Tehnic Alesandru Papiu Ilarian profesor

Integrarea copiilor cu CES în grădiniță.....PAG. 47

Autor: Drăgulin Veronica-Nicoleta

Liceul Teoretic "Constantin Angelescu", Ianca

Reguli de completare a registrului de intrare-ieșire a corespondenței.....PAG. 50

Autor: Fediuc Jerdea Ionela

Școală Gimnazială Nr 1 Motru

Magia literei scrise-Strategii de stimulare a lecturii la clasele primare.....PAG. 52

Autor: Gabor- Borș Lucreția

Școala Gimnazială "Ștefan cel Mare" Bistrița

Regresia în vegetal: Han Kang, Vegetariana.....PAG. 55

Autor: Monica Mitea

Colegiul Național "Ion Maiorescu" – Giurgiu

Pedagogia modernă- educație de calitate.....PAG. 57

Autori: Păunescu Camelia, Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu"

Popescu Daniela, Școala Gimnazială "Prof. Ilie Popescu" Șotânga

SPONSORIZAREA SAU DONAȚIA - CONTABILIZARE ȘI RAPORTARE.....PAG. 60

Autor: Perișoreanu Ana

Școală Gimnazială Nr 1 Motru

Ce îmi doresc preșcolarii de la grădiniță?.....PAG. 63

Autor: Popovici Paula Maria

Grădinița cu P.P. Nr. 29 Sibiu

Organizarea unei „Nopti de lectură.....PAG. 64

Autor: Schmiedt Daniela

Colegiul Național „Diaconovici-Tietz”, Reșița

FIȘA DE CITIRE-A, O, U, Ă, B, C, S, T, R, L, P, F, D, V, M.....PAG. 67

Autor: Simionov Luiza-Coralia

Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu”

FIȘĂ DE CITIRE ȘI Scriere P-B.....PAG. 70

Autor: Simionov Luiza-Coralia

Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu”

Plumb-George Bacovia.....PAG. 74

Autor: Sorca Maria-Elena

Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița

Mircea Eliade-scriitor canonic.....	PAG. 78
Autor: Sorca Maria-Elena	
Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița	
„Nostalgia”-elemente onirice Mircea Cărtărescu.....	PAG. 80
Autor: Sorca Maria-Elena	
Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița	
Alexandru Macedonski- „Rondelul rozelor de august.....	PAG. 83
Autor: Sorca Maria-Elena	
Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița	
POSSIBILITĂȚI DE IMPLEMENTARE A EVALUĂRII MONTESSORI ÎN SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT CONVENȚIONAL.....	PAG. 85
Autor: Sorca Maria-Elena	
Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița	
Despre timp, la timp.....	PAG. 91
Autor: Sorca Maria-Elena	
Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița	
CALITATE ȘI INOVARE ÎN EDUCAȚIE PRIN ÎNVĂȚARE LA DISTANȚĂ.....	PAG. 98
Autor: Sorca Maria-Elena	
Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița	
Studiu de specialitate privind utilizarea jocurilor în lecțiile de biologie.....	PAG. 104
Autor: Suceava Daniela	
Școala Gimnazială Hodac	
IMPLICAȚIILE PEDAGOGICE ALE METODEI THINK-PAIR SHARE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ.....	PAG. 108
Autor: Șeulean Augustin-Valentin	
Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, jud.Mureș	
Proiectul unui curriculum.....	PAG. 110
Autor: Voinia Elena	
Școala Gimnazială, Comuna Timișești	
Repere ale modernității în România interbelică.....	PAG. 114
Autor: Voinia Elena	
Școala Gimnazială, Comuna Timișești	

Planul Remedial

Stratulat Cristina-Amelia

Școala Gimnazială " Ioan Bădescu"

Plan = proiect de elaborare cu anticipare , cuprinzând o suită ordonată de operații destinate să ducă la atingerea unui scop; program (de lucru).

Dacă o noțiune nu este bine stăpânită , apare planul de remediere care constă în propunerea unor activități adaptate nivelului elevului , în vederea aprofundării cunoștințelor și are ca scop corectarea neînțelegerilor, îmbunătățirea performanței.

Planul remedial se poate realiza prin :

- reluarea unor noțiuni care nu au fost suficient stăpânite –cu ajutorul unor fișe cu definiții, formule dar și cu exerciții rezolvate.
- adoptarea unor noi metode –cu ajutorul unor formulare care dau elevilor un feedback imediat astfel încât elevul să se poate autocorecta imediat.

Planul remedial are ca obiective conștientizarea elevilor cu privire la importanța învățării , a stăpânirii noțiunilor de calcul elementar, de aplicare a acestor cunoștințe și nu în ultimul rând creșterea promovabilității în cadrul examenelor naționale .

Pentru o mai mare reușită în atingerea obiectivelor , planul remedial presupune informarea părinților asupra rezultatelor obținute de proprii copii și implicarea acestora în vederea conștientizării elevilor asupra necesității studiului individual.

Pentru a realiza un plan remedial , profesorul îmbină metodele tradiționale cu cele digitale în care

ARII

Aria triunghiului oarecare

✚ Când cunoaștem o latură și înălțimea corespunzătoare ei, folosim formula:

$$A = \frac{b \cdot h}{2}$$

✚ Când cunoaștem toate laturile, folosim formula lui Heron:

$$A = \sqrt{p(p-a)(p-b)(p-c)}$$

$$p = \frac{a+b+c}{2}$$

unde p este semiperimetrul triunghiului

Aria triunghiului echilateral

$$A = \frac{l^2 \sqrt{3}}{4}$$

înălțimea într-un triunghi echilateral : $h_3 = \frac{l\sqrt{3}}{2}$

Aria triunghiului dreptunghic

$$A = \frac{c_1 \cdot c_2}{2} \quad \text{sau} \quad A = \frac{ip \cdot h_{ip}}{2} \Rightarrow h_{ip} = \frac{c_1 \cdot c_2}{ip} \quad (h_{ip} \text{ este înălțimea corespunzătoare ipotenuzei})$$

intervin jocurile educative , proiectele colaborative , folosirea diferitelor aplicații .

Spre exemplificare ne oprim asupra unității de învățare " Arii", clasa a VII-a. Pentru început ne propunem un test în care se aplică direct formulele de calcul a ariilor figurilor geometrice , prin repetarea acestora , elevii obținând un feedback imediat. Testul este însoțit de o fișă cu formule și poate fi reluat de câte ori este nevoie,

Test online Didactic.ro

Test arii
39:56

Durată: 40 minute

Aria unui pătrat cu latura egală cu 7 m este egală cu:

☐ 28 mp
☐ 35 mp
☐ 49 mp
☐ 14 mp

Nu sunt sigur, amân răspunsul

Răspundeti

Întrebarea 1 din 9

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Trimiteți testul

în vederea însușirii formulele și a aplicării acestora, materialul fiind accesat cu ajutorul linku-lui <https://www.didactic.ro/q/bzh761>

Bibliografie:

<https://dexonline.ro/definitie/plan>

ROMANTISMUL MUZICAL

Prof. Băguț Corina,
Liceul de Artă „Ioan Sima” Zalău

Romantismul a luat naștere în Anglia, de unde s-a extins în Germania și Franța, apoi în toată Europa. Acest curent cultural manifestat și în muzică s-a ridicat împotriva rigorilor, a dogmatismului estetic, a rațiunii reci și a ordinii, propunându-și să iasă din convențional și abstract.

Romantismul a susținut manifestarea fanteziei și exprimarea sentimentelor și a originalității, spontaneității și sincerității emoționale, promovarea libertății de expresie.

Caracteristicile generale ale acestui curent sunt intensitatea emoțională a muzicii, libertatea formei muzicale, îmbinarea deseori a muzicii cu literatura, trecerea rapidă dintr-o tonalitate în alta, partitura fiind caracterizată printr-o modulație continuă care simbolizează neliniștea autorului. Reprezentarea muzicală este direcționată mai mult spre cuvânt și imagine vizuală, fapt care înseamnă începutul epocii de glorie a muzicii cu program specifică genurilor instrumental și simfonic.

Lărgirea sferei tematice și vibrantul suflu interior al muzicii romantice vor rupe echilibrul clasic al mijloacelor de exprimare. Ordinea și simetria, proprii stilului clasic, sunt înlocuite cu o variată proporționare a frazelor și dese asimetrii. Schimbările frecvente de măsuri, ritmica foarte variată dau o mai mare vitalitate țesăturii sonore.

Melodica se diversifică cu linii simetrice provenite din cântecul popular sau din dans, dar și cu desfășurări libere de tipul recitativului sau arioso-ului operei. Numeroase cromatisme și modulații, ca și formule melodice necantabile de factură instrumentală, îmbogățesc mult exprimarea muzicală, alături de dese țesături modale descoperite în folclor, în cântecul vechi sau în cel exotic. Melodia devine mai suplă, mai sinuoasă, cu o desfășurare liberă, îmbrăcând aspecte diverse (teme largi, generoase, motive scurte, dramatice, teme-imagine).

Armonia romantică lărgeste conceptul tonalității, părăsind prezența celor trei funcțiuni tonale în favoarea celor secundare, care diluează stabilitatea tonală, trisonul clasic este alterat, intervin modulații neașteptate, există o alternare a modurilor majore și minore, precum și o largă deschidere spre asimilarea moralismului de tip popular. Desele acorduri pe trepte secundare, modulațiile frecvente, alterațiile, armonia modală, toate conturează o mare diversitate în cadrul organizării tonale, până când armonia wagneriană va marca criza tonalității.

Ritmica suferă și ea o emancipare în sensul modificării schemelor simetrice, a accentelor și a formulelor combinate. Din acest punct de vedere exprimările ritmice diferențiază prin specific culturile naționale.

Limbajul romantic cunoaște o mare varietate coloristică prin dezvoltarea și diferențierea elementelor de dinamică și agogică. Gamă variată de nuanțe cu contraste izbitoare, permanenta schimbare gradată sau bruscă a tempo-urilor și alte procedee produc un clocot vibrant necunoscut clasicilor.

Variatatea timbrei orchestrei crește nu numai prin folosirea unor instrumente muzicale noi sau prin valorificarea registrelor extreme, dar și prin multiple și variate combinații de timbruri instrumentale care largesc paleta orchestrală. Orchestrația cunoaște și ea o evoluție pornind de la perfecționarea tehnicii de construcție a instrumentelor muzicale. Marii compozitori romantici au experimentat noi combinații timbrale menite să tălmăcească sensurile poetice și sentimentele. Rezultatul este crearea unei orchestre mari capabilă să realizeze orice efect sonor în dimensiuni grandioase. Se amplifică compartimentul corzilor, dar mai ales cele ale alăturilor și percuției.

Romanticii au găsit refugiu în trecutul medieval exaltând virtuțile cavaleresti. Un alt loc de refugiu a fost natura cu peisajul ei singuratic neîntinat de mâna omului. Romanticii vor idealiza viața satului unde omul este mai aproape de natură, de izvorul sănătos al vieții. Uneori ei văd în natură personificarea divinității, alteori consideră că este locul unde sălășuiesc ființe supranaturale malefice. Sentimentul naturii este pentru romantici un spațiu de puritate și un loc de cugetări solitare.

Îndreptându-se spre natură, spre viața omului simplu, romanticii descoperă arta populară. Folclorul este considerat ca un vestigiu al trecutului și ca o experiență artistică mai apropiată de natură. Valorificarea folclorului aduce o sevă nouă în creația muzicală, constituind un element important, element de regenerare a culturii muzicale și de accentuare a particularităților naționale ale popoarelor.

Muzica programatică denumită și muzică cu program este o compoziție muzicală care își propune să ilustreze sau să urmărească explicit o temă dată. Este o muzică instrumentală a cărei structură este determinată prin date extramuzicale inspirate din natură, literatură și arte plastice. Curentul componistic care promovează muzică programatică poartă denumirea de programatism.

Unii specialiști consideră că prima lucrare cu caracter programatic a fost Simfonia a VI-a în Fa major „Pastorală” de Ludwig van Beethoven, nu numai prin titlurile explicative ale părților componente: Bucuria sosirii la țară, Scenă la pârâu, Veselă petrecere țărănească, Furtuna, Cântecul păstorilor, Bucuria trecerii furtunii, ci și prin pasajele onomatopice care sugerează murmurul apei, vuietul furtunii, cântecul păsărilor, jocul apei pârâului, sclipirea fulgerelor și ecoul tunetelor.

Alții consideră că inventatorul muzicii programatice a fost Hector Berlioz odată cu realizarea compoziției intitulate „Simfonia fantastică” (1830), una din primele lucrări de muzică programatică a cărei structură (ordinea și numărul mișcărilor) este alterată față de canoanele clasice pentru a reprezenta mai bine „subiectul” ales, care nu are altă materializare decât sugerarea narațiunii prin aluzii muzicale.

În muzica programatică Berlioz nu traduce sonor detaliile argumentului literar, ci folosește uneori numai titlul pentru a exprima conținutul dat cu mijloace simfonice generalizatoare. Programul, neputând să conțină nimic „specific” artistic, rămâne o simplă informare asupra punctului de plecare al compozitorului în crearea lucrării, muzica fiind purtătoarea întregii sarcini artistice și tot ea trebuind să constituie criteriul de apreciere valorică a lucrării. O operă muzicală slabă nu va fi niciodată salvată de programul său, va fi o simplă formă lipsită de viață, oricând înlocuibilă cu alta.

Principalele genuri de lucrări cu caracter programatic sunt: poemul simfonic, simfonia cu program, suită sau uvertura cu program. Cei mai cunoscuți compozitori de lucrări programatice au fost: **Hector Berlioz, Franz Liszt, Richard Strauss, Richard Wagner.**

Genurile muzicale care au excelat în perioada romantică au fost: simfonia, concertul instrumental, poemul simfonic, uvertura, genurile miniaturale de cameră, opera.

Etapele principale ale romantismului sunt:

- etapa romantismului timpuriu, de coexistență cu clasicismul, plasată între 1815 - 1830;
- etapa de afirmare a romantismului muzical și a școlilor naționale, când se manifestă o activitate înfloritoare a celor mai importanți compozitori 1830 - 1850;
- etapa romantismului târziu, plasată spre sfârșitul secolului al XIX-lea, coexistând cu alte curente ce pregătesc estetica secolului al XX-lea.

Romantismul muzical timpuriu 1815 – 1830

Începutul secolului al XIX-lea adusesese deja elemente ce prevesteau apariția romantismului. Sonatele pentru pian (*Appassionata*, *Patetica*, *Sonata lunii*) ale lui **Ludwig van Beethoven** erau pătrunse de un spirit romantic, de o anume poezie, o vibrație pasională care avea un impact și asupra formelor muzicale și asupra tehnicii instrumentale. Folosirea corului și amplificarea formei în *Simfonia a IX-a* erau un mare pas pe drumul deschis romantismului.

Karl Maria von Weber este unul dintre compozitorii romantici care apelează la genul operei pentru o exprimare a viziunilor fantastice, iar **Franz Schubert** se îndreaptă spre lirica germană compunând cele mai frumoase lieduri ce purtau parfumul romantic, bogatele trăiri puse la dispoziție de poezii vremii.

Genul operei adus de **Gioachino Rossini** mai păstra forma clasică, dar aducea în expresia spumoasă a operei comice suflul vieții simple, narațiunea directă, care va duce opera italiană spre verismul perioadei de înflorire a romantismului.

Se face simțită la începutul secolului al XIX-lea virtuozitatea interpretativă sau dirijorală a majorității compozitorilor. Unul dintre aceștia a fost **Nicolo Paganini** supranumit „violonistul vrăjitor”, în mâinile căruia vioara căpăta virtuți supranaturale, fantastice.

Etapă de înflorire și afirmare a romantismului muzical 1830 – 1850

Mijlocul secolului al XIX-lea este epoca de înflorire a creației romantice prin cei mai străluciți reprezentanți ai săi. **Frédéric Chopin** în Polonia, **Franz Liszt** în Ungaria s-au remarcat prin creațiile lor inspirate din folclor. Fiind interpreți desăvârșiți au străbătut întreaga Europă dând concerte și recitaluri, dar și asimilând un fond muzical bogat și variat pe care l-au folosit cu măiestrie în lucrările lor. Majoritatea compozitorilor romantici au fost și interpreți neîntrecuți, instrumentiști pianști ca **Robert Schumann**, **Frédéric Chopin**, **Franz Liszt**, dirijori **Felix Mendelssohn-Bartholdy**, **Johannes Brahms**, **Richard Wagner**, **Richard Strauss**, **Gustav Mahler**.

Dezvoltarea vertiginoasă a vieții muzicale se datorează perfecționării instrumentelor, pianul ocupând primul loc datorită pătrunderii sale în muzica de casă și în instituțiile de educație muzicală.

Pentru cererile crescânde de partituri apar și se dezvoltă editurile muzicale care comercializează cele mai variate transcripții pentru pian ale marilor creații simfonice și de operă, înlesnind astfel cunoașterea lor de către cercuri mai mari de oameni.

Romantismul muzical târziu – a doua jumătate a secolului al XIX-lea

Ultima etapă a romantismului, ca orice sfârșit implică germenii unei noi etape, pregătind tendințele moderne ale secolului al XX-lea. Unul dintre inovatorii romantici este **Richard Wagner** prin creația sa de operă care aduce ideea spectacolului total, în care se „sparg” granițele tonalității prin multitudinea de cromatisme, creând melodia infinită și armonia perpetuum modulată. El este inițiatorul marilor descătușări simfonice, al amplificării sonorităților aparatului orchestral și al folosirii pe scară

largă a unor instrumente până atunci mai puțin utilizate (suflători de alamă, percuție). Sonoritățile ample, copleșitoare, grandioase, foarte dense ca scriitura și profunde în substanța muzicală sunt preluate de **Johannes Brahms, Gustav Mahler, Anton Bruckner, Richard Strauss.**

Genuri și forme muzicale

- **Baladă, Rapsodie** – fantezie instrumentală bazată predilect pe melodii populare;
- **Lied** – gen muzical vocal construit pe un text liric sau un poem literar acompaniat de pian;
- **Impromptu** – fantezie liber compusă pentru pian;
- **Elegie, Nocturnă** – gen muzical instrumental foarte popular în perioada romantică;
- **Barcarola** – vechi cântec venețian al gondolierilor;
- **Balet, Uvertură** – piesă orchestrală care precede o lucrare muzicală de mari proporții sau care constituie o lucrare independentă;
- **Simfonie** – forma cea mai importantă a compozițiilor orchestrale, de obicei compusă în patru părți, prima parte în formă de sonată, ultima în formă de Rondo, variațiune sau sonată. Între ele o parte lentă (adagio, andante) și una vivace (menuet, scherzo).
- **Suită** – succesiune de piese în același ton dar cu facturi diferite.

Reprezentanți ai romantismului muzical

Franz Schubert (1799-1828), compozitor austriac - peste 700 de lied-uri pe versuri de Müller, Schiller, Heine, Mayrhofer și Rellstab, dintre care se disting două cicluri: „Frumoasa morăriță” și „Călătorie de iarnă”, 9 simfonii, între care se află și celebra „Simfonia Nr. 8 - Neterminată”, 22 de cvartete, un octet și celebrul cvintet „Păstrăvul”, 22 de sonate pentru pian, 8 impromptu-uri, 50 de duete pentru pian (miniaturi), 40 de lucrări religioase între care două misse, 80 de piese corale, 18 lucrări pentru teatru muzical.

Robert Schumann (1810-1856), compozitor și pianist german - compozitii pentru pian, melodii și lucrări pentru cor, lucrări pentru muzică de cameră, Simfonia nr. 3 în Mi b major „Rhenish”, Uvertura „Julius Caesar”, concert pentru vioară, concert pentru violoncel.

Frédéric Chopin (1810-1849), compozitor și pianist polonez - nocturne, preludii, valsuri, poloneze, mazurci, studii, marș funebru.

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847), compozitor și pianist german - „Visul unei nopți de vară”, „Hebridele”, „Ruby Blas”, „Visul unei nopți de vară”, „Psalmul 115 pentru solist și cor”, „Marș” în Re major, „Sextuor cu pian”.

Edvard Grieg (1843-1907), compozitor scandinav - romane, balade, 25 de cântece și dansuri populare, dans norvegian, suita „Peer Gynt”.

Hector Berlioz (1803-1869), compozitor francez, promotorul muzicii programatice - „Simfonia fantastică”, „Regele Lear”, „Invitație la vals”, „Opt scene din Faust”, „Damnațiunea lui Faust”, „Copilăria lui Christos”.

Franz Liszt (1811-1886), compozitor și pianist ungar - „Faust”, „Marea fantezie simfonică”, „Sonată pentru pian și vioară” după o mazurcă de Chopin, „Albumul unui călător”, „Bătrânul vagabond”, „Trei sonete de Petrarca”, „Legenda Sfintei Elisabeta a Ungariei”.

Piotr Ilici Ceaikovski (1840-1893), compozitor rus - operă: „Evgheni Oneghin”, „Dama de pică”, balet: „Spărgătorul de nuci”, „Lacul lebedelor”, „Frumoasa din pădurea adormită”, Serenadă pentru orchestră de coarde, op.48, Uvertura solemnă „Anul 1812”, op.49, Trio pentru pian „În amintirea unui mare artist”, Simfonia „Manfred”, Simfonia a 6-a în si minor „Patetica”.

Johannes Brahms (1833-1897), compozitor și pianist german - două concerte pentru pian, un concert pentru vioară, dublu concert pentru vioară și violoncel, o lucrare vocal-simfonică „Un recviem german”, Variațiuni și Fugă după o temă de Haendel, Variațiuni după o temă de Joseph Haydn, Variațiunile Paganini, un ciclu de preludii corale pentru orgă, dansuri ungare, două sonate pentru clarinet, op.120, „Patru melodii serioase”, op.121.

Gustav Mahler (1860-1911), compozitor și dirijor austriac - ciclul de melodii „Cântecele copiilor morți”, Simfoniile nr. 5, 6, 7 și 8.

Anton Bruckner (1824-1896), compozitor și organist austriac - Missa în mi minor, Missa în fa minor, 8 simfonii, Cvintetul de coarde în Fa major.

Richard Strauss (1864-1949), compozitor și dirijor german - poeme simfonice: „Don Juan”; „Moarte și transfigurație”; „Till Eulenspiegel”; „Don Quijote”; „Așa grăit-a Zarathustra”; „O viață de erou”; „Cavalerul rozelor”; simfonii: „Simfonia Alpilor”, „Simfonia Domestică”; 14 opere, dintre care amintim: „Salomea”, „Electra”, „Arabela”, „Femeia fără umbră”; balet: „Legenda lui Iosif”, „Frișca”.

Giuseppe Verdi (1813-1901), compozitor italian de operă - „Nabucco”, „Lombarzii în prima cruciadă”, „Macbeth”, „Corsarul”, „Rigoletto”, „Traviata”, „Bal mascat”, „Forța destinului”, „Don Carlos”, „Aida”, „Otello”, „Falstaff”, Cvartet de coarde în mi minor, Messa da Requiem, Patru piese sacre.

Richard Wagner (1813-1883), compozitor german de operă - „Zânele”, „Dragoste interzisă”, „Rienzi”, „Olandezul zburător”, „Tanhäuser”, „Lohengrin”, „Tristan și Isolda”, „Maestrii cântăreți din Nürnberg”, Tetralogia „Inelul Nibelungilor - „Aurul Rinului”, „Walkiria”, „Siegfried” și „Amurgul zeilor”, „Parsifal”.

Biblografie

Chelaru, Carmen, Cui i-e frică de istoria muzicii?!, Editura muzicală, București, 2020

Ștefănescu, Ioana, O istorie a muzicii universale, vol. IV, Editura Muzicală Grafoart, București, 2018

<https://cpciasi.wordpress.com/lectii-de-istoria-muzicii/lectia-7-romantismul-muzical>

<https://ro.wikipedia.org>.

Educația la vârstele timpurii – delimitări conceptuale, forme de realizare

PROF.ÎNV.PREȘCOLAR BĂNESCU IRINA

Grădinița cu P.P. NORD 1 Rm . Vâlcea

Educația este o acțiune care se desfășoară în mod conștient conform unui scop stabilit în prealabil cu o finalitate bine precizată. (Nicola, 1980, p.20)

Fiind o activitate specific umană, educația este realizată în contextul existenței sociale a omului și, în același timp, este un fenomen social specific, un atribut al societății, o condiție a perpetuării și progresului acesteia.

Educația preșcolară are următoarele caracteristici: (Ezechil, Păiși Lăzărescu, 2004, p.8)

-se realizează pe mai multe paliere (instructiv –se bazează pe transmiterea de cunoștințe legate de mediul imediat al existenței copilului și educativ- se bazează pe formarea și dezvoltarea personalității copilului și capacitatea adaptării la mediu);

-este multidimensional - se îndreaptă către toate componentele personalității umane, procesele psihice și capacitățile de învățare, comportamentul în societate și în relațiile cu ceilalți, fructificarea frumosului din natură, societate și artă, îndemânarea de a folosi și acționa asupra obiectelor,valorizarea stării de sănătate a organismului;

-este adaptabilă schimbărilor odată cu trecerea de la o etapă de vârstă la alta a copilului

Între formele educației figurează educația formală, care are un caracter organizat, instituționalizat, sistematizat. Aceasta se adresează vârstei de formare a copilului asigurând însușirea cunoștințelor, exersarea intensivă a comportamentelor sociale și dezvoltarea capacităților individuale. (Radu, Ezechil, 2002, p. 49)

Ca educație organizată, în primii ani de viață vorbim despre educația timpurie. La nivelul educației formale, acțiunea educațională are următoarele componente: (Radu, Ezechil, 2002,p. 41)

-subiectul acțiunii (individ sau grup) – profesorul care este responsabil de realizarea acțiunii educaționale în instituția de educație

-obiectul acțiunii (individ sau grup)- copilul de vârstă timpurie / grupa de copii

-contextul în care se desfășoară procesul educațional – instituția de educație timpurie (grădinița)

Grădinița, ca serviciu de educație formală, oferă o mică parte a cunoștințelor (estimările variază între 10 și 30%), restul sunt achiziționate în afara școlii- în familie, cu prietenii, la locul de joacă etc.

Aceasta se numește învățarea informală și este locul în care copilul își petrece o bună parte din timp jucându-se sau interacționând cu alți copii sau adulți. (SUPPORT pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie, 2019, p.4)

Prin educație timpurie se înțelege „abordarea pedagogică care acoperă intervalul de viață de la naștere până la momentul intrării copilului în școală, respectiv în jurul vârstei de 6/7 ani, moment când se petrec importante transformări în registrul dezvoltării unui copil.” (SUPPORT pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie, 2019, p. 3).

În educația timpurie există două perspective privind abordarea problemelor educației la vârstele mici:

- cea a conceperii educației copilului înainte de școală
- cea a corelării intrării în școală cu întreaga perioadă

Din perspectiva învățării cu efecte esențiale pentru întreaga existență a individului, „educatia timpurie integrează educația antepreșcolară cu cea școlară.” (Stan, 2014, p.31)

Educația timpurie este gândită la nivel familial și extrafamilial, dar și cu integrarea instituțiilor a acțiunilor, atitudinilor și valorilor pe care acestea le practică- a finalităților – a asigurării a ceea ce este numit „creșterea și dezvoltarea copilului mic”. (Stan, 2014, p.31)

Educația timpurie a copiilor contribuie la supraviețuirea, creșterea, dezvoltarea și învățarea timpurie a copiilor, incluzând aspectele sănătății lor, ale alimentației și igienei, precum și ale dezvoltării cognitive, sociale, fizice și emoționale, începând din momentul nașterii și terminând cu intrarea în școala primară, în cadrul învățământului formal. (SUPPORT pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie, 2019, p.6)

Programele de educație timpurie din perspectiva educației pentru toți au la bază: (Revista învățământului preșcolar nr.3/2007, p.25)

- reconsiderarea jocului, ca instrument principal personal de învățare;
- libertatea de alegere a jocului corespunzător cerințelor de învățare și dezvoltare, prin orientare indirectă din partea adultului-educator;
- cunoașterea și evaluarea continuă a nivelului de dezvoltare a copilului, ca și a abaterilor în dezvoltare;
- organizarea mediului de învățare și joc în cele mai adecvate și eficiente modalități, pe principiul învățării active și participative, ca bază a motivației ulterioare;
- stimularea vieții de relație a copilului, ca formă a comunicării sale cu lumea (relația cu ceilalți copii și cu adulții, cu obiectele, cu sine, cu activitățile sale de joc) și ca nucleu al formării personalității sale;
- individualizarea și tratarea adecvată a copilului în actul educațional se completează prin învățarea în cooperare și prin metode de antrenare a grupului în activitățile de învățare, implicarea familiei și a comunității în dezvoltarea și educarea copiilor.

PROIECT EDUCAȚIONAL

ZIUA MONDIALĂ A ALBINELOR

Autor: BULGARIU ANDREEA

Școala de proveniență: ȘCOALA „CRISTOFOR SIMIONESCU”, PLOPENI,
JUD. SUCEAVA

1. Titlul proiectului: „Albina - vietatea cea mai importantă de pe pământ”

2. Data: 20.05.2024

3. Locația: Școala Gimnazială „Cristofor Simionescu”, Plopeni

4. Grup țintă:

-elevii claselor a VII a B și a VIII a A, B

5. Cadre didactice implicate în proiect:

Prof. Bulgariu Andreea

6. Argument:

Albert Einstein obișnuia să spună că: *„atunci când albinele vor dispărea de pe suprafața Pământului, omul va mai avea doar patru ani de trăit”*.

Această zi a apărut la inițiativa Sloveniei, cu sprijinul altor instituții și asociații ale apicultorilor, precum și al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO).

În decembrie 2017, Adunarea Generală a ONU a aprobat celebrarea Zilei Mondiale a Albinelor la data de 20 mai.

Ziua nu a fost aleasă întâmplător, ci este chiar **ziua de naștere (20 mai 1734) a lui Anton Janša. El a fost un apicultor cu origini slovene, considerat părintele apiculturii moderne.**

Pe data de 20 Mai este marcată Ziua Mondială a Albinei, care are drept scop de a evidenția importanța albinelor pentru umanitate și de a atrage atenția asupra necesității protejării acestora.

Albinele joacă un rol crucial în creșterea randamentului culturilor și promovarea siguranței alimentare și a alimentației, precum și în atenuarea schimbărilor climatice și în conservarea mediului.

Este important să protejăm albinele și industria apicolă pentru a combate sărăcia și foamea, ca să nu mai vorbim de impactul semnificativ asupra sănătății mediului și a biodiversității.

Dispariția albinelor amenință siguranța alimentației mondiale, având în vedere că o treime din producția agricolă la nivel mondial depinde de polenizare, realizată cu precădere de albine.

7. Scopul proiectului:

Celebrarea evenimentului *Ziua Mondială a Albinelor* la nivel mondial are mai multe scopuri:

- atragerea atenției opiniei publice și a autorităților asupra importanței protejării albinelor
- reamintirea faptului că umanitatea depinde de albine și de alți polenizatori
- protejarea albinelor ar putea duce la rezolvarea problemelor legate de aprovizionarea cu alimente la nivel internațional

Deși există numeroase motive pentru care albinele sunt extrem de importante pentru a susține viața, din păcate, existența lor este amenințată.

Schimbările climatice din ultimii ani, utilizarea în exces a pesticidelor în agricultură corelată cu agricultura intensivă, urbanizarea, precum și numărul mare de incendii la nivel global duc la reducerea efectivului de albine.

Un lucru este cert, dispariția albinelor va aduce și dispariția plantelor, care nu vor mai fi polenizate, iar apoi animalele și oamenii vor fi martorii unei crize globale neavând cu ce se hrăni. Pe lângă activitatea de conservare a organizațiilor de protecția mediului, a universităților și centrelor de cercetare și publicul poate face pași mici în ajutorarea acestor insecte inclusiv *noi elevii*.

8. Obiective:

- Dezvoltarea spiritului de muncă în echipă
- Elevii să cunoască modul de organizare a albinelor
- Să se tragă un semnal asupra importanței protejării albinelor
- Să se identifice modalități de protejare a albinelor
- Educație pentru natură
- Dezvoltarea armonioasă a elevilor
- Dezvoltarea abilităților de comunicare

9. Resurse:

Umane: Elevii claselor a VII a B și a VIII a A,B

Temporale: 20.05.2024

Materiale: PPT, materiale video, laptop, videoproiector, planșe, colaj de desene etc

10. Monitorizare și evaluare

- Realizarea de fotografii
- Realizarea unui colaj de desene care au fost expuse pe holul școlii

11. Diseminare

- Mediatizarea proiectului în cadrul școlii

12. Desfășurarea activității:

Elevilor li s-a prezentat un Power Point cu modul de organizare a albinelor. S-au urmărit documentare privind rolul albinelor în polenizare și înmulțirea plantelor. S-au purtat discuții privind pericolele la care sunt expuse albinele și modalități de protejare ale acestora.

Elevii au realizat desene și mesaje adresate de Ziua Albinelor, care au fost expuse sub formă de colaj pe holul școlii.

13. Feed back

- Realizarea de fotografii

14. Concluzii

Activitățile de tip extracurricular pot deveni o modalitate eficientă de inițiativă didactică.

De asemenea ele pot fi modalități eficiente în formarea civică.

Centrat pe elevi, proiectul derulat pe 20.05.2024 devine un mijloc eficient de atingere a obiectivelor educaționale, de modelare a caracterului uman, dar și o reformă sau altfel spus „o gură de aer” în sistemul de învățământ românesc.

Prin acest proiect educațional am vrut să contribuim la educație pentru natură, să contribuim la conservarea biodiversității, să încurajăm comunicarea, implicarea în activități pașnice, modelatoare și creatoare pentru caracterul elevilor noștri.

15. Bibliografie

1. Creșterea albinelor - I. Barac, N. Foti, Al. Popa, E. Sănduleac - Editura Agro-Silvică, București, 1966
2. Viața albinelor - M. Maeterlinck - Editura Apimondia, București, 1976
3. 100 de plante pe placul albinelor - E. Mader, J. Fowler, J. Vento, J. Hopwood - Editura M.A.S.T, București, 2018
4. www.gazetadeagricultura.info
5. www.apicultura.ro

Energii regenerabile și neregenerabile

Prof. dr.ing. Cioată Carmen-Violeta

Liceul Tehnologic Vasile Sav Roman

Energia este unul dintre motoarele fundamentale ale civilizației moderne, permițând dezvoltarea industriei, a transporturilor și a serviciilor esențiale. Există două mari categorii de surse de energie: regenerabile și neregenerabile și, deși ambele au stimulat economia și bunăstarea globală de ani de zile, ele prezintă diferențe cheie care ne transformă deciziile energetice.

O **sursă de energie este regenerabilă** când provine dintr-o sursă naturală și nu se va epuiza în timp. În plus, este curat, nu poluează și are o mare varietate de resurse. Energiile regenerabile sunt în plină expansiune datorită progresului tehnologiei, care a permis oamenilor să descopere mai multe modalități de a profita de resursele naturale disponibile, precum vântul, apa sau soarele, pentru a genera energie fără a recurge la combustibili fosili care epuizează resursele și poluează planeta.

1. Biocombustibili

Sunt o opțiune regenerabilă care se obține din materiale biologice de origine vegetală sau animală. Există două forme principale de biocombustibili: biodiesel și bioetanol. Biodieselul este produs din uleiuri vegetale sau grăsimi animale și bioetanol din fermentarea zaharurilor prezente în culturi precum trestia de zahăr și porumbul.

Importanța biocombustibililor constă în faptul că **ne poate reduce dependența de petrol** și reduce semnificativ emisiile de gaze poluante, deoarece ciclul său de viață profită de carbonul pe care plantele îl absorb în timpul creșterii lor, ceea ce le echilibrează emisiile.

2. Biomasă

La **energie din biomasă** Se obține din materie organică, fie de origine vegetală sau animală sau deșeuri organice. Această energie poate fi extrasă prin procese precum arderea directă, gazeificarea sau digestia anaerobă. Printre cele mai comune surse de biomasă se numără resturile agricole și forestiere, apele uzate și deșeurile solide urbane.

O caracteristică interesantă este că biomasa **permite utilizarea deșeurilor** care altfel ar putea genera poluare, cum ar fi nămolurile de epurare sau deșeurile agricole. Mai mult, este o energie care poate fi modificată pentru a genera energie electrică, căldură sau alte tipuri de energie utile pentru sectorul industrial sau casnic.

3. Putere eoliană

Este una dintre cele mai vechi moduri de valorificare a resurselor naturale pentru a genera energie. Principiul de bază este transformarea energiei cinetice a vântului în energie electrică folosind turbine eoliene care, situate în zone cu resurse eoliene bune, pot genera cantități mari de energie electrică cu o amprentă de carbon minimă.

Astăzi, există două forme principale de energie eoliană: onshore și offshore. Parcurile eoliene de pe uscat au fost cele mai comune până acum, în timp ce vântul offshore câștigă rapid teren, deoarece vânturile oceanice sunt mai puternice și mai consistente. Acest tip de energie a crescut în ultimii ani, determinat de nevoia de a produce energie electrică curată și de progresele în tehnologiile cu turbine.

4. Energie geotermală

Este generată profitând de căldura acumulată sub suprafața Pământului. În anumite zone geotermic active, precum Islanda sau unele părți ale Americii Centrale, se construiesc stații geotermale care pot folosi această căldură direct pentru generarea de energie electrică.

Marele avantaj al energiei geotermale este că poate asigura o alimentare constantă cu energie electrică, **Cele 24 de ore ale zilei**, cu emisii practic zero. Implementarea sa este însă limitată din punct de vedere geografic, deoarece numai zonele cu activitate geotermală ridicată pot fi exploatate pe scară largă.

5. Energia marină

Oceanul acoperă mai mult de 70% din suprafața planetei, așa că are un potențial mare de a fi folosit ca sursă de energie prin tehnologii specifice. Există mai multe moduri de a obține energie din mare, inclusiv energia valurilor, energia mareelor și energia curentului oceanic.

S bazează pe profitarea diferențelor de nivel cauzate de marea pe anumite coaste, în timp ce energia valurilor se bazează pe profitarea energiei valurilor. Aceste energii au avantajul de a fi inepuizabile și de a nu produce zgomot sau impact vizual semnificativ.

6. Energie hidrolică

A fost una dintre cele mai folosite de secole, mai ales prin baraje hidroelectrice. Cu aceste facilități, este posibilă stocarea apei în baraje mari și apoi eliberarea acestei ape prin turbine pentru a genera energie electrică.

Este o energie curată și regenerabilă care a fost cheia dezvoltării energetice globale. Cu toate acestea, construcția de baraje mari poate avea impacturi semnificative asupra mediului, cum ar fi alterarea ecosistemelor acvatice și terestre. În ciuda acestui fapt, rămâne o sursă critică de energie curată, în special în țările cu debite mari ale râurilor, precum Brazilia sau Norvegia.

7. Energie solara

Este una dintre sursele regenerabile cu cel mai mare potențial. Se obține în principal prin panouri solare fotovoltaice, care transformă direct radiația solară în energie electrică. În plus, există și alte variante, precum energia solară termică, utilizată pentru a genera căldură în aplicații precum încălzirea apei sau climatizarea clădirilor.

Un alt tip relevant este energia termoelectrică solară, care folosește oglinzi sau lentile pentru a concentra radiația solară într-un singur punct. Această energie poate atinge temperaturi ridicate care sunt folosite, de exemplu, pentru a rula turbinele cu abur și pentru a produce energie electrică la scară largă.

8. Energii neregenerabile: Combustibili fosili

combustibili fosili Astăzi ele reprezintă cel mai mare procent din sursele globale de energie, deși sunt finite și poluante. Acești combustibili s-au format de-a lungul a milioane de ani din rămășițele de plante și animale îngropate și supuse unei presiuni intense și căldurii.

Cu toate acestea, utilizarea intensivă a combustibililor fosili precum **cărbune, petrol și gaze naturale** generează cantități mari de emisii de dioxid de carbon (CO₂), una dintre principalele cauze ale schimbărilor climatice. În plus, rezervele acestor resurse sunt limitate, astfel încât acestea vor fi în cele din urmă epuizate. Mai jos sunt câțiva dintre cei mai folosiți combustibili fosili:

- **Carbon mineral:** Unul dintre cei mai vechi combustibili fosili utilizați în industrie și energie electrică. Provine din depozite mari subterane, iar consumul său scade în unele regiuni datorită poluării mari.
- **Petrol:** Este o hidrocarbură lichidă care este extrasă din puțurile de petrol și este principala sursă de combustibil pentru transport.
- **Gaz natural:** Considerat mai curat decât cărbunele și petrolul, este un gaz care a devenit esențial în generarea de energie electrică și ca combustibil pentru încălzire și transport.

9. Energia nucleară

Este generat folosind elemente radioactive precum uraniul sau plutoniul. Se obține printr-un proces numit fisiune nucleară, în care atomii acestor elemente se divid în particule mai mici, eliberând cantități enorme de energie sub formă de căldură, care este folosită pentru a genera electricitate.

În ciuda capacității sale de a genera cantități mari de energie fără a emite gaze cu efect de seră, energia nucleară are riscuri asociate, precum deșeurile radioactive și posibilitatea unor accidente nucleare, exemple precum cele care au avut loc la Cernobil și Fukushima au ridicat îndoieli cu privire la siguranța acestei energii.

În prezent, ne aflăm într-un moment decisiv pentru a ne schimba cursul energetic. Tranziția la energia regenerabilă nu este doar un răspuns la amenințarea schimbărilor climatice, ci și o oportunitate de a construi un viitor mai curat, mai sigur și mai durabil. Pe măsură ce tehnologia continuă să avanseze, potențialul energiei regenerabile va crește și ne va permite să ne îndepărtăm de combustibili fosili, ajutând la protejarea planetei și la îmbunătățirea calității vieții pentru oamenii de pretutindeni.

Bibliografie

[Energii regenerabile și neregenerabile: caracteristici și exemple](#)

[Energia Regenerabilă în România: Oportunități și Beneficii - Energie Sustenabila](#)

[Energia regenerabilă explicată pe înțelesul tuturor » Eco Provocarea](#)

CALCULUL UNOR SUME ȘI DEMONSTRAREA ACESTORA PRIN METODA INDUCȚIEI MATEMATICE

prof. Constantin CIOFU

Liceul Tehnologic „Grigore Antipa” Bacău

1. Să se demonstreze prin metoda inducției matematice egalitatea:

$$1 + 2 + 3 + \dots + n = \frac{n(n+1)}{2}, \forall n \in \mathbb{Z}^*.$$

Rezolvare.

$$\text{Notăm } P(n): 1 + 2 + 3 + \dots + n = \frac{n(n+1)}{2}, \forall n \in \mathbb{Z}^*$$

$$1. \text{ Etapa de verificare. } P(1): 1 = \frac{1(1+1)}{2} \Rightarrow 1 = 1 \text{ adevărat.}$$

2. Etapa inductivă.

$$\text{Presupunem } P(k): 1 + 2 + 3 + \dots + k = \frac{k(k+1)}{2}, \forall k \in \mathbb{Z}^*, \text{ adevărat}$$

$$\text{Demonstrăm } P(k+1): 1 + 2 + 3 + \dots + (k+1) = \frac{(k+1)(k+2)}{2}, \forall k \in \mathbb{Z}^*, \text{ adevărat}$$

$P(k+1)$ se scrie, ținând cont de $P(k)$, sub forma:

$$1 + 2 + 3 + \dots + k + (k+1) = \underbrace{\frac{k(k+1)}{2}}_{P(k)} + (k+1) = \frac{(k+1)(k+2)}{2}$$

Deci $P(k+1)$ este adevărată.

Din 1. și 2. $\Rightarrow P(n)$ este adevărată pentru orice $\forall n \in \mathbb{Z}^*$.

2. Să se calculeze suma $S_n = 1 \cdot 2 + 2 \cdot 3 + 3 \cdot 4 + \dots + n \cdot (n+1)$, $\forall n \in \mathbb{Z}^*$, și să demonstreze rezultatul găsit prin inducție matematică.

Rezolvare.

$$S_n = 1 \cdot 2 + 2 \cdot 3 + 3 \cdot 4 + \dots + n \cdot (n+1) = \sum_{k=1}^n k(k+1) = \sum_{k=1}^n (k^2 + k)$$

Dar cum $\sum_{k=1}^n k = \frac{n(n+1)}{2}$ și $\sum_{k=1}^n k^2 = \frac{n(n+1)(2n+1)}{6}$, atunci S_n se poate scrie

$$S_n = \frac{n(n+1)}{2} + \frac{n(n+1)(2n+1)}{6} = \frac{n(n+1)(n+2)}{3}.$$

În concluzie, $1 \cdot 2 + 2 \cdot 3 + 3 \cdot 4 + \dots + n \cdot (n+1) = \frac{n(n+1)(n+2)}{3}, \forall n \in \mathbb{N}^*.$

Egalitatea de mai sus se demonstrează analog cu exercițiul anterior.

3. Să se calculeze suma $S_n = \frac{1}{1 \cdot 2} + \frac{1}{2 \cdot 3} + \frac{1}{3 \cdot 4} + \dots + \frac{1}{n \cdot (n+1)}, \forall n \in \mathbb{Z}^*$ și să se demonstreze rezultatul găsit prin inducție matematică.

Rezolvare.

Pentru a calcula suma dată în enunț vom folosi două metode.

Metoda 1 $S_n = \frac{1}{1 \cdot 2} + \frac{1}{2 \cdot 3} + \frac{1}{3 \cdot 4} + \dots + \frac{1}{n \cdot (n+1)} = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k(k+1)}$

Dar $\frac{1}{k(k+1)} = \frac{(k+1)-k}{k(k+1)} = \frac{(k+1)}{k(k+1)} - \frac{k}{k(k+1)} = \frac{1}{k} - \frac{1}{k+1}$

$$S_n = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k} - \frac{1}{k+1} = \left(\frac{1}{1} - \frac{1}{2}\right) + \left(\frac{1}{2} - \frac{1}{3}\right) + \left(\frac{1}{3} - \frac{1}{4}\right) + \dots + \left(\frac{1}{n} - \frac{1}{n+1}\right)$$

$$S_n = 1 - \frac{1}{n+1} = \frac{n}{n+1}, \forall n \in \mathbb{Z}^*.$$

Metoda 2 (metoda coeficienților nedeterminați)

$$\frac{1}{k(k+1)} = \frac{A}{k} + \frac{B}{k+1} = \frac{A(k+1) + Bk}{k(k+1)} = \frac{k(A+B) + A}{k(k+1)}; 1 = k(A+B) + A$$

Cum în membrul stâng termenul k are coeficientul zero deducem $A+B=0$ și apoi egalând termenii liberi din cei doi membri rezultă $A=1$. Deci $A=1, B=-1$

$$\frac{1}{k(k+1)} = \frac{1}{k} + \frac{-1}{k+1} = \frac{1}{k} - \frac{1}{k+1} \text{ și se procedează apoi ca la metoda 1. Se demonstrează prin metoda inducției}$$

matematice propoziția $P(n): \sum_{k=1}^n \frac{1}{k(k+1)} = \frac{n}{n+1}, \forall n \in \mathbb{Z}^*.$

4. Să se calculeze suma $S_n = \frac{1}{1 \cdot 2 \cdot 3} + \frac{1}{2 \cdot 3 \cdot 4} + \dots + \frac{1}{n(n+1)(n+2)}$, $\forall n \in \mathbb{Z}^*$ și să se demonstreze rezultatul găsit prin inducție matematică.

Rezolvare.

$$\text{Metoda 1 } S_n = \frac{1}{1 \cdot 2 \cdot 3} + \frac{1}{n(n+1)(n+2)} = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k(k+1)(k+2)};$$

$$\frac{1}{k(k+1)(k+2)} = \frac{1}{2} \frac{(k+2) - k}{k(k+1)(k+2)} = \frac{1}{2} \left[\frac{1}{k(k+1)} - \frac{1}{(k+1)(k+2)} \right]$$

$$S_n = \frac{1}{2} \sum_{k=1}^n \left[\frac{1}{k(k+1)} - \frac{1}{(k+1)(k+2)} \right] =$$

$$= \frac{1}{2} \left[\left(\frac{1}{1 \cdot 2} - \frac{1}{2 \cdot 3} \right) + \left(\frac{1}{2 \cdot 3} - \frac{1}{3 \cdot 4} \right) + \dots + \left(\frac{1}{n \cdot (n+1)} - \frac{1}{(n+1) \cdot (n+2)} \right) \right];$$

$$S_n = \frac{1}{2} \left[\frac{1}{2} - \frac{1}{(n+1)(n+2)} \right], \forall n \in \mathbb{Z}^*.$$

Metoda 2 (metoda coeficienților nedeterminați)

$$\frac{1}{k(k+1)(k+2)} = \frac{A}{k(k+1)} + \frac{B}{(k+1)(k+2)} = \frac{k(A+B) + 2A}{k(k+1)(k+2)}$$

$$1 = k(A+B) + 2A$$

Cum în membrul stâng termenul k are coeficientul zero deducem $A+B=0$ și apoi egalând termenii liberi din cei doi membri rezultă $2A=1$. Deci $A=\frac{1}{2}, B=-\frac{1}{2}$.

$$\frac{1}{k(k+1)(k+2)} = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{k(k+1)} - \frac{1}{(k+1)(k+2)} \right) \text{ și se procedează apoi ca la metoda 1.}$$

Se demonstrează prin metoda inducției matematice propoziția

$$P(n): \sum_{k=1}^n \frac{1}{k(k+1)(k+2)} = \frac{1}{2} \left[\frac{1}{2} - \frac{1}{(n+1)(n+2)} \right], \forall n \in \mathbb{Z}^*.$$

5. Să se calculeze suma $S_n = \frac{3}{1 \cdot 4} + \frac{5}{4 \cdot 9} + \frac{7}{9 \cdot 16} + \dots + \frac{2n+1}{n^2 \cdot (n+1)^2}$, $\forall n \in \mathbb{Z}^*$ și să se demonstreze prin inducție matematică rezultatul găsit.

Rezolvare.

$$S_n = \sum_{k=1}^n \frac{2k+1}{k^2(k+1)^2} = \sum_{k=1}^n \frac{(k+1)^2 - k^2}{k^2(k+1)^2} = \sum_{k=1}^n \frac{(k+1)^2}{k^2(k+1)^2} - \sum_{k=1}^n \frac{k^2}{k^2(k+1)^2} = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k^2} - \sum_{k=1}^n \frac{1}{(k+1)^2} =$$

$$= \left(\frac{1}{1^2} + \frac{1}{2^2} + \frac{1}{3^2} + \dots + \frac{1}{n^2} \right) - \left(\frac{1}{2^2} + \frac{1}{3^2} + \dots + \frac{1}{n^2} + \frac{1}{(n+1)^2} \right) = \frac{1}{1^2} - \frac{1}{(n+1)^2} = 1 - \frac{1}{(n+1)^2}.$$

Se demonstrează prin metoda inducției matematice propoziția

$$P(n): S_n = \frac{3}{1 \cdot 4} + \frac{5}{4 \cdot 9} + \frac{7}{9 \cdot 16} + \dots + \frac{2n+1}{n^2 \cdot (n+1)^2} = 1 - \frac{1}{(n+1)^2}, \forall n \in \mathbb{Z}^*.$$

6. Să se calculeze suma $S_n = \frac{1}{\sqrt{2}+1} + \frac{1}{\sqrt{3}+\sqrt{2}} + \frac{1}{\sqrt{4}+\sqrt{3}} + \dots + \frac{1}{\sqrt{n+1}+\sqrt{n}}, \forall n \in \mathbb{Z}^*$ și să se demonstreze prin inducție matematică rezultatul găsit.

Rezolvare.

$$S_n = \frac{1}{\sqrt{2}+1} + \frac{1}{\sqrt{3}+\sqrt{2}} + \frac{1}{\sqrt{4}+\sqrt{3}} + \dots + \frac{1}{\sqrt{n+1}+\sqrt{n}} = \sum_{k=1}^n \frac{1}{\sqrt{k+1}+\sqrt{k}}$$

$$\text{Folosim formula } (\sqrt{k+1}+\sqrt{k})(\sqrt{k+1}-\sqrt{k}) = (\sqrt{k+1})^2 - (\sqrt{k})^2 = 1 \Rightarrow \frac{1}{\sqrt{k+1}+\sqrt{k}} = \sqrt{k+1} - \sqrt{k}$$

$$S_n = \sum_{k=1}^n \frac{1}{\sqrt{k+1}+\sqrt{k}} = \sum_{k=1}^n (\sqrt{k+1} - \sqrt{k}) = \sum_{k=1}^n \sqrt{k+1} - \sum_{k=1}^n \sqrt{k} = (\sqrt{2} + \sqrt{3} + \dots + \sqrt{n} + \sqrt{n+1}) -$$

$$- (1 + \sqrt{2} + \sqrt{3} + \dots + \sqrt{n}) = \sqrt{n+1} - 1$$

Se demonstrează prin metoda inducției matematice propoziția

$$P(n): S_n = \frac{1}{\sqrt{2}+1} + \frac{1}{\sqrt{3}+\sqrt{2}} + \frac{1}{\sqrt{4}+\sqrt{3}} + \dots + \frac{1}{\sqrt{n+1}+\sqrt{n}} = \sqrt{n+1} - 1, \forall n \in \mathbb{Z}^*.$$

7. Să se calculeze suma $2 + 2^2 + 2^3 + \dots + 2^n$ și să se demonstreze prin inducție matematică rezultatul găsit.

Rezolvare.

$$\text{Notăm } S(n) = 2 + 2^2 + 2^3 + \dots + 2^n$$

$$n = 1 \Rightarrow S(1) = 2 = 2^2 - 2;$$

$$n = 2 \Rightarrow S(2) = 2 + 2^2 = 6 = 2^3 - 2;$$

$$n = 3 \Rightarrow S(3) = 2 + 2^2 + 2^3 = 14 = 2^4 - 2;$$

Intuim că $S(n) = 2^{n+1} - 2$.

$$P(n): 2 + 2^2 + 2^3 + \dots + 2^n = 2^{n+1} - 2, \forall n \in \mathbb{Z}^*.$$

Nu este nevoie să mai facem verificarea deoarece formula este deja adevărată pentru $n \in \{1, 2, 3\}$.

$$P_p \quad P(k): 2 + 2^2 + 2^3 + \dots + 2^k = 2^{k+1} - 2, \forall k \in \mathbb{Z}^* \text{ adevărat}$$

$$\text{Dem } P(k): 2 + 2^2 + 2^3 + \dots + 2^{k+1} = 2^{k+2} - 2, \forall k \in \mathbb{Z}^* \text{ adevărat}$$

Adunăm la ambii membri ai lui $P(k)$ pe 2^{k+1} și obținem:

$$2 + 2^2 + 2^3 + \dots + 2^k + 2^{k+1} = 2^{k+1} - 2 + 2^{k+1} \Leftrightarrow 2 + 2^2 + 2^3 + \dots + 2^{k+1} = 2 \cdot 2^{k+1} - 2 \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow 2 + 2^2 + 2^3 + \dots + 2^{k+1} = 2^{k+2} - 2 \text{ c.c.t.d.}$$

Deci $P(k+1)$ este adevărată pentru orice $n \in \mathbb{N}^*$.

STUDIUL ASUPRA PROPRIETĂȚILOR NUMERELOR COMPLEXE PRIN EXERCITII REZOLVATE

prof. Constantin CIOFU

Liceul Tehnologic „Grigore Antipa” Bacău

1. Fie elementele $z_1, z_2 \in \mathbb{C} \setminus \mathbb{R}$ astfel încât $|z_1| = |z_2| = 1$.

Dacă $u = \frac{z_1 + z_2}{1 + z_1 z_2} (z_1 z_2 \neq -1)$, $v = \frac{z_1 - z_2}{1 - z_1 z_2} (z_1 z_2 \neq 1)$, $w = \frac{z_1 + z_2}{z_1 - z_2} (z_1 \neq z_2)$ să se arate că:

i) $\operatorname{Im} u = \operatorname{Im} v = 0$;

ii) $\operatorname{Re} w = 0$.

Rezolvare.

Vom folosi următoarele proprietăți ale numerelor complexe:

1. $\operatorname{Im} z = 0 \Leftrightarrow z = \bar{z}$;

2. $\operatorname{Re} z = 0 \Leftrightarrow -z = \bar{z}$;

3. $|z| = 1 \Leftrightarrow z = \frac{1}{\bar{z}}$ sau $\bar{z} = \frac{1}{z}$.

$$\text{i) } \bar{u} = \overline{\left(\frac{z_1 + z_2}{1 + z_1 z_2} \right)} = \frac{\bar{z}_1 + \bar{z}_2}{1 + \bar{z}_1 \cdot \bar{z}_2} = \frac{\frac{1}{z_1} + \frac{1}{z_2}}{1 + \frac{1}{z_1} \cdot \frac{1}{z_2}} = \frac{\frac{z_1 + z_2}{z_1 z_2}}{\frac{z_2 z_1 + 1}{z_1 z_2}} = \frac{z_1 + z_2}{1 + z_1 z_2} = u \Rightarrow \operatorname{Im} u = 0.$$

$$\bar{v} = \overline{\left(\frac{z_1 - z_2}{1 - z_1 z_2} \right)} = \frac{\bar{z}_1 - \bar{z}_2}{1 - \bar{z}_1 \cdot \bar{z}_2} = \frac{\frac{1}{z_1} - \frac{1}{z_2}}{1 - \frac{1}{z_1} \cdot \frac{1}{z_2}} = \frac{\frac{z_2 - z_1}{z_1 z_2}}{\frac{z_2 z_1 - 1}{z_1 z_2}} = \frac{z_2 - z_1}{z_2 z_1 - 1} = \frac{z_1 - z_2}{1 - z_1 z_2} = v \Rightarrow \operatorname{Im} v = 0.$$

$$\text{ii) } \bar{w} = \overline{\left(\frac{z_1 + z_2}{z_1 - z_2} \right)} = \frac{\bar{z}_1 + \bar{z}_2}{\bar{z}_1 - \bar{z}_2} = \frac{\frac{1}{z_1} + \frac{1}{z_2}}{\frac{1}{z_1} - \frac{1}{z_2}} = \frac{\frac{z_1 + z_2}{z_1 z_2}}{\frac{z_2 - z_1}{z_1 z_2}} = \frac{z_1 + z_2}{z_2 - z_1} = -\frac{z_1 + z_2}{z_1 - z_2} = -w \Rightarrow \operatorname{Re} w = 0.$$

2. Dacă $|z_1| = |z_2| = 1$, atunci să se arate că: $z = \frac{z_1 + z_2}{1 + z_1 \cdot z_2} \in \mathbb{R}$.

Rezolvare.

Ținem cont în rezolvarea exercițiului de următoarele proprietăți:

$$1) \overline{\overline{z}} = z, \forall z \in \mathbb{C};$$

$$2) \overline{z_1 + z_2} = \overline{z_1} + \overline{z_2}, \forall z_1, z_2 \in \mathbb{C};$$

$$3) \overline{z_1 \cdot z_2} = \overline{z_1} \cdot \overline{z_2}, \forall z_1, z_2 \in \mathbb{C};$$

$$4) \frac{\overline{z_1}}{\overline{z_2}} = \frac{\overline{z_1}}{\overline{z_2}}, \forall z_1, z_2 \in \mathbb{C}, z_2 \neq 0;$$

$$\overline{z} = \overline{\left(\frac{z_1 + z_2}{1 + z_1 \cdot z_2} \right)} = \frac{\overline{z_1 + z_2}}{\overline{1 + z_1 \cdot z_2}} = \frac{\overline{z_1} + \overline{z_2}}{1 + \overline{z_1} \cdot \overline{z_2}}; \text{ deoarece } |z_1| = |z_2| = 1 \text{ și ținând cont de proprietatea că } z \cdot \overline{z} = |z|^2$$

vom avea:

$$z_1 \cdot \overline{z_1} = |z_1|^2; z_2 \cdot \overline{z_2} = |z_2|^2 \Rightarrow \overline{z_1} = \frac{1}{z_1}, \overline{z_2} = \frac{1}{z_2};$$

$$\text{Avem: } \overline{z} = \frac{\overline{z_1} + \overline{z_2}}{1 + \overline{z_1} \cdot \overline{z_2}} = \frac{\frac{1}{z_1} + \frac{1}{z_2}}{1 + \frac{1}{z_1} \cdot \frac{1}{z_2}} = z, \text{ deci } \overline{z} = z \Rightarrow z \in \mathbb{R}.$$

3. Dacă $z_k (k = \overline{1, n})$ sunt numere complexe nenule, să se arate că z este număr real, unde

$$z = \frac{z_1}{|z_1|} + \frac{z_2}{|z_2|} + \dots + \frac{z_n}{|z_n|} + \frac{|z_1|}{z_1} + \frac{|z_2|}{z_2} + \dots + \frac{|z_n|}{z_n}.$$

Rezolvare.

Se scriu numerele $z_k (k = \overline{1, n})$ sub formă trigonometrică (adică

$$z_k = |z_k| (\cos t_k + i \sin t_k), t_k \in [0; 2\pi) \text{ și se ține seama că}$$

$$\frac{1}{z_k} = \frac{1}{|z_k| (\cos t_k + i \sin t_k)} = \frac{\cos t_k - i \sin t_k}{|z_k|}; \text{ se obține:}$$

$$z = (\cos t_1 + i \sin t_1) + (\cos t_2 + i \sin t_2) + \dots + (\cos t_n + i \sin t_n) + \\ + (\cos t_1 - i \sin t_1) + (\cos t_2 - i \sin t_2) + \dots + (\cos t_n - i \sin t_n) =$$

$$= 2(\cos t_1 + \cos t_2 + \dots + \cos t_n) \in \mathbb{R};$$

4. Fie z un număr complex astfel încât $|z - a| = \sqrt{a^2 - b^2}$, unde $a, b \in \mathbb{R}$ și $a > b > 0$. Să se arate că

$$\left| \frac{b - z}{b + z} \right| = \sqrt{\frac{a - b}{a + b}}.$$

Rezolvare.

Se ține seama de identitatea $|w|^2 = w \cdot \bar{w}$.

$$|z - a|^2 = (z - a)(\overline{z - a}) = (z - a)(\bar{z} - \bar{a}) = z\bar{z} - a(z + \bar{z}) + a^2 = a^2 - b^2;$$

$$\left| \frac{b - z}{b + z} \right|^2 = \left(\frac{|b - z|}{|b + z|} \right)^2 = \frac{|b - z|^2}{|b + z|^2} = \frac{(b - z)(b - \bar{z})}{(b + z)(b + \bar{z})} = \frac{b^2 - b(z + \bar{z}) + z\bar{z}}{b^2 + b(z + \bar{z}) + z\bar{z}};$$

Din relația $|z - a|^2 = a^2 - b^2 \Rightarrow z\bar{z} = a(z + \bar{z}) - b^2$; înlocuind în relația de mai sus obținem:

$$\left| \frac{b - z}{b + z} \right|^2 = \frac{b^2 - b(z + \bar{z}) + z\bar{z}}{b^2 + b(z + \bar{z}) + z\bar{z}} = \frac{(z + \bar{z})(a - b)}{(z + \bar{z})(a + b)} = \frac{a - b}{a + b} \Rightarrow \left| \frac{b - z}{b + z} \right| = \sqrt{\frac{a - b}{a + b}}.$$

Observație. În condițiile $a > b > 0$ scrierea $\left| \frac{b - z}{b + z} \right|$ are sens deoarece $z = -b$ este imposibil de considerat: dacă

$z = -b$, din egalitatea $|z - a| = \sqrt{a^2 - b^2}$ se obține că

$|-b - a| = \sqrt{a^2 - b^2} \Leftrightarrow a + b = \sqrt{a^2 - b^2} \Leftrightarrow a + b = (a + b)(a - b) \Rightarrow 0 = a - b \Rightarrow a = b$, absurd, căci $a > b > 0$.

Real-life and classroom situations

Codreanu Teona

Colegiul Național "Vasile Alecsandri" Bacău

As an English teacher, I believe that making the school curriculum relatable for students has an incredible impact on their learning experiences. In the teaching environment, we create with our classes, one of the most powerful tools we have at our disposal is the ability to connect classroom content to real-life examples. This way, we can contribute to a deeper understanding and engagement for learning in our students.

Traditional educational methods often rely on abstract concepts and memorization, which can make our students feel disconnected from the real world and can be a significant barrier to academic success. Students should not struggle to see the relevance of what they are learning; otherwise, they will feel disinterest and frustration, and grasping essential concepts will become a challenge.

Moreover, to enhance comprehension, we can come up with some real-life examples that will help students grasp complex concepts by breaking them down into simpler, relatable terms. For instance, we can start using everyday scenarios like asking for directions or a conversation between a client and a shop assistant which can make abstract concepts more understandable.

We can also foster engagement. When students can connect what they learn to their own lives, they become more engaged in the learning process. This heightened engagement often leads to increased motivation and a more positive attitude towards learning.

What is more, real-life examples encourage critical thinking and problem-solving. Students are demonstrated that what they learn in school has practical applications and it also helps them see the value of education outside the classroom.

Exploring a variety of learning resources such as educational websites, books, and apps that provide real-life examples and interactive lessons, can complement classroom instruction and make learning more enjoyable, as well.

By making the school curriculum relatable for our students through providing real-life examples and adjusting our teaching methods to make lessons more relatable, we can only bring good results in testing and in the personal development of the students, as well as enhancing comprehension, engagement, and critical thinking skills. We, as teachers, have the power and responsibility to incorporate this approach into our students' learning journey, making their education more effective and enjoyable and with lasting results. When our students can see the real-world relevance of what they learn, they will excel academically and develop a lifelong love for learning.

Implicațiile pedagogiei asupra procesului de predare-învățare-evaluare

Autor: Caraman (căs.Cojocea) Andreea-Alexandra

Prof.înv.primar Școala Gimnazială Nr.2 Ciocârlia de Sus

Pedagogia joacă un rol esențial în activitatea didactică, având implicații profunde atât asupra procesului de învățare, implicându-se deopotrivă asupra dezvoltării profesorilor și elevilor. Iată câteva dintre principalele implicații:

1. **Teorii de învățare:** Pedagogia oferă cadre teoretice ajutând profesorii să înțeleagă cum învață elevii. Teoriile precum constructivismul, behaviorismul sau învățarea experiențială influențează metodele de predare și abordările didactice.”
2. **Metode didactice:** Prin pedagogie, cadrele didactice pot selecta și adapta metodele didactice pentru a răspunde diverselor nevoi ale elevilor. Acest lucru include ”utilizarea activităților interactive, învățarea prin proiecte, și tehnici de evaluare formative.”
3. **Relația profesor-elev:** Pedagogia subliniază importanța relației interumane în procesul educațional. O bună comunicare și un mediu de învățare pozitiv contribuie la motivația și implicarea elevilor.
4. **Curriculum și planificare:** Pedagogia influențează modul în care curriculumul este structurat și implementat. Este important ca acesta să fie relevant și să răspundă nevoilor comunității și ale elevilor.
5. **Diferențierea învățării:** Pedagogia încurajează adaptarea ”activităților didactice pentru a răspunde diversității în stilurile de învățare și nevoile individuale ale elevilor, asigurând astfel o educație incluzivă.”
6. **Evaluare și feedback:** O abordare pedagogică eficientă include metode de evaluare care să reflecte progresul real al elevilor, oferind feedback constructiv pentru îmbunătățirea continuă.
7. **Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice:** Pedagogia promovează ”formarea continuă a profesorilor, ajutându-i să își dezvolte abilitățile și cunoștințele, esențiale pentru a face față provocărilor educației moderne.”

Pedagogia nu este doar o disciplină teoretică, ci o practică esențială care modelează și îmbunătățește activitatea didactică, contribuind astfel la formarea unei generații educaționale competente și adaptabile.

Implicarea pedagogiei asupra procesului de predare-învățare-evaluare este fundamentală pentru a asigura o educație de calitate. Iată câteva aspecte esențiale care subliniază această relație:

1. Predare

- **Metode Didactice:** Pedagogia influențează alegerea și aplicarea metodelor de predare, cum ar fi predarea activă, învățarea prin colaborare și utilizarea tehnologiei educaționale.
- **Adaptarea la Nevoile Elevilor:** Prin aplicarea principiilor pedagogice, profesorii pot adapta lecțiile pentru a răspunde diverselor stiluri și ritmuri de învățare ale elevilor.
- **Crearea unui Mediu Favorabil:** Pedagogia încurajează crearea unui climat de învățare pozitiv, în care elevii se simt în siguranță să participe și să își exprime opiniile.
- **Diversificarea Metodelor:** Poate fi util să menționezi și metodele inovatoare, cum ar fi învățarea bazată pe proiecte sau utilizarea jocurilor educaționale, care pot stimula interesul elevilor.
- **Formare Continuă pentru Profesori:** Subliniază importanța formării continue a profesorilor în metodele pedagogice actualizate pentru a răspunde nevoilor elevilor.

2. Învățare

- **Teorii ale Învățării:** Teorii precum constructivismul subliniază importanța implicării active a elevilor în procesul de învățare, facilitând învățarea semnificativă.
- **Motivația Elevilor:** Pedagogia ajută la dezvoltarea strategiilor care să sporească motivația intrinsecă a elevilor, prin conectarea conținutului la experiențele lor personale și interesele lor.
- **Învățarea Colaborativă:** Încurajarea lucrului în echipă și a interacțiunii sociale între elevi contribuie la dezvoltarea competențelor sociale și a abilităților de comunicare.

3. Evaluare

- **Evaluare Formativă vs. Sumativă:** Pedagogia distinge între evaluările formative, care sprijină procesul de învățare prin feedback continuu, și evaluările sumative, care măsoară rezultatele finale.
- **Instrumente de Evaluare:** O abordare pedagogică eficientă include utilizarea diverselor instrumente de evaluare, cum ar fi portofoliile, proiectele și evaluările peer-to-peer, care oferă o imagine mai completă a progresului elevilor.
- **Feedback Constructiv:** Pedagogia subliniază importanța feedback-ului constructiv, care ajută elevii să înțeleagă ce au realizat bine și ce trebuie îmbunătățit.

În concluzie, implicarea pedagogiei în procesul de predare-învățare-evaluare este esențială pentru a crea un mediu educațional eficient și adaptat nevoilor elevilor. Aceasta asigură nu doar transmiterea de cunoștințe, ci și dezvoltarea competențelor necesare pentru a face față provocărilor viitoare.

Bibliografie:

1. <https://dppd.tuiasi.ro/wp-content/uploads/2020/01/pedagogie-I.pdf>
2. https://cis01.ucv.ro/DPPD/seminar_mogonea_remus.pdf
3. https://www.masterprof.ro/files/Eftimie/Introducere_in_pedagogie_si_teoria_curriculumului.pdf

Proiect de activitate didactică

Prof. inv. primar Dan Gabriela

Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii

Disciplina: Matematică

Unitatea de învățare: Unități de măsură

Tema lecției: Recapitulare și sistematizare unități de măsură

Tipul lecției: Recapitulare

Competențe specifice:

4.1. Utilizarea unor instrumente și unități de măsură standardizate, în situații concrete;

4.2. Operarea cu unități de măsură standardizate, fără transformări;

5.1. Utilizarea terminologiei specifice și a unor simboluri matematice în rezolvarea și/sau compunerea de probleme cu raționamente simple.

Obiective operaționale:

a)Cognitive

O1- Să rezolve exercițiile din cadrul fișei de muncă independentă;

O2- Să răspundă corect la întrebările adresate;

O3- Să identifice unitățile de măsură potrivite pentru fiecare situație dată;

O4- Să realizeze planul de rezolvare al problemelor propuse;

b)Psihomotorii

O4- Să aibă o postură corectă și comodă pentru scris;

O5-Să mănuiască corespunzător instrumentele de scris;

c)Afective

O6-Să prezinte interes pe parcursul activității;

Strategii didactice:

- **Metode didactice:** explicația, conversația, exercițiul, problematizarea, jocul didactic.
- **Mijloace de învățământ:** fișe de muncă independentă, caietul de lucru, laptop, videoproiector, mingi.

- **Forme de organizare:** frontal, individual, în pereche,
- **Resurse temporale:** 50 min.

Bibliografie:

- Programa școlară pentru disciplina Matematică, clasele a III – a IV-a, București, 2014;
- <https://wordwall.net/ro/resource/3095582/unitati-de-masura>
- Metodica predării matematicii pentru învățământul primar, Dumitru Ana, Dumitru Logel, Ed. Carminis, București. 2017.

Desfășurarea lecției:

Nr. crt.	Etapale lecției	Obiective operaționale	Conținuturi	Strategia didactică		
				Metode	Mijloace didactice	Forme de organizare
1.	Moment organizatoric 1 minut	O6	Asigur condițiile necesare desfășurării optime a activității, pregătirea materialelor necesare. Bună ziua, copii! stăzi vom face împreună ora de matematică.	Conversația		Frontal
2.	Captarea atenției 1 minut	O1 O5 O6	Introduc un element surpriză: le spun copiilor că nu am venit singură și le fac cunoștință cu o prietenă, o păpușă. Scot păpușa și o las să-mi șoptească ceva la ureche.	Conversația Elementul surpriză	Păpușă	Frontal
3.	Anunțarea temei și competențelor specifice vizate 1 minut	O7	Prietena mea îmi șoptește că are mari emoții pentru că trebuie să își rezolve tema la matematică și nu se prea descurcă. Ea le cere ajutor copiilor, care trebuie să răspundă la întrebările adresate și să rezolve exerciții de recapitulare și sistematizare a unităților de măsură pentru a putea aplica aceste cunoștințe în diferite situații din viața de zi cu zi. Scriu titlul lecției pe tablă: Recapitularea și sistematizarea unităților de măsură	Conversația	Păpușă	Frontal
4.	Recapitularea și sistematizarea cunoștințelor 35 min	O2 O3 O4 O5 O6	a) Reactualizarea cunoștințelor • Muncă independentă Am pregătit pentru voi o scurta fișă pe care vă rog să o citiți cu atenție și să o completați individual, (Anexa 1) 1. Calculează :	Conversația Explicația	Fișă de muncă independentă	Individual

Nr. crt.	Etapale lecției	Obiective operaționale	Conținuturi	Strategia didactică		
				Metode	Mijloace didactice	Forme de organizare
			a) $124\text{ m} + 233\text{ m} =$ b) $114\text{ m} + 509\text{ m} =$ $742\text{ kg} - 414\text{ kg} =$ $700\text{ l} - 203\text{ l} =$ 2. Scrie prescurtat: a) 9 metri..... b) 22 kilograme..... c) 10 kilometri 5 litri 50 decimetri..... 250 centimetri - Tema cantitativ - În timp ce elevii rezolvă fișa de muncă independentă verific caietele cu tema elevilor cantitativ. - Verificarea M.I. Acum deoarece toată lumea a finalizat fișa vreau să o verificăm împreună. Rog doi elevi să citească rezolvarea exercițiilor de pe fișă. - Verificarea temei calitativ - Rog câțiva elevi să citească rezultatele exercițiilor de la temă. Ceilalți elevi sunt atenți și urmăresc. Dacă sunt exerciții mai dificile le rezolvăm la tablă. - Reactualizarea teoretică a cunoștințelor Realizez reactualizarea cunoștințelor prin intermediul unui joc worldwall: https://wordwall.net/ro/resource/3095582/unitati-de-masura	Exercițiul Munca indepen Dentă Jocul didactic	Laptop video-proiector	Individual Frontal

Nr. crt.	Etapele lecției	Obiective operaționale	Conținuturi	Strategia didactică		
				Metode	Mijloace didactice	Forme de organizare
			b) Recapitularea și sistematizarea propriu-zisă a cunoștințelor Rog elevii să deschidă auxiliarul didactic la pagina 129 și rezolvăm împreună exercițiile . Rog elevii să răspundă la întrebări și să completeze în caiete: Ex.1: Completează spațiile, astfel încât să obții rezultate adevărate: Multiplii metrului sunt: R: dam, hm, km; Litrul este:..... R: Unitatea de măsură pentru lichide; Kilogramul este de.....ori mai mic decât tona și de 1000 de ori mai mare față de..... R: 1000, gram. Ex.2: Încercuiește răspunsul corect. - Anul calendaristic are aproximativsăptămâni: a) 52, b) 12, c) 60, d) 24 R: 52 - Dacă 5 jucării identice costă 40 de lei, atunci două dintre ele valorează: a) 8 lei, b) 200 lei, c) 18 lei, d) 16 lei R: 16 lei În continuarea lecției rog elevii să lucreze în pereche cu colegul de bancă problema 3.1. Dreptunghiul ABCD are dimensiuni date: $AB = 34$ cm, $BC = 56$ cm. Calculează înconjurul lui. R: Care este perimetrul dreptunghiului? $AB+BC+CD+DA=180$ cm Rog un elev să prezinte rezolvarea problemei la tablă.	Explicația Exercițiul	Caietul auxiliar	Frontal

Nr. crt.	Etapele lecției	Obiective operaționale	Conținuturi	Strategia didactică		
				Metode	Mijloace didactice	Forme de organizare
			In continuare lucrez cu elevii 3.2 și 3.3 de la pagina 129 din auxiliar. Scot câțiva elevi la tablă pentru a realiza planul de rezolvare, ceilalți copii își notează în caiete. Problema 3.2: O bunicuță are o vacuță, de la care mulge zilnic 5 l de lapte. Dacă vine laptele obținut într-o săptămână cu prețul de 3 lei/litru, ce sumă de bani obține? Rezolvare: Câți litri de lapte mulge într-o săptămână? $5 \text{ l} \times 7 = 35 \text{ l}$ Ce sumă de bani obține? $3 \text{ lei} \times 35 \text{ l} = 105 \text{ lei}$ R: 105 lei Problema 3.3: Din ele 100 de kg de varză produse, bunica își păstrează 50 kg, iar restul îl împarte în mod egal celor 10 nepoți. Câte kg de varză primește fiecare nepot? Rezolvare: Câte kg de varză rămân? $100 \text{ kg} - 50 \text{ kg} = 50 \text{ kg}$ Câte kg de varză primește fiecare nepot? $50 \text{ kg} : 10 = 5 \text{ kg}$. R: 5 kg	Conversația Problematizarea Exercițiul Problematizarea Explicația	Caietul auxiliar Caietul auxiliar	În perechi Frontal

Nr. crt.	Etapele lecției	Obiective operaționale	Conținuturi	Strategia didactică		
				Metode	Mijloace didactice	Forme de organizare
5.	Evaluarea formativă/ m.i 10 minute	O3 O4 O5 O6	Evaluarea formativă se va realiza sub forma unui joc didactic „Cartoful fierbinte”: Arunc copiilor o mingea pe care trebuie să o arunce repede colegilor în ordinea în care sunt aşezați pe rânduri, în sala de clasă. La semnalul STOP copilul care are mingea trebuie sa răspundă la o întrebare. Jocul continuă până la următorul semnal. Întrebările adresate sunt din unităţi de măsură. Ex: Care sunt subdiviziunile metrului? Care sunt multiplii litrului? Câţi centimetri are un metru? Câţi metri intră într-un kilometru? Elevii care nu reuşesc să răspundă corect, pot cere ajutorul colegilor. După rezolvarea problemelor, prietena mea (păpuşica) le mulţumeşte copiilor pentru ajutor şi le trimite o recompensă. Împart copiilor recompensele.	Conversația Explicația Exercițiul Jocul didactic	Minge	Frontal Individual
6.	Tema de casă 1 min		Elevii primesc temă problema 3.4 pagina 129 din auxiliarul didactic.	Conversația		Frontal
7.	Concluzii și aprecieri 1 min		- Voi face aprecieri, observații cu privire la comportamentul și atitudinea din cadrul orei			

METODE DE ORGANIZARE A PRODUCȚIEI DE BAZĂ

Dehelean Crina

Colegiul Tehnic Alesandru Papiu Ilarian profesor

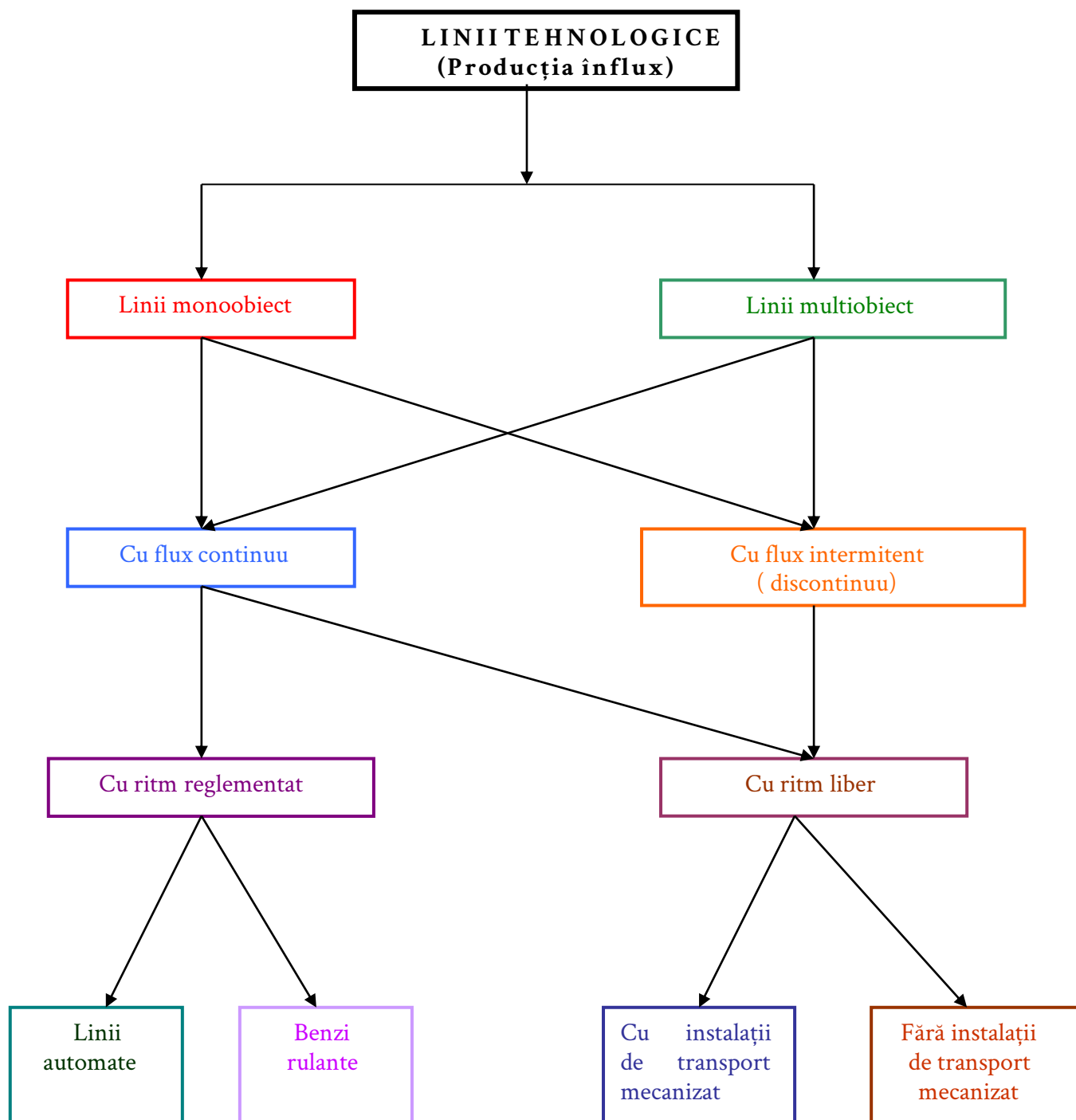
ORGANIZARE A PRODUCȚIEI ÎN FLUX

- divizarea procesului tehnologic pe operații egale sau multiple sub raportul volumului de muncă și precizarea celei mai raționale succesiuni a executării lor,
- repartizarea executării unei operații sau a unui grup restrâns de operații pe un anumit loc de muncă
- amplasarea locurilor de muncă în ordinea impusă de succesiunea executării operațiilor tehnologice
- trecerea diferitelor materii prime, piese și semifabricate de la un loc de muncă la altul în mod continuu sau discontinuu cu ritm reglementat sau liber în raport cu gradul de sincronizare a executării operațiilor tehnologice;
- executarea în mod concomitent a operațiilor la toate locurile de muncă în cadrul liniei de producție în flux,
- deplasarea materialelor, a pieselor, semifabricatelor sau produselor de la un loc de muncă la altul prin mijloacele de transport adecvate,
- executarea în cadrul formei de organizare a producției în flux a unui fel de produs sau piesa sau a mai multor produse asemănătoare din punct de vedere constructiv, tehnologic și al materiilor prime utilizate.

METODA PRODUCȚIEI INDIVIDUALE ȘI DE SERIE MICĂ

- organizarea unităților de producție după principiul tehnologic
- Conform acestei metode de organizare unitățile de producție se creează pentru efectuarea anumitor stadii ale procesului tehnologic, iar amplasarea unităților și a utilajelor din cadrul lor se face pe grupe omogene de mașini.
- În acest caz dotarea locurilor de muncă se face cu mașini universale care să permită efectuarea tuturor operațiunilor tehnologice la o mare varietate de produse.
- trecerea de la o operație la alta a produsului are loc bucată cu bucată
- În acest caz există întreprinderi foarte mari în procesul de producție, ceea ce determină cicluri lungi de fabricație și stocuri mari de producție neterminată.
- pentru fabricarea produselor se elaborează o tehnologie în care se vor stabili următoarele aspecte:
 - a) felul și succesiunea operațiunilor ce vor fi executate,
 - b) grupele de utilaje pe care vor fi executate operațiile,
 - c) felul SDV -urilor ce vor fi utilizate.
- Această tehnologie urmează a se definitiva pentru fiecare loc de muncă.
- pentru proiectarea tehnologiei de fabricație se folosesc normative grupate, evidențiindu-se elaborarea de tehnologii detaliate care ar necesita o mare perioadă de timp și costuri ridicate.

PRINCIPALELE FORME DE ORGANIZARE A PRODUCȚIEI ÎN FLUX: LINII TEHNOLOGICE ÎN FLUX

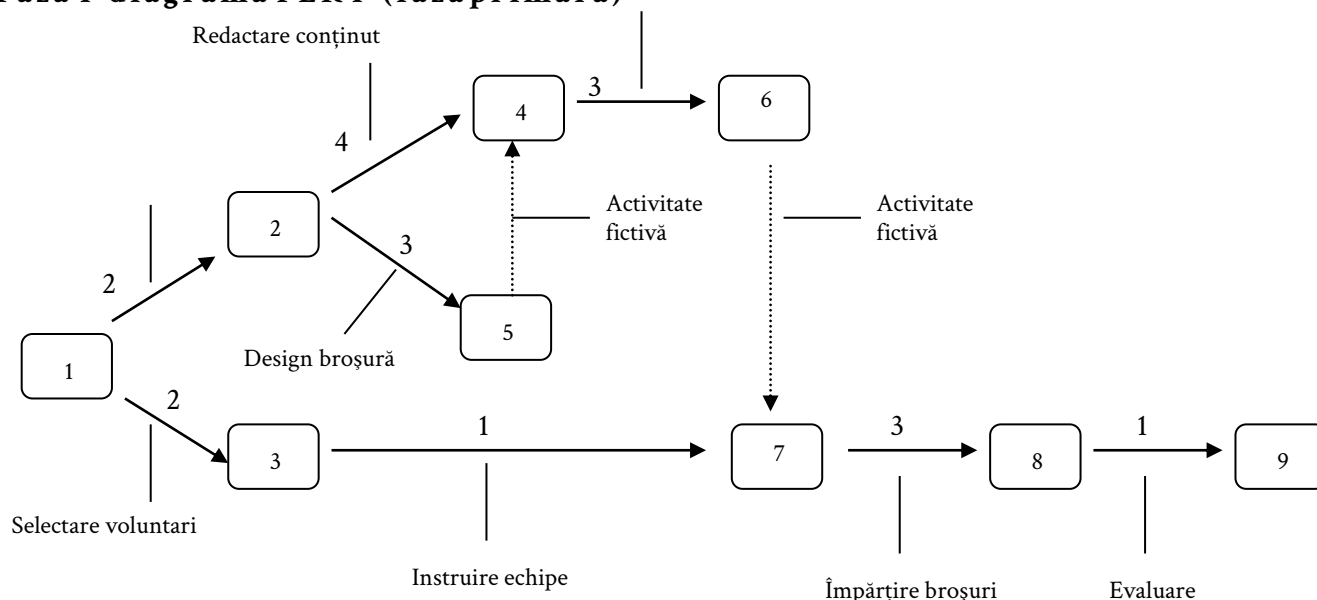

Metoda PERT (Program Evaluation and Review Technique – Tehnica Evaluării Repetate a Programului)

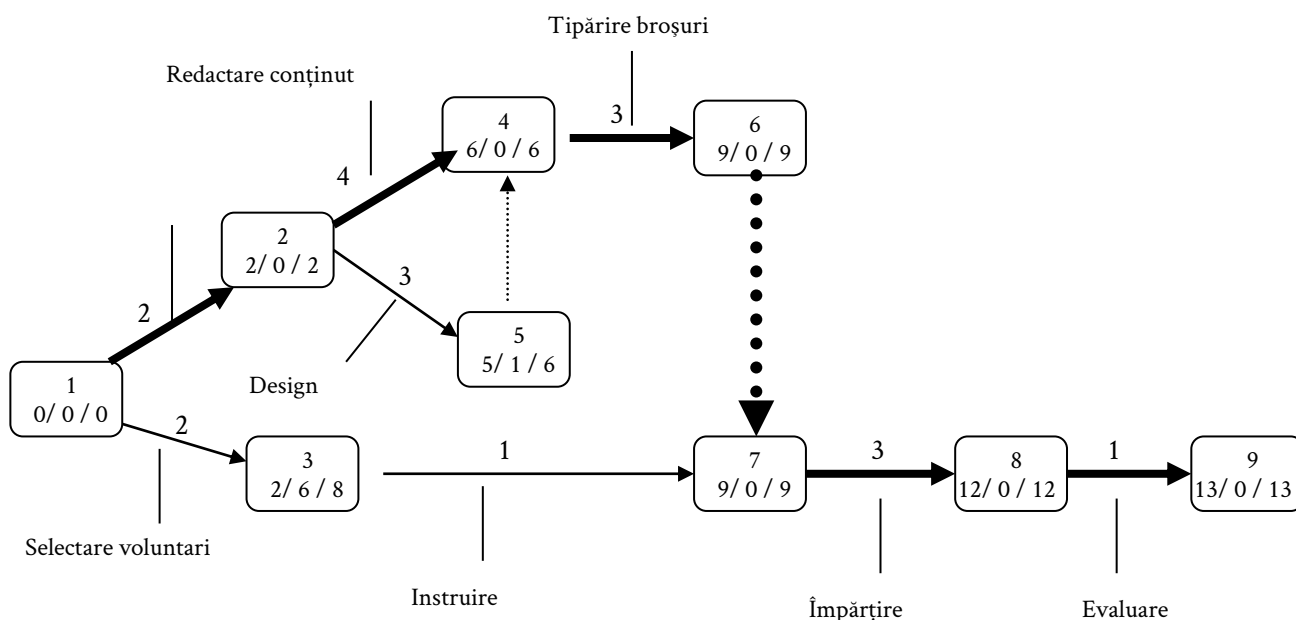
Se aplică în cazul producției de unicate complexe și de mare importanță, la care operațiile succesive trebuie realizate prin respectarea restricțiilor de prioritate și de termene.

TEMA: Realizarea unei campanii de informare prin broșuri

Faza I-diagrama PERT (faza primara)

Faza II-diagrama PERT (faza finala)

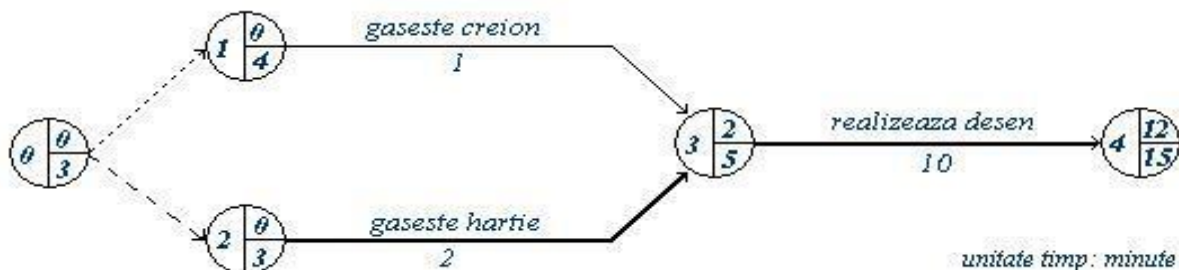
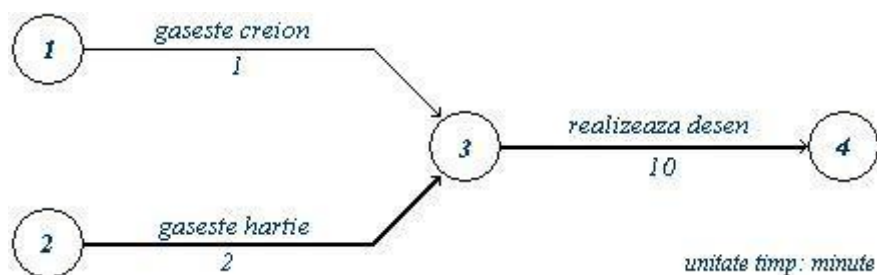
Metoda CPM. (CriticalPath Method), Metoda Drumului Critic

Principiul analizei drumului critic constă în divizarea unui proiect (acțiuni complexe) în părți componente, la un nivel care să permită corelarea logică și tehnologică a acestora, adică să facă posibilă stabilirea interacțiunilor între părțile componente. Aceste părți componente sunt activitățile acțiunii complexe.

La definirea listei de activități specialistul care participă la această operație folosește experiența sa pentru a răspunde pentru fiecare activitate la întrebările:

"ce alte activități succed sau preced în mod necesar această activitate ?";

"care este durata activității ?".

Metoda "Just in Time"

La baza metodei J.I.T. stă principiul reducerii la minimum sau eliminarea stocurilor de materii prime, materiale, piese, subansamble și producție neterminată și implicit reducerea globală a costurilor aferente acestor stocuri, indiferent de volumul producției. Minimizarea tuturor categoriilor de stocuri se face concomitent cu creșterea calității produselor.

Conform acestei metode trebuie să se producă numai ce se vinde și exact la timp.

CARACTERIS TICA	SISTEM TR ADITIONAL	JIT
1. Priorități	Acceptă toate comenzile Multe opțiuni	Piața limitată Puține opțiuni Cost redus, calitate ridicată
2. Engineering	Produse nestandardizate	Produse standardizate
3. Capacitate	Utilizare maximă Inflexibilitate	Utilizare medie Flexibilitate
4. Sistemul de producție	Organizare după principiul tehnologic	Flux continuu, celule de fabricație
5. Amplasarea	Suprafețe mari Transferul materialelor se face mecanizat	Suprafețe mici Transferul materialelor se face manual
6. Muncitorii	Abilități limitate Specializare Individualizare Atitudine competitivă	Abilități largite Flexibilitate Lucru în echipă
1. Programarea	Durată mare de pregătire și procesare	Schimbări prompte
2. Stocurile	Stocuri tampon Suprafețe mari de stocare	Stocuri tampon reduse Eliminarea stocurilor
3. Furnizorii	Numeroși Livrarea la baza de recepție	Puțini Livrarea la linia de asamblare
4. Planificarea și controlul	Orientarea către planificare	Orientarea către control
5. Calitate	Inspecție de calitate corectivă	La sursă, continuu Control statistic al procesului preventiv
6. Întreținerea utilajelor	De către specialiști	Funcționarea redusă a echipamentelor

Integrarea copiilor cu CES în grădiniță

Autor: Drăgulin Veronica-Nicoleta

Liceul Teoretic "Constantin Angelescu", Ianca

Oamenii se nasc egali, însă ceea ce îi diferențiază pe parcursul vieții sunt oportunitățile de care beneficiază. O societate desăvârșită oferă fiecărui cetățean posibilități de afirmare. Copilul cu dizabilități se poate realiza doar într-o societate unde "...dizabilitatea și abilitatea devin posibilități". Educația incluzivă este cea care oferă șanse egale tuturor copiilor.

Grație acesteia, învățământul general devine accesibil și copiilor cu necesități speciale.

Educația incluzivă vine să răspundă cerințelor educative speciale prin individualizarea procesului instructiv-educativ, prin asigurarea accesului la educație tuturor copiilor.

Integrarea este acel proces complex ce constă în trecerea unei persoane dintr-un mediu mai mult sau mai puțin separat, într-un mediu obișnuit.

Integrarea constă în asigurarea participării copiilor cu CES la o viață socială și profesională, împreună cu ceilalți copii din comunitate punându-se accent pe familiarizare reciprocă și autocunoaștere.

Copiii cu dizabilități intelectuale, senzoriale (auditive și vizuale) sau motorii au fost până de curând școlarizați doar prin unități speciale de învățământ. Prezența lor din ce în ce mai mare în școlile obișnuite deschise tuturor copiilor este o tendință tot mai observabilă, mai evidentă a diversificării populației școlare în toată lumea. Dreptul și accesul efectiv la educație și pentru acești copii se realizează însă în modalități diferite, adesea foarte complexe, în care esențiale sunt ideile de nondiscriminare și de egalizare a șanselor, de acceptare în școală a tuturor copiilor, de abordare și de valorizare educațională adecvată pentru fiecare, de aceeași calitate a educației la toți elevii.

Reușita procesului de integrare a copiilor cu CES este caracterizată de patru nivele de integrare ce sunt interdependente între ele:

1. Integrarea fizică care se referă la oportunitatea copiilor cu CES de a avea acces la toate mijloacele necesare pentru satisfacerea propriilor nevoi esențiale
2. Integrarea funcțională sau pedagogică, semnifică participarea la un proces comun, în care și copilul cu dizabilități are contribuția sa.
3. "Integrarea socială se referă la includerea copilului cu dizabilități în toate activitățile comune din viața instituției educației. Se stabilesc relații de acceptare și participare relativ egală la viața grupului educațional".¹
4. Integrarea societală ce se referă la participarea copiilor, adolescenților, adulților cu CES la procesul productiv al comunității de care aparține, asumându-și responsabilități precise și bucurându-se de încrederea oamenilor. La copiii cu CES se întâlnesc frecvent următoarele caracteristici: evaluări negative a schemei corporale și a imaginii de sine, sentimente de inferioritate, neîncredere în forțele proprii, atitudini pasive, de evitare și izolare, interiorizarea

¹ Ion Albușescu, Horațiu Catalano, *Sinteze de Pedagogia învățământului preșcolar*, Editura DPH Didactică Publishing House, 2019, pag. 553

emoțiilor, nervozitate exagerată, impulsivitate și agresivitate, anxietate și depresie, sentimente negative.

Toate acestea afectează procesul de adaptare și integrare în mediul educațional și în comunitate. Încurajarea autocunoașterii și dezvoltării personale duce la modificarea modului de structurare a atitudinii copilului cu CES față de sine și la stimularea dreptului lui de a se afirma și a lucra pentru ameliorarea imaginii sale.

Educația integrată a copiilor cu CES, cu asigurarea unor resurse și modalități de intervenție și de sprijin, constituie o provocare autentică pentru activitatea de până acum a cadrelor didactice, atât a celor din învățământul general, cât și a celor din învățământul special în condițiile în care această integrarea a copiilor cu CES nu a fost mereu o preocupare a sistemelor educaționale.

”Integrarea școlară și socială a copiilor cu CES nu a fost mereu o preocupare a sistemelor educaționale. Identificarea problemelor cu care se confruntă dezvoltarea unui copil a cunoscut o istorie legată de dezvoltarea practicilor de diagnosticare și evaluare psihologică și medicală. În același timp, educația nu a fost pregătită de la început să răspundă acestor cerințe”.²

În sfera acestor copii cu CES integrați individual, sunt și copii cu un ritm mai lent de acumulare a cunoștințelor, dar din punct de vedere intelectual ei fiind normali, însă adesea sunt confundați cu elevii din cea dintâi categorie.

Alternativă a învățământului special, educația integrată permite acordarea serviciilor de sprijin pentru acei elevi cu șanse crescute de recuperare și reintegrare, care altădată ar fi fost îndrumați către o școală specială.

Copiii cu C.E.S pot prin joc să-și exprime propriile capacități. Astfel copilul capătă prin joc informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp.

Datorită faptului că se desfășoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea.

Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă șansa de a juca cu alți copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfășura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcție de deficiența copilului.

Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observație, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate.

Din categoria copiilor cu C.E.S (cerințe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficiențe propriu zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele școlii.

Din această categorie fac parte:

- copiii cu deficiențe senzoriale și fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilități mintale, paralizia cerebrală);
- copiii cu deficiențe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenție-ADHD, tulburări de opoziție și rezistență);

² Ion Albușescu, Horațiu Catalano, *Sinteze de Pedagogia învățământului preșcolar*, Editura DPH Didactică Publishing House, 2019, pag. 549

- copiii cu tulburări afective, emoționale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentație: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);
- copiii cu handicap asociat;
- copiii cu dificultăți de cunoaștere și învățare (dificultăți de învățare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);
- copiii cu deficiențe de comunicare și interacțiune (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Fiecare om are dreptul de a beneficia de sprijin pentru formarea și integrarea lui socială și individuală. Cu atât mai mult când este vorba de copii, aceștia au dreptul de a se dezvolta și forma cât mai adecvat pentru a-și construi unicitatea și a participa la identitatea socială și culturală din care fac parte. Este firesc ca societatea să îi sprijine prin politicile derulate la început la nivelul familiei, apoi prin grădiniță și școală.

”Toți copiii au dreptul, și este firesc să fie participanți, la o educație de calitate, eficientă și permanentă”.³

³ Ecaterina Vrășmaș, *Educația incluzivă în grădiniță: dimensiuni, provocări și soluții*, 2012, pag.22

Reguli de completare a registrului de intrare-ieșire a corespondenței

Fediuc Jerdea Ionela Secretar

Școală Gimnazială Nr 1 Motru

- (1) Înregistrarea documentelor neclasificate în registrul de intrare-ieșire începe la data de 1 ianuarie și se încheie la data de 31 decembrie a fiecărui an calendaristic.
- (2) Documentele neclasificate, atât cele primite, cât și cele elaborate în cadrul unităților, se înregistrează în registrul de intrare-ieșire, cronologic, în ordinea primirii sau emiterii acestora.
- (3) Înregistrarea documentelor primite se realizează prin aplicarea pe acestea a ștampilei de înregistrare a unității, înscrierea în câmpurile acesteia a numărului de înregistrare atribuit și a datei, iar în registrul de intrare-ieșire se completează rubricile aferente numărului de înregistrare alocat.
- (4) Documentelor neclasificate emise de unitățile/structurile MAI li se alocă numere de înregistrare din registrul de intrare-ieșire prin înscrierea pe document, pe marcajul aferent, a numărului de înregistrare și a datei. Dacă documentul emis nu are înscris marcajul aferent, pe document se aplică ștampila de înregistrare și se procedează la înscrierea în câmpurile acesteia a numărului de înregistrare atribuit și a datei.
- (5) În registrul de intrare-ieșire se completează toate rândurile, iar în cazul în care există resturi de spații necompletate pe o pagină, acestea se barează în mod vizibil.
- (6) Înregistrarea documentelor în registrul de intrare-ieșire se realizează obligatoriu cu instrumente de scris cu cerneală sau pastă permanentă, fiind interzise mențiunile în creion.
- (7) Documentele primite se înregistrează, de regulă, înainte de prezentarea lor, pentru a fi rezoluționate, conducătorului unității.
- (8) Documentele emise în cadrul unităților MAI se înregistrează în ziua semnării/aprobării lor la nivel maxim ierarhic.
- (9) Rapoartele personale se înregistrează în momentul depunerii acestora la structura de secretariat.
- (10) În cazul existenței mai multor compartimente de muncă și a unui volum mare de documente primite, emise sau întocmite pentru uz intern, înregistrarea se poate face și la fiecare compartiment în parte. În această situație se alocă, prin dispoziția sau ordinul conducătorului unității, fiecărui compartiment un set de numere de înregistrare, fără ca acestea să se repete de la un compartiment la altul, precum și registrele aferente.

(11) La sfârșitul anului sau la încheierea unui volum al registrului se certifică numerele de înregistrare utilizate și numărul filelor folosite.

Format și Dimensiune: Registrul este tipărit în format A4, care este standard pentru majoritatea documentelor de birou. Acest format oferă suficient spațiu pentru înregistrarea detaliilor necesare. Fiecare carnet poate conține un număr variabil de file, în funcție de necesitățile organizației.

Organizare Internă: Paginile din interiorul registrelor sunt organizate într-un format tabelar, cu coloane și rânduri clare pentru fiecare înregistrare a corespondenței. Aceasta facilitează înregistrarea și citirea informațiilor.

Informații incluse: Fiecare înregistrare în registru poate include următoarele informații:

Data: Data exactă la care a avut loc trimiterea sau primirea corespondenței.

Numărul Documentului: Numărul de referință sau numărul de înregistrare al documentului de corespondență.

Detalii despre Expeditor și Destinatar: Numele și adresa expeditorului și destinatarului corespondenței.

Subiectul sau Descrierea Corespondenței: O descriere succintă a subiectului sau conținutului corespondenței.

Starea Corespondenței: Indicații despre dacă corespondența este primită sau trimisă.

Semnătura: Fiecare înregistrare poate fi semnată de către persoana responsabilă pentru gestionarea corespondenței, atestând veridicitatea și acuratețea informațiilor.

Numărarea Paginilor: Fiecare pagină a registrelor este numerotată consecutiv pentru a permite urmărirea și gestionarea corespunzătoare a înregistrărilor de corespondență. Acest lucru este util pentru evidențierea și raportarea corectă a tranzacțiilor de corespondență efectuate.

Securitate și Confidențialitate: Datele înregistrate în registru trebuie să fie tratate cu confidențialitate și securitate. Accesul la document trebuie să fie restricționat numai la personalul autorizat din departamentul de corespondență sau administrativ.

Magia literei scrise

Strategii de stimulare a lecturii la clasele primare

Autor: Gabor- Borș Lucreția

Prof. inv. primar : Școala Gimnazială "Ștefan cel Mare" Bistrița

Lectura reprezintă un fundament esențial al dezvoltării personale și academice a elevului. În ciclul primar, deprinderea lecturii nu înseamnă doar decodificarea unor semne grafice, ci mai ales înțelegerea, interpretarea și trăirea emoțională a textului. Rolul învățătorului este de a crea contexte în care lectura să devină o activitate dorită, nu impusă, iar cartea – o fereastră spre imaginație, empatie și cunoaștere.

Realitatea actuală arată o scădere a interesului copiilor pentru citit, influențată în mod direct de accesul crescut la tehnologie, de ritmul alert al vieții și de scăderea timpului petrecut în familie pentru activități culturale. În acest context, școala devine principalul spațiu de formare a obiceiului de a citi, iar metodele didactice trebuie regândite astfel încât să includă elemente de noutate, interactivitate și implicare afectivă.

Din perspectiva psihopedagogiei moderne, motivația intrinsecă este cheia succesului în învățare. A-i face pe copii să citească din plăcere presupune identificarea nevoilor și intereselor lor reale. Lectura trebuie să se muleze pe universul copilului: teme actuale, personaje apropiate de vârsta și preocupările lor, precum și activități complementare textului, care să dea sens și continuitate poveștii.

Un exemplu concret de strategie este lectura-joc, în care elevii sunt încurajați să își aleagă personajul preferat și să îl interpreteze în scenete, jocuri de rol sau chiar creații literare. De asemenea, jurnalele de lectură, în format clasic sau digital, sunt excelente instrumente de reflecție. Elevul își exprimă gândurile, emoțiile, întrebările, construindu-și un raport personal cu textul.

Un alt instrument didactic valoros este lectura integrată. Spre exemplu, după lectura cărții „Charlie și fabrica de ciocolată”, elevii pot realiza fișe de lectură, desene inspirate din carte, povești proprii în stilul autorului, experimente legate de fabricarea ciocolatei sau vizionarea ecranizării, urmată de dezbateri. Un astfel de proiect s-a desfășurat cu succes în clasa mea. După parcurgerea fragmentelor-cheie, elevii au compus scrisori de recunoștință către personajul preferat, iar activitatea s-a încheiat cu o vizionare relaxantă, ciocolată caldă și discuții libere. A fost o activitate cu impact emoțional, care a rămas mult timp în mintea și sufletul copiilor.

Evaluarea acestor activități nu trebuie să se axeze pe corectitudine, ci pe implicare, reflecție, creativitate. Astfel, copiii nu se simt judecați, ci apreciați pentru unicitatea contribuției lor. Este recomandată utilizarea rubricilor de evaluare calitativă, feedback-ului constructiv și autoevaluării.

Lectura poate fi încurajată și prin crearea unui spațiu dedicat cărții în clasă: o bibliotecă tematică, colțul de lectură cu perne colorate și cărți accesibile, afișe motivaționale sau calendarul cititorului. Elevii pot fi implicați în alegerea cărților, pot aduce recomandări pentru colegi sau pot deveni „ambasadori ai lecturii”.

Lectura, ca act cognitiv și afectiv, contribuie semnificativ la dezvoltarea competențelor-cheie ale elevului. Prin lectură, copilul învață să înțeleagă mesaje, să formuleze opinii, să se exprime coerent și argumentat. Mai mult decât atât, lectura sprijină dezvoltarea gândirii critice și a inteligenței emoționale, fiind un mijloc esențial prin care copilul intră în contact cu valori, modele de comportament și situații de viață variate.

Cititul oferă copilului posibilitatea de a reflecta la sine, la ceilalți, la lume. Prin intermediul personajelor și întâmplărilor narate, copilul explorează emoții, învață empatia, toleranța, solidaritatea. De aceea, este important ca lectura să nu fie percepută doar ca sarcină școlară, ci ca experiență personală profundă. Când elevul se regăsește în povești, lectura devine autentică și transformatoare.

Pe lângă metodele deja amintite, un loc special îl ocupă activitățile cu povești fără text, benzi desenate sau cărți ilustrate. Acestea stimulează imaginația, exprimarea liberă și dezvoltarea limbajului oral. Elevii pot crea propriul text pentru imagini sau pot continua povestea dintr-o bandă desenată. Astfel de activități sunt apreciate mai ales de către elevii care întâmpină dificultăți în citirea fluentă.

Lectura interactivă este, de asemenea, o strategie valoroasă. Învățătorul formulează întrebări deschise pe parcursul textului, stimulează predicțiile, solicită opinii sau identificarea emoțiilor personajelor. Aceste intervenții dau viață poveștii și îi oferă elevului rolul de participant activ, nu doar de receptor pasiv.

Un alt exemplu de activitate este organizarea unei zile tematice – „Călătorie prin cărți” – în care fiecare elev vine costumat în personajul preferat dintr-o carte, prezintă cartea colegilor și participă la ateliere creative: scrierea unei continuări, desenarea unei scene preferate sau confecționarea unei coperte alternative. Atmosfera festivă, libertatea de exprimare și valorizarea alegerilor personale contribuie la apropierea copilului de carte.

Este important ca și familia să fie implicată în formarea gustului pentru lectură. Părinții pot fi invitați în clasă pentru a le citi copiilor povești, pentru a povesti despre cărțile copilăriei lor sau pentru a participa la proiecte comune de lectură. Astfel, lectura devine un pod între generații și o activitate cu valoare afectivă crescută.

Un proiect de succes implementat a fost „Ambasadorii lecturii” – elevii care citesc constant recomandă colegilor o carte, realizează afișe de promovare sau organizează un mini-club de carte în pauze. Această abordare dă roluri active copiilor și transformă lectura într-un gest social, admirat și dorit.

Lectura nu este doar un act de receptare, ci și un început al exprimării personale. Elevii pot fi încurajați să creeze finaluri alternative pentru povești, să scrie scrisori către personaje sau să-și imagineze ce ar face ei într-o situație similară. Astfel de exerciții stimulează empatia și gândirea critică și, în același timp, îi ajută pe copii să își găsească vocea. Când un elev spune „și eu m-am simțit ca acel personaj”, înseamnă că lectura și-a atins scopul profund: conectarea umană.

Un alt mod eficient de a aduce lectura aproape de copii este cititul cu voce tare. Acesta creează un ritm comun, întărește relația dintre dascăl și elevi și oferă modele de intonație și exprimare. În plus, studiile arată că cititul cu voce tare contribuie la dezvoltarea vocabularului, înțelegerea textului și chiar

la reducerea anxietății. Poveștile citite în grup devin experiențe împărtășite, iar cartea – un catalizator al dialogului și imaginației.

De asemenea, parteneriatele cu bibliotecile locale sau cu edituri pot aduce un suflu nou în activitatea clasei. Organizarea de vizite la bibliotecă, întâlniri cu autori sau lansări de carte contribuie la consolidarea relației copilului cu universul cărții. Când elevul are ocazia să interacționeze direct cu lumea cărților, motivația sa internă crește considerabil.

Un alt aspect esențial în stimularea lecturii îl reprezintă adaptarea activităților la stilurile de învățare ale elevilor. Unii copii preferă să vizualizeze, alții să asculte sau să experimenteze prin joc. Astfel, lectura poate fi însoțită de activități artistice (desen, colaj, teatru), de ascultarea textelor în format audio sau de folosirea unor aplicații interactive care transformă lectura într-o aventură multimedia.

Pentru a atrage elevii către lectură, este esențială și alegerea titlurilor potrivite. Cărți precum „Matilda” de Roald Dahl, „Pippi Șosețica” de Astrid Lindgren, „Micul Prinț” de Antoine de Saint-Exupéry sau „Povestiri din lumea celor mici” de Dumitru Almaș reușesc să captiveze prin umor, aventură și sensibilitate. Diversitatea tematică și stilistică este cheia pentru a satisface gusturile diferite ale elevilor.

Putem spune că lectura creează pentru elev un spațiu sigur, în care poate trăi emoții puternice fără riscul de a fi judecat. Cartea devine o oglindă, dar și o ușă deschisă către lumi noi, către înțelesuri pe care copilul le poate descoperi în ritmul său. Într-o societate în care presiunea performanței se face simțită încă din primii ani de școală, lectura oferă echilibru și liniște. De aceea, atmosfera în care desfășurăm aceste activități este esențială: colțul de lectură trebuie să fie primitiv, lipsit de constrângeri, un spațiu unde copiii să poată visa.

Așadar, lectura trebuie susținută nu doar prin cerințe și evaluări, ci prin contexte vii, prin emoție, joc și implicare. Doar așa cartea va deveni un prieten, nu o obligație. Iar noi, dascălii, devenim nu doar ghizi ai învățării, ci și povestitori care aprind în sufletul copiilor dragul de a citi. Este important ca toate aceste eforturi să fie constante și autentice. Lectura nu este un scop izolat, ci o cale spre descoperire, încredere și autonomie în învățare. Când copiii învață să citească din plăcere, își dezvoltă nu doar vocabularul, ci și sufletul.

În concluzie, lectura trebuie să fie trăită, nu doar învățată. Copilul are nevoie să simtă că lectura îl îmbogățește, îl distrează, îl emoționează. Rolul nostru, ca dascăli, este să construim această relație între copil și carte, să-i oferim nu doar texte, ci experiențe de viață prin lectură. Magia literei scrise se naște atunci când cartea devine o prietenă, iar cuvintele – punți către sine și către lume.

Bibliografie:

Cucoș, C. (2017). Pedagogie. Iași: Polirom.

Pânișoară, I.-O. (2020). Psihologia educației. Iași: Polirom.

Rosenblatt, L. (2005). The Reader, the Text, the Poem. SIU Press.

Neacșu, I. (2015). Strategii de învățare. Editura Didactică și Pedagogică.

Programă școlară pentru disciplina Limba și literatura română – clasele I–IV, MEN, 2013.

Regresia în vegetal: Han Kang, “Vegetariana”

Monica Mitea

Prof. Colegiul Național “Ion Maiorescu” – Giurgiu

Cu câțiva ani în urmă, subiectele de la olimpiada de limba germană solicitau concurenților să scrie compuneri pornind de la citate cum ar fi: “Die beste Zeit, einen Baum zu pflanzen, war vor 20 Jahren. Die nächstbeste Zeit ist jetzt!” (Cea mai bună perioadă pentru a planta un copac a fost acum 20 de ani. Următoarea perioadă potrivită este acum.) sau “Auch Schokolade kann bitter sein.” (Și ciocolata poate fi amară). După concurs era destul de dificil să explici copiilor că primul motto nu este despre plantarea copacilor, tot așa cum cel de-al doilea nu este despre ciocolată.

Mi-am amintit de acest fapt în timp ce citeam cartea “Vegetariana”, scrisă de autoarea coreeană Han Kang (n. 1970/Premiul Nobel – 2024) – care nu este despre o dietă de tip vegetarian.

Despre ce este atunci romanul “Vegetariana”? Despre puterea de individuație, pentru care personajul feminin Yeong-hye găsește “rădăcini” în sine însuși. Despre a fi altfel. Și despre reacția colectivității (rude, colegi de serviciu ai soțului, cunoscuți) la tendința individului de a se afirma. Pe cât de mari sunt perseverența și dorința ei de autonomie, pe atât de puternic reacționează “turma”. Este atacată fizic și psihic; asupra minoritarului colectivitatea exercită o enormă presiune. Lipsiți de empatie par și medicii din spitalul de boli psihice din finalul cărții. Intențiile lor sunt bune, dar este un bine făcut cu forța, o imixtiune inadecvată în țesătura vieții lui Yeong-hye, astfel încât se naște în mod legitim întrebarea: până unde avem dreptul să ne amestecăm în viețile celorlalți?

Yeong-hye, o femeie care “nu a avut niciodată ceva special în personalitatea ei”, decide într-o bună zi să nu mai mănânce carne, să devină vegetariană. Modificarea unui element perturbă întreg sistemul din care acesta face parte. Hotărârea luată de Yeong-hye produce reacții în tot sistemul său de relații sociale. Decizia “cele mai banale femei din lume” îl neliniștește pe soț (narratorul din prima parte a romanului), care începe să-și privească nevasta ca pe o insectă pusă la microscop, încercând să ascundă pe cât posibil realitatea: “[...] ușa apartamentului [...] am și închis-o într-o clipită în urma mea. Mi-a fost teamă să nu o vadă vecinii [...]” Cu violență maximă reacționează familia. Intrigată și rușinată (E rușine să nu fii la fel ca ceilalți! E rușinoasă ieșirea din rând!) de opțiunile lui Yeong-hye, familia vrea “să o aducă pe drumul cel bun” umilind-o până la limita suportabilului. Mama încearcă să-i îndese carnea în gură ca unui copil care nu se poate hrăni singur (“fă gurița mare aaaa”), iar tatăl o pălmuește (de altfel, o bătuse până la 18 ani). În urma unei încercări nereușite de sinucidere, Yeong-hye este internată la psihiatrie, “complet absentă și ruptă de lume”.

Cel care o “vede” este cumnatul ei: “pentru el, Yeong-hye radia forța copacului solitar, crescut în sălbăticie”. Cei doi sunt în totală armonie și împreună vor regresa simbolic în vegetal. Ambii resimt viața ca pe o povară. Bărbatul o spune explicit (în capitolul “Pata mongolă” narațiunea este la persoana a III-a), iar în cazul Vegetarienei mă întreb dacă renunțarea la carne și visele pe care le are nu exprimă tocmai un refuz al vieții așa cum se prezintă ea în formă umană. Salvatoare este lumea artei, ei

regresează în vegetal (personajul lui Kafka se metamorfoza într-o insectă) cu corpurile pictate, luând forma a doi copaci îmbrățișați. Alcătuiau, de fapt, un singur trup. Yeong-hye este “însemnată”: are pe fese o “pată mongolă”, asemănătoare unei petale. Din păcate, această legătură încalcă tabuurile societății. Descoperirea adulterului va fi catastrofală pentru cei doi. Yeong-hye este din nou internată într-un spital de boli nervoase. Contactul cu ea amintește permanent de lumea plantelor: seamănă cu o floare cuprinsă de flăcări, “stătea încremenită de parcă ar fi fost un trunchi de copac”, din trup îi curg seve vegetale. Apartenența simbolică la această lume este sinonimă cu absența conștiinței, cu acapararea totală de către forțele inconștientului, cu refugiul la sânul Mamei Natură. Rătăcirea în pădure are aceeași semnificație: imposibilitatea conștiinței de a găsi un drum. Vegetariana se simte acasă în acest regn: “Toți copacii [...] sunt frați și surori”. Poate supraviețui doar cu apă și lumină. Maltratată de către tată în copilărie, Yeong-hye găsește în vegetal un uter protector (*regressus ad uterum*). Faptul că sora cea mică depășește “de una singură toate limitele impuse de ceilalți” o determină pe sora mai mare să-și pună întrebări asupra propriei existențe. “Era adevărat: niciodată nu a trăit. Tot ce făcuse încă din copilărie a fost doar să îndure. [...] Sânguincioasă, muncise cu dăruire [...]”. Înțelegând că poți “să faci ce vrei tu cu trupul tău”, o “slujește” acum cu dăruire pe Yeong-hye, mergând la spitalul unde aceasta este internată într-un contact tot mai firav cu ceea ce înseamnă ființare umană. Paradoxul? Dorința prea puternică de individuare conduce în final spre un alt fel de non-diferențiere.

Bibliografie

Han, Kang: “Vegetariana”, Ed. Art, București, 2024

Pedagogia modernă- educație de calitate

Prof.Păunescu Camelia

Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu"

Prof.Popescu Daniela

Școala Gimnazială "Prof.Ilie Popescu" Șotânga

Pedagogia reprezintă fundamentul teoretic și metodologic al procesului de învățământ, având un rol esențial în desfășurarea activităților didactice. Aceasta influențează direct modul în care profesorii predau, cum elevii învață și cum se construiește relația dintre cei implicați în procesul educațional. Scopul acestei lucrări este de a analiza implicațiile pedagogiei asupra activității didactice, evidențiind impactul metodelor și strategiilor pedagogice asupra eficienței procesului de învățare.

1. Importanța pedagogiei în activitatea didactică

Pedagogia oferă un set de principii și metode care ghidează procesul educațional, asigurând coerența și eficiența acestuia. Profesorii care aplică teorii pedagogice adecvate reușesc să creeze un mediu de învățare stimulativ, adaptat nevoilor și particularităților fiecărui elev. Printre aspectele fundamentale influențate de pedagogie se numără:

- Planificarea lecțiilor și elaborarea curriculumului;
- Utilizarea unor strategii didactice inovatoare;
- Evaluarea progresului elevilor;
- Crearea unui mediu educațional incluziv.

2. Metode și strategii pedagogice în activitatea didactică Metodele didactice reprezintă un instrument esențial pentru atingerea obiectivelor educaționale. Printre cele mai utilizate metode pedagogice se numără:

- Metoda expozitivă, bazată pe transmiterea directă a informațiilor;
 - Metoda problematizării, care stimulează gândirea critică a elevilor;
 - Învățarea prin descoperire, care încurajează autonomia și creativitatea;
 - Învățarea colaborativă, ce promovează interacțiunea și schimbul de idei între elevi.
- Folosirea unei combinații optime de metode contribuie la dezvoltarea competențelor cognitive, emoționale și sociale ale elevilor.

3. Impactul pedagogiei asupra relației profesor-elev

Un aspect esențial al pedagogiei moderne este accentul pus pe relația dintre profesor și elev. O abordare pedagogică eficientă presupune un dialog deschis, empatie și adaptabilitate. Profesorii trebuie să își asume rolul de ghid în procesul de învățare, oferind sprijin individualizat și încurajând participarea activă a elevilor. Această abordare favorizează dezvoltarea unei motivații intrinseci pentru învățare și creșterea încrederii în sine a elevilor.

Pedagogia are un impact major asupra activității didactice, influențând atât metodele de predare, cât și interacțiunea dintre profesori și elevi. Aplicarea unor strategii pedagogice adecvate contribuie la îmbunătățirea procesului de învățare și la dezvoltarea unor competențe esențiale pentru viitorul elevilor. Prin urmare, formarea continuă a cadrelor didactice în domeniul pedagogiei este crucială pentru asigurarea unei educații de calitate.

În contextul societății contemporane, educația se confruntă cu provocări majore, determinate de evoluțiile tehnologice rapide și de schimbările sociale. Pentru a răspunde acestor provocări, pedagogia modernă își propune să ofere o educație de calitate, adaptată nevoilor actuale ale elevilor și societății. Acest articol analizează caracteristicile pedagogiei moderne și modul în care acestea contribuie la asigurarea unei educații de calitate.

4. Caracteristicile pedagogiei moderne

Pedagogia modernă se distinge printr-o serie de trăsături care o diferențiază de abordările tradiționale:

- **Centrarea pe elev:** Elevul este plasat în centrul procesului educațional, fiind încurajat să participe activ la propria formare. Această abordare recunoaște diversitatea stilurilor de învățare și promovează adaptarea metodologiilor didactice la nevoile individuale ale fiecărui elev.
- **Învățarea prin descoperire și colaborare:** Pedagogia modernă pune accent pe metode de predare care stimulează gândirea critică și creativitatea, precum învățarea prin descoperire și colaborare. Aceste metode încurajează elevii să exploreze, să pună întrebări și să colaboreze cu colegii pentru a găsi soluții la probleme complexe.
- **Integrarea tehnologiei în educație:** Utilizarea tehnologiilor moderne în procesul de predare și învățare este esențială pentru a pregăti elevii pentru o societate digitalizată. Tehnologiile educaționale facilitează accesul la informații, personalizarea învățării și dezvoltarea competențelor digitale.

5. Educația de calitate în pedagogia modernă

Educația de calitate reprezintă un obiectiv central al pedagogiei moderne și se caracterizează prin:

- **Inovație și diversificare:** Implementarea unor practici educaționale inovatoare și diversificate contribuie la creșterea calității educației. Acestea includ metode de predare interactive, utilizarea resurselor digitale și abordări interdisciplinare.

- **Formarea continuă a cadrelor didactice:** Profesorii joacă un rol crucial în asigurarea unei educații de calitate. Formarea lor continuă și adaptarea la noile cerințe educaționale sunt esențiale pentru implementarea eficientă a pedagogiei moderne.
- **Evaluarea și îmbunătățirea constantă a procesului educațional:** Un sistem de educație de calitate implică evaluarea periodică a practicilor didactice și a rezultatelor obținute, urmată de ajustări menite să îmbunătățească procesul educațional. Pedagogia modernă, prin caracteristicile sale inovatoare și centrate pe elev, joacă un rol esențial în asigurarea unei educații de calitate. Adaptarea la nevoile actuale ale societății și ale elevilor, integrarea tehnologiei și promovarea învățării active sunt elemente cheie care contribuie la formarea unor indivizi competenți și pregătiți pentru provocările viitorului.

Bibliografie

1. Cucoș, C. (2006). Pedagogie. Editura Polirom.
2. Cerghit, I. (2008). Metode de învățământ. Editura Polirom.
3. Stanciu, M. (2011). Didactica disciplinei. Editura Didactică și Pedagogică.
4. Ionescu, M., & Radu, I. (2001). Didactica modernă. Editura Dacia.

SPONSORIZAREA SAU DONAȚIA - CONTABILIZARE ȘI RAPORTARE

Perișoreanu Ana

Școală Gimnazială Nr 1 Motru

Sponsorizarea este actul juridic prin care două persoane convin cu privire la transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri materiale sau mijloace financiare pentru susținerea unor activități fără scop lucrativ desfășurate de către beneficiarul sponsorizării.

Contractul de sponsorizare se încheie în formă scrisă, cu specificarea obiectului, valorii și duratei sponsorizării, precum și a drepturilor și obligațiilor părților. În cazul sponsorizării constând în bunuri materiale, acestea vor fi evaluate, prin actul juridic încheiat, la valoarea lor reală din momentul predării către beneficiar.

Beneficiarii sponsorizării

Pot fi beneficiari ai sponsorizării: persoane juridice fără scop lucrativ, care desfășoară în România sau urmează să desfășoare o activitate în domeniile: cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific – cercetare fundamentală și aplicată, umanitar, religios, filantropic, sportiv, al protecției drepturilor omului, medico-sanitar, de asistență și servicii sociale, de protecția mediului, social și comunitar, de reprezentare a asociațiilor profesionale, precum și de întreținere, restaurare, conservare și punere în valoare a monumentelor istorice; instituțiile și autoritățile publice, inclusiv organele de specialitate ale administrației! publice, pentru activitățile prevăzute mai sus; emisiuni ori programe ale organismelor de televiziune sau radiodifuziune, precum și! cărți ori publicații din domeniile definite mai sus; persoane fizice cu domiciliul în România a căror activitate în unul dintre domeniile! prevăzute pentru persoanele juridice fără scop lucrativ este recunoscută de către o persoană juridică fără scop lucrativ sau de către o instituție publică ce activează în domeniul pentru care se solicită sponsorizarea.

Donația este definită prin Legea nr. 287/20094 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca fiind contractul prin care, cu intenția de a gratifica, o parte, numită donator, dispune în mod irevocabil de un bun în favoarea celeilalte părți, numită donatar.

Donația se încheie prin înscris autentic, sub sancțiunea nulității absolute. Bunurile mobile care constituie obiectul donației trebuie enumerate și evaluate într-un înscris, chiar sub semnătură privată, sub sancțiunea nulității absolute a donației.

Documente contabile.

Pentru donațiile și sponsorizările constând în bunuri, efectuate între persoane juridice, se întocmește avizul de însoțire a mărfurilor. În cazul transportului bunurilor cedate cu titlu gratuit, Avizul de însoțire

a mărfii va purta mențiunea “Fără factură”, după caz. În cazul donațiilor și sponsorizărilor constând în bani, documentele în baza cărora se înregistrează donațiile sunt extrasul de cont sau dispoziția de încasare. Înregistrarea în contabilitate și prezentarea în situațiile financiare anuale În contabilitatea persoanelor juridice care aplică reglementările contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, sunt reflectate distinct donațiile acordate prin contul 6582 “Donații acordate”, iar sponsorizările cu ajutorul contului 6584 “Cheltuieli cu sumele sau bunurile acordate ca sponsorizări”.

În contabilitatea primitorului persoană juridică fără scop patrimonial, ce aplică reglementările contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.103/2017, cu modificările și completările ulterioare, donațiile și sponsorizările primite sunt reflectate prin conturile de venituri, și anume: 7331 “Venituri din donații”; 7332 “Venituri din sumele sau bunurile primite prin sponsorizare”. Astfel, bunurile sau sumele primite prin sponsorizare sau donație sunt raportate prin Contul rezultatului exercițiului.

Începând cu situațiile financiare aferente anului 2023, persoanele juridice fără scop patrimonial care primesc sponsorizări întocmesc și Declarația privind situația de trezorerie. Potrivit art. 34 alin. (31) din Legea contabilității nr. 82/19915, republicată, cu modificările și completările ulterioare, persoanele juridice fără scop patrimonial care, în exercițiul financiar de raportare, au primit sume reprezentând subvenții, sponsorizări, sume redirecționate, conform legii, din impozitul pe profit, impozitul pe venitul microintreprinderilor, respectiv din impozitul pe venitul datorat de persoanele fizice, precum și alte forme similare de finanțare, indiferent de valoarea cumulată a acestora, întocmesc o declarație care însoțește situațiile financiare anuale și evidențiază sumele astfel primite, respectiv utilizate.

În contabilitatea asociației se înregistrează:

-Primirea sponsorizării în produse de la o societate!

3028 Alte materiale consumabile = 7332 Venituri din sumele sau bunurile primite prin sponsorizare

-Consumul produselor primite ca donație!

6028 Cheltuieli privind alte materiale consumabile = 3028 Alte materiale consumabile

-Încasarea sponsorizării primite de la o societate!

5121 Conturi la bănci în lei = 7332 Venituri din sumele sau bunurile primite prin sponsorizare

- Încasarea sumei din redirecționarea impozitului pe venit!

5121 Conturi la bănci în lei = 7331 Venituri din donații .

- Încasarea donației de la o societate !

5121 Conturi la bănci în lei = 7331 Venituri din donații

În contabilitatea asociației se înregistrează:

-Primirea sponsorizării în produse de la o societate!

3028 Alte materiale consumabile = 7332 Venituri din sumele sau bunurile primite prin sponsorizare

-Consumul produselor primite ca donație!

6028 Cheltuieli privind alte materiale consumabile = 3028 Alte materiale consumabile

-Încasarea sponsorizării primite de la o societate!

5121 Conturi la bănci în lei = 7332 Venituri din sumele sau bunurile primite prin sponsorizare

- Încasarea sumei din redirecționarea impozitului pe venit!

5121 Conturi la bănci în lei = 7331 Venituri din donații .

- Încasarea donației de la o societate !

5121 Conturi la bănci în lei = 7331 Venituri din donații

Declarația informativă se depune până la termenul de depunere a declarației anuale de impozit pe profit, prevăzut de lege.

În contabilitatea societății sponsor se înregistrează:

-Acordarea produselor ca sponsorizare!

6584 Cheltuieli cu sumele sau bunurile acordate ca sponsorizări = 345 Produse finite .

-Acordarea sponsorizării în numerar!

6584 Cheltuieli cu sumele sau bunurile acordate ca sponsorizări = 5121 Conturi la bănci.

Declarația informativă se depune până la termenul de depunere a declarației anuale de impozit pe profit, prevăzut de lege.

Declarația informativă se depune până la termenul de depunere a declarației anuale de impozit pe profit, prevăzut de lege. Deducerea cheltuielilor cu donațiile Cheltuielile cu donațiile acordate nu sunt cheltuieli deductibile.

BIBLIOGRAFIE:

Legea contabilității nr. 82/24.12.1991, republicată (M.O. nr. 454/18.06.2008), cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 25 alin. (4) lit. i) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt nedeductibile cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat acordate potrivit leg
Legea nr. 32/19.05.1994 privind sponsorizarea (M.O. nr. 129/25.05.1994), cu modificările și completările ulterioare; Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/29.12.2014.

Ce îmi doresc preșcolarii de la grădiniță?

Popovici Paula Maria

Grădinița cu P.P. Nr. 29 Sibiu

Grădinița este foarte importantă în dezvoltarea preșcolarilor. Fiecare zi la grădiniță influențează dezvoltarea copilului, îl transformă într-un preșcolar comunicativ, deschis, curajos, prietenos și foarte dezinvolt. Deși preșcolarii sunt mici, au dorințe și nevoi specifice, legate de mediul în care învață și se joacă.

Activități educative și de învățare

Preșcolarii își doresc activități care să le stimuleze curiozitatea și să le dezvolte abilitățile cognitive sau motorii. În această secțiune, putem discuta despre importanța jocului educativ, a activităților creative (desen, modelaj, construcții) și a învățării prin descoperire.

Socializarea cu ceilalți copii.

Un alt aspect important pentru preșcolari este socializarea. Aceștia doresc să își facă prieteni și să învețe să colaboreze în cadrul activităților de grup. Aici putem vorbi despre importanța învățării de comportamente sociale, cum ar fi împărțirea jucăriilor sau ajutorul reciproc. Cu aceste aspecte se împletesc foarte bine activitățile în echipă sau jocurile de grup.

Un mediu de învățare sigur și confortabil

Preșcolarii își doresc un mediu în care să se simtă în siguranță, protejați și confortabili. Este esențial ca noi, cadrele didactice să creăm un spațiu primitor, unde copiii să poată învăța și unde se simt confortabil să își exprime nevoile, dorințele și propriile păreri.

Activități fizice și locuri în aer liber

De asemenea, preșcolarii își doresc să petreacă timp în aer liber, să se joace și să își consume energia prin activități fizice. Jocurile în aer liber și activitățile sportive sunt esențiale pentru dezvoltarea lor fizică și mentală.

În concluzie, preșcolarii au o varietate de dorințe legate de grădiniță, iar educația timpurie joacă un rol esențial în dezvoltarea lor. Un mediu stimulat, activitățile educative pe placul lor și relația cu cei din jur sunt factori esențiali pentru experiența pozitivă la grădiniță.

Bibliografie:

Curriculum pentru educație timpurie, M.E., 2019

Educația timpurie. Probleme și soluții, Polirom, 2016

Organizarea unei „Nopti de lectură”

Autor: Schmiedt Daniela

Colegiul Național „Diaconovici-Tietz”, Reșița

O noapte de lectură poate fi un eveniment minunat pentru a încuraja dragostea pentru citit în rândul elevilor. Iată un rezumat al celor mai importante aspecte pentru noaptea de lectură.

Obiective de învățare:

- să câștige bucurie și plăcere în citirea cărților;
- să trăiască experiența lecturii ca o activitate comună de clasă și întărirea coeziunii grupului;
- să recunoască faptul că lectura poate aduce o satisfacție personală;
- să prezinte reciproc cărțile lor preferate și, astfel, să cunoască o varietate de texte literare pentru copii;
- să citească pentru a dobândi cunoștințe, pentru a procesa sentimente și pentru a recunoaște legăturile semantice;
- să învețe și să respecte regulile de comportament pentru desfășurarea în siguranță a unei nopți de lectură.

Cum organizăm o noapte de lectură

✓ **Pregătiri împreună cu elevii:**

Amenajarea sălii de clasă;

Pregătirea activităților pentru noaptea de lectură.

✓ **Organizare propriu-zisă /Organizarea cu câteva săptămâni înainte de eveniment:**

Căutarea partenerilor pentru noaptea de lectură: Este recomandat să nu organizezi noaptea de lectură singură cu clasa, ci să rogi un coleg/o colegă (eventual și o mamă sau un tată) să fie implicat(ă) în acest eveniment. Acest lucru oferă profesorului mai multă siguranță și lasă mai mult timp și liniște în cazul apariției unor probleme, cum ar fi dorul de casă.

Căutarea cititorilor invitați: Se poate invita un autor pentru o scurtă lectură de autor sau se poate convinge directorul școlii sau bibliotecarul să citească.

Coordonare împreună cu conducerea școlii:

Este important să discuți atât planul, cât și data cu conducerea școlii pentru a evita eventualele suprapuneri de program.

Coordonare cu administratorul școlii:

Personalul de curățenie trebuie instruit să curețe spațiile pentru noaptea de lectură în prima parte a după-amiezii, astfel încât podelele să fie uscate până la sosirea copiilor.

Este necesar să se asigure iluminatul continuu pe hol pe parcursul întregii nopți.

Iarna, nu trebuie redusă căldura în după-amiaza evenimentului.

Trebuie să fie garantat accesul la sala de prim ajutor.

Stabilirea datei pentru noaptea de lectură: Este recomandat să stabilești data pentru noaptea de lectură într-o zi de vineri, astfel încât copiii să se poată odihni în weekend.

Scrisoare informativă către părinți, care să includă orele exacte de început și sfârșit ale evenimentului. Ar trebui atașată și o listă de bagaje, care să indice ce trebuie să aducă elevii pentru noaptea de lectură (de exemplu: sac de dormit, saltea gonflabilă, lanternă, jucărie de pluș, papuci de casă, periuță de dinți...). De asemenea, important: un număr de telefon de urgență la care părinții să fie disponibili în acea seară, pentru ca elevii să poată fi luați acasă dacă apar probleme (cum ar fi dorul de casă sau comportamentul neadecvat).

Convenirea regulilor de comportament cu clasa.

Eventual, notificarea evenimentului la administrația locală/poliție (mai ales dacă sunt planificate activități pe terenul din afara școlii).

Sugestii de teme posibile:

- Basme de pretutindeni;
- Halloween/Vampiri/ Vrajitoare și vrăjitori;
- Noapte de lectură în preajma Crăciunului;
- Cărți din lumea animalelor;
- Romane de aventură;
- Pirați în căutarea comorii;
- Eroine și eroi;
- Anotimpuri.

Idei pentru organizarea unei nopți de lectură:

- Club de lectură;
- Activități artistice;
- Cititori invitați/autori care citesc;
- Aranjament muzical;
- Schimb de cărți;
- Scaunul cititorului;
- Decorarea școlii/clasei;
- Activități editoriale;
- Colectare de cărți;
- Jocuri de rol;
- Piese de teatru radiofonic;
- Rescrierea sau continuarea creativă a poveștilor;
- Scriere sau povestire creativă pe tema dată;
- Lectură cu voce tare;
- Mișcare;
- Ghicitori;
- Raliu în școală.

Desfășurarea activității/Crearea unui program variat:

- ✓ Masa comună: se planifică momente în care toți participanții să ia masa împreună.
- ✓ Alternarea fazelor de lectură în grup și a activităților la alegere: oferte de activități practice, jocuri și ghicitori;
- ✓ Selecție de scurte faze de lectură.
- ✓ Includerea mișcării în timpul activității: vânătoare de comori, jocuri de mișcare.

- ✓ Stabilirea unui program clar pentru începutul perioadei de odihnă nocturnă:

Separarea zonelor de dormit pentru fete și băieți: Controlează și asigură-te că fetele și băieții dorm în zone separate.

Oferirea unui „spațiu de activități”: Dacă este posibil, oferă un spațiu situat la distanță, unde elevii care nu doresc să doarmă să poată sta sub supraveghere.

- ✓ Asigurarea monitorizării: Asigură-te că există o evidență clară a celor prezenți în clădirea școlii.

Evaluarea ulterioară a textelor citite în clasă / Continuarea lecturii:

Discutarea conținutului textelor citite în clasă și aprofundarea temelor abordate.

Realizarea de activități suplimentare legate de textele citite, cum ar fi dezbateri, scriere creativă sau prezentări.

Continuarea lecturii textelor începute în timpul nopții de lectură, pentru a încuraja finalizarea și explorarea mai aprofundată a poveștilor.

Realizarea de articole publicate în revista școlii/ presă/ internet;

Continuarea activităților didactice.

Important de reținut / Diverse:

Noaptea de lectură pot deveni experiențe de neuitat despre care elevii vor vorbi cu entuziasm ani de-a rândul.

Acestea pot fi realizate doar dacă părinții sprijină inițiativa și sunt de acord cu înnoptarea în școală. Dacă mai mulți elevi dintr-o clasă nu pot participa (din diverse motive, inclusiv motive de sănătate), ar trebui să se organizeze o activitate alternativă (de exemplu, un festival de lectură pe timpul zilei).

Trebuie să se asigure că înnoptarea în școală nu prezintă un risc incalculabil și că aceasta se desfășoară într-un spațiu protejat (locația școlii, vizibilitatea terenului).

Noaptea de lectură pot fi organizate și cu alte grupuri de elevi (de exemplu, cercuri de lucru) sau ca oferte tematice comune.

Aceste aspecte sunt esențiale pentru a crea o experiență de „Noapte de lectură” sigură și plăcută pentru toți participanții.

Bibliografie:

- Jörg Knobloch: *TAG des Buches, LeseNACHT. Anregungen für ein ganzes Lesejahr. Grundschule und Bibliothek.* Lichtenau: AOL-Verlag, 2nd edition, 2005.
- Martin Kohn: „Eine Lesenacht durchführen. / Eine Lesenacht an einem außergewöhnlichen Ort” în *99 Tipps: Besondere Schultage (Praxis-Ratgeber für die Sekundarstufe 1)*, Berlin: Cornelsen Scriptor 2010, pp. 75-77.
- Site-ul administrat de Jörg Knobloch despre istoria și desfășurarea nopților de lectură:
<http://www.lesenacht.de>

FIȘA DE CITIRE

A, O, U, Ă, B, C, S, T, R, L, P, F, D, V, M

Autor: Simionov Luiza-Coralia

Prof. logoped Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu”

1. CITEȘTE CUVINTELE!

OU

PAT

PUI

CAL

COR

NOR

TOBA

FATA

MAMA

TATA

SORA

SARE

MARE

SOARE

BOABE

RĂCOARE

BĂIATUL

VAPORUL

ALBASTRU

SALATĂ

VINETE

PORTOCALĂ

RÂNDUNICĂ

RAMIFICAT

A

2. CITEȘTE PROPOZIȚIILE!

Mama și Ana pregătesc o prăjitură gustoasă.

Radu se plimbă cu bicicleta.

Maria are multe baloane colorate.

Ioana are un buchet de flori.

Băiatul mănâncă un măr.

Petru le citește copiilor o poveste.

3. CITEȘTE ȘI MEMOREAZĂ!

**a) „Pași de păsări pe nisip
Cip, cip, cip și cip-cirip!
Puii au ieșit la soare
Fremătând din aripioare.”**

**b) „-Boc, boc, boc!
Boby este un boboc
Galeș, galben și bondoc
-Boc, boc, boc!”
(Bobocul, Paul Anghel)**

BIBLIOGRAFIE:

Vrăsmaș, E. (2022). 8 Log. Program de exerciții logopedice pentru remedierea dislaliei. București: Editura Arlequin.

Vrăsmaș, E. (2011). Să învățăm cu plăcere. Fișe de exerciții logopedice în comunicarea orală și scrisă. București: Editura Arlequin.

Selecție poezii Ala Bujor . (2013). Făguraș de poezie. 100 versuri licurici pentru dragii pici. București Editura Epigraf.

Imaginile folosite sunt clipart-uri free preluate de pe internet

FIȘĂ DE CITIRE ȘI SCRIERE

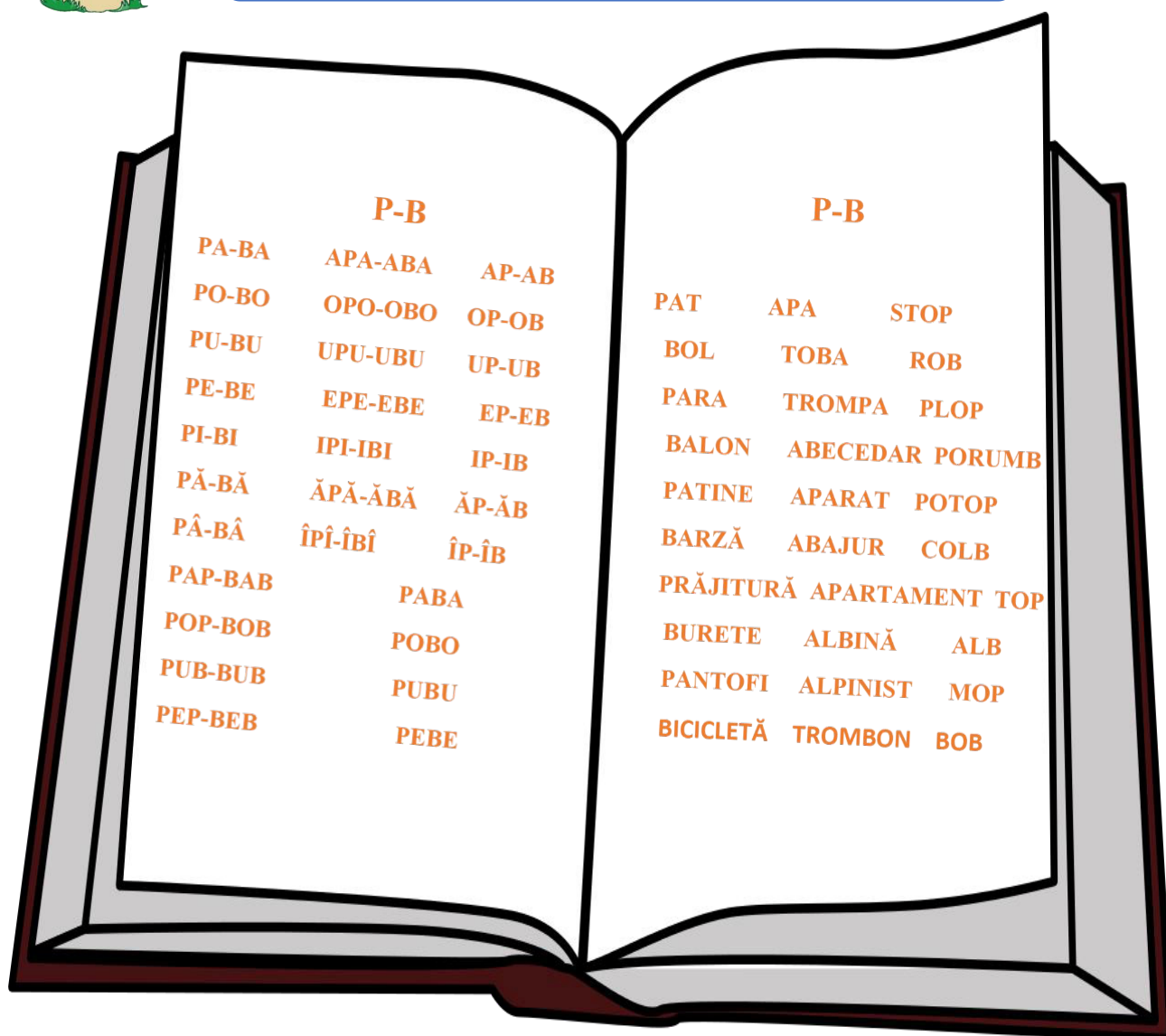
P-B

Autor: Simionov Luiza-Coralia

Prof. logoped Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu”

1. Citește silabele și cuvintele!

2. Pune literele P și B în locul liniuțelor și citește cuvintele formate!

P	B
__ AL	__ AL
__ AT	__ AT
__ AR	__ AR
__ AS	__ AS
__ OT	__ OT
__ IR	__ IR
__ OC	__ OC
__ UN	__ UN
__ LAT	__ LAT
__ ARA	__ ARA
__ UNE	__ UNE
__ ERE	__ ERE
__ RUNĂ	__ RUNĂ

3. Scrie sub fiecare imagine cuvântul potrivit și citește!

P

.....

B

4. Completați propozițiile cu cuvinte care conțin literele P și B!

P

- ⌘ **Mama gătește un**
- ⌘ **Mihai bea din**
- ⌘ **Ana a pus cartea pe**

B

- ⌘ **Copiii se joacă cu**
- ⌘ **Radu a pictat unfrumos.**
- ⌘ **..... are ochelari.**

BIBLIOGRAFIE:

Vrăsmaș, E. (2022). 8 Log. Program de exerciții logopedice pentru remedierea dislaliei. București: Editura Arlequin.

Vrăsmaș, E. (2011). Să învățăm cu plăcere. Fișe de exerciții logopedice în comunicarea orală și scrisă. București: Editura Arlequin.

Imaginile folosite sunt clipart-uri free preluate de pe internet

Plumb

George Bacovia

Drd. Sorca Maria-Elena, profesor pentru învățământul primar la

Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița

*Dormeau adânc sicriile de plumb
Și flori de plumb și funerar veșmânt
Stam singur în cavou...și era vânt...
Și scârțâiau coroanele de plumb.*

*Dormea întors amorul meu de plumb
Pe flori de plumb și-am început să-l strig
Stam singur lângă mort...și era frig...
Și-i atârnav aripile de plumb.*

George Bacovia, pe numele său real George Vasiliu, și-a preluat pseudonimul literar de la vechiul nume al orașului său natal Bacău și reprezintă etapa simbolismului autentic. Găsim în lirica lui Bacovia influențe din Edgar Allan Poe și din simbolismul francez precum Maurice Rollinat, Jules Laforgue, Charles Baudelaire, Paul Verlaine prin atmosfera de nevroză, prin idee, prin cromatică și predileția pentru muzică. Impresiile sunt sugerate prin corespondențe muzicale, dar și prin culoare, poetul fiind influențat de pictori impresioniști precum Pierre-Auguste Renoir și Edgar Degas. De asemenea, poetul experimentează procedee moderne. Volumul „Plumb” poate fi considerat o **aderență la expresionism** prin conștiința tragică a eului prin disoluția acestuia, prin drama existențială a omului modern îndepărtat de natură, condamnat să trăiască într-un mediu artificial, sufocant, al târgului de provincie.

Stările sufletești specifice simbolismului bacovian și sugerate prin simboluri sunt tristețea, oboseala psihică, disperarea, nevroza, spaima și degradarea. **Temele** preferate de Bacovia coincid cu temele simbolismului european. Orașul de provincie este spațiul preferat al poetului, iar mahalaua și cafenelele sordide sunt generatoare ale dezgustului și degradării umane. Iubirea este prezentată cu accente de pamflet. Persoana iubită este o fire bolnăvicioasă, ori ridiculizată. Natura se află în pragul dezintegrării prin folosirea unor simboluri specifice (apa). Fiecare anotimp devine simbol al unei stări de incertitudine: primăvara sugerează o stare de astenie, lipsa poftelor de viață; vara prin căldurile sufocante simbolizează dezintegrarea materiei; toamna devine motiv de disperare din cauza ploilor și a monotoniei; iarna sugerează neant și înghețul întregii naturi. Moartea devine o obsesie fascinantă și îi provoacă poetului o stare de disperare, senzația de funebru fiind întâlnită în mai toate creațiile bacoviene. Singurătatea poetului reprezintă în general o izolare voită de lumea exterioară, care nu îi înțelege aspirațiile. Arta poetică bacoviană se construiește prin

procedeul corespondenței. Fiecare element din natură are valoare de simbol și sugerează o corespondență cu stări sufletești ale poetului. Tehnicile și procedeele folosite de Bacovia pentru a conferi expresivitate creațiilor sale sunt muzicalitatea, cromatica și olfactivul.

Poezia „**Plumb**” a apărut în volumul cu titlu omonim publicat în **1916**, fiind considerat ca o aderență la simbolism prin limbaj, prin motive, dar și ca o depășire a acestuia prin conștiința eului, prin disoluția acestuia, atingând după unii critici **expresionismul**. În poezia lui Bacovia lumea de obiecte nu se află pe primul loc, poetul dezvăluind o lume ce reprezintă o proiecție a stărilor sufletești.

În cazul poeziei „**Plumb**” sensibilitatea stranie a eului liric este singura realitate esențială, ceea ce trădează interesul față de expresionism. Aspectul tematic central al textului îl constituie condiția omului de geniu, care se simte captiv într-o lume ostilă, incapabilă să-i înțeleagă aspirațiile. Viziunea despre lume care se desprinde este una sumbră, apăsătoare, într-un univers rece, închis ființei, lipsindu-i orice speranță, perceputând realitatea exterioară ca pe un imens cavou, pe frontispiciul căruia ar putea foarte bine să stea textul lui Dante pus la intrarea în infern: „**Lăsați orice speranță, voi cei care intrați**”.

Poezia este alcătuită din două catrene ce corespund celor două planuri ale realității: realitatea exterioară (cimitirul, sicriele, cavoul, coroanele de plumb, vântul) și o alta interioară (sentimentul de iubire strigat cu disperare, incapabil însă de a salva ființa umană de teroarea morții).

O trăsătură care face posibilă încadrarea în simbolism a poeziei constă în **valorificarea simbolurilor**. Astfel, poezia „Plumb” este o artă poetică simbolistă, publicată în deschiderea volumului de debut omonim, făcând referire încă din titlu la un simbol central al universului liric bacovian. Din punct de vedere denotativ „plumb” face trimitere la un metal greu, de culoare gri, cenușie, folosit la fabricarea armelor, dar și a obiectelor funerare. Conotativ, plumbul sugerează apăsarea, greutatea sufletească, răceala bolii și a morții, devenind astfel un echivalent al stării de angoasă, deznădejde și solitudine pe care o trăiește eul liric. Termeni-cheie în conținutul poeziei, plumb devine un element de recurență, anticipând încă din titlu tema poeziei, considerată centrală în lirica bacoviană, condiția integrată a omului de geniu.

O altă trăsătură a simbolismului constă în valorificarea muzicalității, motto-ul simoliștilor fiind: „**muzica înainte de toate**”. Astfel, muzicalitatea este redată în text atât prin elemente de versificație (rimă, ritm, măsură), cât și prin repetiții (termenul plumb se repetă în structuri precum „sicrie de plum”, „coroane de plumb”, „flori de plumb”, „amorul meu de plumb”). Mai mult decât atât, se remarcă prezența a numeroase puncte de suspensie, care frecventează textul, dar și a unor imagini auditive, ce conferă textului o muzicalitate distantă, creând o atmosferă lugubră: „scârțâiau coroanele de plumb”. La nivelu fonetic, muzicalitatea versurilor este redată prin sonoritatea unor termeni precum „plumb”, sugerând ideea de cădere, greutate, captivitate, remarcându-se vocala „u”, care pare să fie captivă între patru consoane. Nu în ultimul rând, verbele la imperfect de proveniență onomatopeică „dormeau”, „scârțâiau”, „stam” accentuează starea de disperare a eului liric, dominat de sentimentul frustrării, al claustrării ca o reacție de apărare a ființei amenințate de moarte: „Stam singur în cavou”.

Decorul din prima strofă devine mai mult decât un cadru sinistru, fiind expresia unor trăiri sufletești intense. Spațiul evocat de Bacovia este un univers închis, universul morții lipsit de orice perspectivă și alcătuit din sicrie de plumb, dintr-un cavou împodobit cu flori de plumb. Imaginilor vizuale li se adaugă și sugestii auditive stridente și iritante ca o expresie a spaimei: „Și scârțâiau coroanele de plumb”. O idee poetică ce se desprinde din primul catren al poeziei face trimitere la realitatea exterioară care stă sub semnul morții, un decor funerar, plasat într-un cavou „populat” cu obiecte funerare și prezențe ale lumii de dincolo. Eul liric se simte captiv într-o lume lipsită de viață, sub greutatea apăsătoare a plumbului, simbol al lipsei oricărei speranțe, transformând ființa într-un soi de fantomă, un damnat pentru care suferința pare să fie singura emoție rămasă. Sunetul lugubru al vântului accentuează senzația de moarte, de disperare: „... și era vânt../ Și scârțâiau coroanele de plumb” asociat cu „**aurul morții**”, vântul nu are aici nici o conotație pozitivă, ci doar accentuează senzația de lume bântuită, acaparată de prezențe invizibile. Mai mult decât atât, solitudinea dureroasă a ființei este sporită de cromatica specifică plumbului și a obiectelor din plumb, griul, cenușiul care predomină făcând trimitere și la plictisul existențial, la o lume monotonă, a compromisului, o lume „de plumb” în care ființei îi este refuzată bucuria vieții: „**Dormeau adânc sicriile de plumb/ Și flori de plumb și funerar vestmânt/ Stam singur în cavou...și era vânt..../Și scârțâiau coroanele de plumb**”. În spirit simbolist, sugestiile vizuale sumbre și auditive iritante, li se adaugă și o senzație tactilă: „era vânt”, ceea ce sugerează nu doar haosul naturii, ci și o stare de spaimă, de frământare, de permanentă tresărire.

Strofa a doua debutează sub semnul tragicului existențial, generat de absența afectivității, de neputința împlinirii prin iubire: „**Dormea întors amorul meu de plumb**”. Imperfectul „**dormea**” indică o situație durativă în momentul vorbiri, iar participiul „**întors**” realizează misterul poeziei sugerând ca în poezia lui Blaga ori în viziunea lui Sadoveanu, întoarcerea cu fața spre apus, ceea ce sugerează despărțirea, înstrăinarea de sine, moartea. Utilizarea paralelismului „**flori de plumb**”, „**amor de plumb**”, este o modalitate prin care se sugerează identitatea între lumea exterioară („flori”) și lumea interioară („amorul”), eul liric devenind astfel un spectator tragic al celor două lumi. Verbele marchează încercarea disperată de regăsire, de a iubi din nou. Spre deosebire de creația a numeroși poeți pentru care amorul, iubirea este unica posibilitate de a salva ființa de teroarea morții, în poezia lui Bacovia amorul nu răspunde, de aceea poetul rămâne prizonier într-un univers ostil. Următorul vers aruncă în neant încercarea de salvare „**Stam singur lângă mort...și era frig**”. „Stam” și „eram”, verbe la imperfect, aduc din nou în prim plan eul liric și lumea exterioară, uniți prin disperare: „singur”, „frig”. Amorul abstract din primul vers este aici umanizat în postura de mort, ființa devenită neant. Moartea este, de asemenea, sugerată prin „aripile de plumb” care sunt incapabile de zbor, de elanuri și simbolizează prin acel zbor în jos o cădere surdă și grea. Metafora ultimului vers anulează orice iluzie a salvării. Astfel, poezia crește într-o devenire sumbră. Imaginea iubirii/iubitei moarte, care domină strofa a doua accentuează sentimentul de singurătate, proiectându-l în absolut. Absența iubirii stă sub semnul absenței comunicării, de aici și strigătul disperat al unei ființe care își exteriorizează disperarea paroxistică. O altă idee poetică ce se desprinde din text se conturează pe baza paralelismului sintactic, dar și a conținutului, sugerându-se o corespondență între realitatea exterioară și cea interioară, ambele aflate sub semnul morții. Este surprins astfel momentul de maximă durere pe care îl trăiește eul liric, plângându-și iubirea moartă, exprimându-și suferința copleșitoare printr-un țipăt de disperare: „**și-am început să-l strig**”. Relația dintre individ și iubire este evidențiată prin intermediul epitetului „**întors**”,

care sugerează lipsa oricărei comunicări, dar și conștientizarea faptului că ființei i se refuză iubirea, nemaifiind nicio salvare. Îngerul care ar fi putut să ridice sufletul și suferința la cer, rămâne și el împietrit într-o lume ostilă „**aripile**” îi sunt „**de plumb**”. Simbol al înălțării în mod consacrat, ele capătă aici conotația căderii, a prăbușirii, făcând trimitere și la îngerul căzut, Lucifer, semn că lumea eului liric e prinsă pe veci sub dominația răului. Această idee este surprinsă și la criticul literar **Nicolae Manolescu**, care observă că în poezia lui Bacovia: „ **O greutate colosală trage totul în jos...Bacovia e singurul poet român care a coborât în infern**”.

Ca formă, poezia este simetrică, iar muzicalitatea se realizează prin repetarea cuvântului cu sonoritate dură „plumb” și este dată de tonalitatea minoră a imperfectelor („dormeau”, „stau”, „era”), de tonurile închise, de cuvintele „vânt”, „veșmânt”, precum și de cele stridente („scârțâiau”, „frig”).

Deși textul este alcătuit doar din două catrene, apar numeroase figuri de stil și imagini artistice care permit multiple interpretări, conferind astfel poeziei nu doar o expresivitate deosebită, ci și o ambiguitate. Astfel, încă din incipitul poeziei remarcăm prezența personificării „**dormeau adânc sicriile de plumb**”, sugerând ideea că lumea surprinsă prin ochii eului liric se află parcă sub vraja unui somn malefic al morții și plasând din start întreaga poezie sub semnul funebrului, al sfârșitului, majoritatea termenilor din text făcând parte din sfera semantică a morții. Simboluri precum sicrie, flori de plumb, funerar veșmânt, cavou accentuează și ele această idee. Mai mult decât atât, epitetele cu valoare metaforică „**de plumb**”, care se repetă în text sporesc senzația de apăsare, artificialitate, lipsa iubirii și a comunicării autentice, idee reluată și prin metafora „**amorul meu de plumb**” (făcând trimitere pe de o parte la moartea iubitei și pe de altă parte la moartea iubirii).

Tema poeziei se conturează și cu ajutorul motivelor poetice tipic simboliste, toate trimitând la ideea de moarte, accentuând solitudinea și deznădejdea eului liric care percepe lumea în care trăiește ca un imens cavou din care orice prezență umană lipsește, fiind populat exclusiv cu obiecte funerare. Astfel, motive precum plumb, sicrie, flori de plumb, coroane de plumb, vânt, cavou, aripi de plumb construiesc o lume lipsită de orice emoție, speranța dându-i ființei un sentiment de neputință, de abandon, accentuând ideea de „**sfârșit continuu**” (**Ion Caraion**) cu care criticii literari asociază întreaga poezie bacoviană.

Fără ca poezia **Plumb** să conțină manifeste literare propriu-zise, prin întregul ei context realizează o artă poetică distinctă. Înțelesul profund este acela că poezia încetează să mai reprezinte lumea de obiecte, poetul dezvăluind o realitate care își are geneza în procesele sale sufletești, fiind proiecția stărilor sale de spirit.

BIBLIOGRAFIE

1. Fanache Vasile- „*Bacovia, ruptura de utopia romantică*”, Ed. Dacia, 1994.

Mircea Eliade-scriitor canonic

Drd. Sorca Maria-Elena, profesor pentru învățământul primar la

Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița

Prin vastitatea și varietatea preocupărilor sale, dar și prin valoarea creației, Mircea Eliade amintește de mari personalități ale culturii și literaturii noastre. Dimitrie Cantemir, Ion Heliade Rădulescu, Bogdan Petriceicu Hașdeu fiind spiritul românesc care a pătruns cel mai adânc în cultura universală. Calitatea de scriitor canonic, pe deplin meritată o datorează unui demers riguros pe care nu îl mărturisește, dar care îl dezvăluie drept un autor, al cărui principii străbat întreaga sa operă, realizată de-a lungul a șase decenii. A scris: nuvele, romane, piese de teatru, literatură memorialistică, lucrări de indianistică, mitologie, etnografie, sociologie, istorie a religiilor, scriitorul aducând contribuții esențiale în fiecare din aceste domenii.

În nuvela „La țigănci”, capodopera nuvelistică a lui Mircea Eliade, scriitorul folosește șabloane în structura narațiunii, călătoria eroului principal cu tramvaiul, pe o vreme de caniculă, popasul fiind la o casă de toleranță unde Gavrilescu străbate mai multe camere diferit mobilate și colorate, în chip de joc erotico-ritualic, dar și inițiativ. El nu mai iese de acolo. Se apelează la simboluri, iar acestea izvorăsc din concepția lui Eliade asupra mecanismului mitului. Prin elementele mitice, dar și prin evenimentele reale ale vieții se realizează cele două evenimente definitorii pentru concepția lui Mircea Eliade despre sacru și profan. Mitul poate interveni exploziv în realitatea imediată, schimbându-i conținutul și semnificația. Amnezia înseamnă uitare, iar uitarea-moarte. Narațiunea s-a complicat semantic prin introducerea simbolurilor călătoriei și al simbolismului căutării (al jocului), adică al inițierii labirintice. Orice inițiere presupune un ritual de „trecere” spre viață sau spre moarte. Când Eliade pune în ecuație mai multe simboluri, destinul eroului devine ambiguu ca în „La țigănci”. Acesta pentru a nu segmenta existența în cele două ipostaze mitice ale sale: „viața” și „moartea”, una este față de cealaltă „ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic”.

În simbolismul tanatic al jocului de inițiere, scriitorul utilizează mai multe ispite ale lui Eros: țiganka, grecoaica, evreica; acestea se corelează cu diversele semnale trimise de moarte cărora li se adaugă personaje mitice ca: Atropos, Lachesis, Clotho și Cerberul. Atât în romanul „Șarpele”, cât și în „La țigănci”, universurile paralele se pletează la un joc al translațiilor. Prin tectonica lor ființa glisează între fantastic și mit, adică spre începuturile cosmogonice și paradisiace, ilustrând amintirile nostalgice ale omenirii. Așadar, în „La țigănci” nu trebuie căutate imagini care echivalează cu reprezentări concrete. În schimb, descoperim simboluri onirice: aproape tot inventarul lui Freud fără încărcătura lor oedipiană: case, camere, pereți care se feresc, dulapuri terifiante, draperii grele, sufocante, covoare moi, apoi haine, apoi diferite tipuri de mișcare cu caracter simbolic-jocul, alunecarea, căderea, dezbrăcatul, umblatul gol. Toate sunt elementele unui personaj labirintic, cu obstacole insurmontabile, prin care Gavrilescu este supus unor încercări grele inițiatice.

Un alt echivoc, poate cel mai interesant din întreaga narațiune și absolut original este legat de numele colonelului Lawrence, pomenit des de Gavrilescu, fără ca acesta se știe cine era acesta. Însă

colonelul, pomenit și de alte personaje devine defapt mit. Însă între Gavrilescu și colonel pot fi stabilite relații mari de adâncime: și unul și altul înfruntă aventura, diferit structurată în spiritul simbolistic al labirintului.

O altă caracteristică o reprezintă valoarea timpului. Gavrilescu petrece doisprezece ani în bordelul de „La țigănci”, fără să realizeze, având în vedere că a stat doar o zi, mirat că nu-și mai poate continua existența de dinaintea momentului amneziei și al experiențelor inițiatice, petrecut în casa cu reputație îndoielnică, din grădina umbrită de nuci umbroși.

Tot ce i s-a întâmplat eroului reprezintă o clipă de revelație, adică de trecere spre moarte, care se întâmplă „ca în vis”, cuvinte care încheie strania poveste a lui Gavrilescu.

Bibliografie

Lotreanu Ion- Introducere în opera lui Mircea Eliade, Ed. Minerva, 1980.

„Nostalgia”-elemente onirice

Mircea Cărtărescu

Drd. Sorca Maria-Elena, profesor pentru învățământul primar la

Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița

„ N-am mai scris niciodată povestiri asemenea celor din *Nostalgia*, căci ele nu pot fi pastișate, continuate sau dezvoltate. După *Arhitectul* m-am oprit pentru că nu mai era nimic de spus. Nici n-am mai citit din această carte, am rămas doar cu vaga, dar magica ei amintire. Mi-au rămas jocul fetițelor din *REM*, stiloul ambiguu din *Mendebilul*, muzeul Antipa din *Gemenii*, micul râs de gnom al revolverului din *Ruletistul*. Dar pentru mine n-a existat cu adevărat niciodată decât o singură carte a mea: cea la care tocmai scriu.”⁴

Ceea ce caracterizează proza lui Mircea Cărtărescu, amintind de proza fantastică a lui Mircea Eliade este o permanentă glisare între realitate și ficțiune, respectiv vis.

Luând în discuție problematica artei și a creatorului, însuși scriitorul recunoaște, referindu-se la eroul principal din „*Ruletistul*”: **„ în ciuda faptului că era imposibil ca el să existe, totuși el a existat. Dar există un loc în lume unde imposibilul e posibil, și anume în ficțiune, adică în literatură.”⁵**

Ca atare, dacă între vis și ficțiune se poate pune semnul egalității, ecuația poate fi dezvoltată drept un raport de identitate-literatură-vis-ficțiune.

Povestirea „*Gemenii*” poartă un titlu semnificativ, care sugerează posibil și natura duală a omului-materie și spirit. De asemenea, potrivit titlului, personajul percepe împlinirea ființei prin iubire, prin prezența în viața lui a unei perechi gemene, aici, simbol al androgenului.

Aflat într-o stare de boală „cu somn puțin și vise halucinante, cuprins de febră”, o vedea în fața lui foarte clar pe Lili, una dintre iubitele sale, așezată în fotoliu, privindu-l, deși fata nu era prezentă fizic. Imaginea de vis părea a fi atât de autentică, încât visul se confunda cu realitatea.

Tot ceea ce există în viața omului pare predestinat, premonitoriu: de exemplu impresia pe care o simte eroul plimbându-se pe strada Venerei (numele străzii nefiind lipsit de semnificație), privirea fiindu-i atrasă de imaginea unei case boierești, a unei pisici cu blană auriu portocalie, iar în cadrul unei ferestre, a unui cap de fetiță **„cu nutriță aristocratică; o fată neobișnuit de mică și de firavă, cu păr lung, buclat, castaniu deschis...cu doi ochi gălbui...”**⁶ Într-un mod cu totul neașteptat, atât casa, cât și tânăra necunoscută vor dobândi un rol copleșitor de important în viața eroului. În existența eroilor, se întâmplă numeroase suprapuneri și stranii coincidențe.

Simbolul existenței efemere se arată în visurile-coșmar ale tânărului elev de liceu, când într-un decor crepuscular se contura o cupolă imensă, învăluită într-o culoare roz-violetă, împodobită cu statui

⁴ Mircea Cărtărescu, supracopertă a ediției aniversare a romanului „Nostalgia”

⁵ Mircea Cărtărescu, „Ruletistul” în „Nostalgia, editura Humanitas, 2019, pagina 31

⁶ Mircea Cărtărescu, „Gemenii” în „Nostalgia”, editura Humanitas, 2019, pagina 123

înfricoșătoare, însă sparte, ciobite, amplificând sentimentul ruinării ființei, în timp ce corpul fizic uman, dilatându-se grotesc, nu mai încape în decor, sugerând în mod paradoxal că viața s-a sfârșit.

Ideea centrală a cărții se referă la problematica existenței omenirii, pornind de la preistorie până în prezent, continuând în epilog cu inevitabila extinsie cosmică (apocalipsă).

Greu de a delimita realitatea de visul-coșmar este evadarea eroului, împreună cu Gina, printr-un labirint subteran întunecat și fetid în muzeul Antipa care adăpostește o istorie ilustrată a vieții prin toate speciile de vietăți. Experiența se sfârșește prin momente de coșmar în sectorul fetusurilor treziți la viață, care atrag și învierea tuturor exponatelor, aparținând chiar și speciilor preistorice, care îi amenință pe cei doi vizitatori intruși și care îi obligă pe aceștia să fugă îngroziți spre a se salva.

Povestirea „*REM*”, este o rememorare a copilăriei de către Svetlana (Nana), în prezența iubitului ei, confesor curios, într-o noapte amintind, de Șeherezada. Îmbolnăvindu-se mama ei, fetița a fost lăsată în grija mătușii Aura, care locuia într-o casuță liniștită, într-o mahala a capitalei.

Aici, între vis și realitate, se situează jocurile fetițelor și descoperirile făcute în joacă: scheletul uriaș al unei ființe stranii, preistorice, aflat într-o încăpere subterană; foisorul ciudat cu două ferestre, situat în mijlocul câmpului, unde locuiau două personaje bizare prin dimensiuni: doamna Bach și fiul ei Egor, cu un arbore genealogic complicat, strămoșii lor pornind din ținuturile nordice, ajungând până în Gruzia, ca apoi să se stabilească în București.

Svetlana, curioasă, își i-a curajul de a pătrunde în foisor într-un spațiu rafinat, prin obiectele de mobilier, prin covoare, prin întreaga atmosferă. Fetița și vărul ei, Marcel, au fost primiți cu bucurie de doamna Bach și de către fiul ei. În camera lui, aflat în turnul foisorului, Egor îi dăruiește fetei o scoică, sfătuind-o să doarmă noapte de noapte cu ea sub pernă.

De fiecare dată, visele halucinante o apropiau de tărâmul miraculos „*REM*”, iar Egor o încuraja să persevereze, considerând-o unica ființă predestinată să ajungă în acest spațiu misterios.

Fata descoperă *REM*-ul, deschizând în vis cu o cheiță potrivită, lacătul magaziei din fundul curții. Practic, Nana, a pătruns într-o altă dimensiune, spațiul creației, o lume a ficțiunii, concluzionând că „**REM-ul suntem noi, o amintire a amintirilor; REM-ul este, poate, Nostalgia ancestralului.**”⁷

Reîntoarcerea în realitate a însemnat regăsirea magaziei, care, dintr-o încăpere-cadru al creației, a redevenit o magazie cu obiecte vechi.

Există în roman obsesia erotismului, al dragostei trupești, nu doar ca instinct ancestral, ci și ca modalitate unică de perpetuare a existenței.

În încheiere, „**Nostalgia rămâne cartea mea cea mai citită și mai citată, în țară și în lume. Sunt foarte bucuros că, prin această ediție nouă, mulți oameni tineri vor intra prima dată în lumea mea, despre care am spus cândva că are diametrul craniului meu.**”⁸

⁷ Mircea Cărtărescu, „*REM*” în „*Nostalgia*”, editura Humanitas, București, 2019, pagina 360

⁸ Mircea Cărtărescu, supracopertă a ediției aniversare a romanului „*Nostalgia*”

Aprecieri critice:

„Cărturescu este un Proust psihedelic, un degustător literar al Apocalipsei care, în același timp, se lasă în voia aromelor delicate ale după-amiezilor din copilărie.” - Frankfurter Allgemeine Zeitung

„Creator al unui univers suspendat între vis și realitate, Cărturescu este o revelație.” - El País

Alexandru Macedonski- „Rondelul rozelor de august”

Drd. Sorca Maria-Elena, profesor pentru învățământul primar la

Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița

Primele elemente ale simbolismului apar, la noi, în ultimele decenii ale secolului al XIX-lea și se dezvoltă în funcție de condițiile specifice naționale. Simbolismul românesc nu este un fenomen de imitație, de împrumut, ci o atitudine literară modernă, constituită și manifestată paralel cu alte literaturi și progresiv, autohtonizat potrivit sensibilității românești.

Prezintă mai multe etape, prima fiind momentul experiențelor, al tatonărilor, reprezentat cu precădere de activitatea lui Alexandru Macedonski prin articolele despre noua poezie, cel mai important fiind **„Poezia viitorului”**. Pentru Macedonski poezia înseamnă în primul rând **sugestie**, ceea ce înseamnă că versificarea nu se confundă cu poezia. În viziunea sa, poezia simbolistă este complicată de instrumentalism (sunetele închise ca **î, u, ă** și sunetele grave **a și o** sunt menite să respecte senzații). Pentru poet muzica, imaginea, culoarea reprezintă singura poezie adevărată. Astfel, scrie demonstrativ **„În arcane de pădure”** care potrivit lui este **„întâia încercare simbolistă în românește”**.

În ansamblu, în creația lui se împletesc tendințe diverse: **romantice** (în ciclul **„Noptilor”**), **romantic parnasiene** (în **„Noaptea de decembrie”**), **parnasiene** în **rondelurile** sale și **instrumentaliste** în **„Lupta și toate sunetele ei”**.

„Rondelul lucrurilor”, „Rondelul crinilor”, „Rondelul rozelor” sunt autentice simboliste prin cultivarea corespondențelor, a sugestiei și a simbolului.

„Rondelul rozelor de august” este o poezie cu formă fixă. Rondelul, ca specie, a apărut în literatura medievală franceză, fiind la origine un cântec și un dans.

Caracteristicile rondelului sunt: prezența a două rime, un refren de 1,2 sau 8 versuri-la început, la mijloc, la sfârșit; în literatura română având cel mai adesea **13 versuri**.

Ideea centrală a **„Rondelului rozelor de august”** o reprezintă **statornicia idealurilor omenești în toate etapele vieții**:

✓ în **tinerețe**: **„Când ceru-l credeam pe pământ.
Pe-atunci eram falnic avânt...
Priveam, dintre oameni, spre stele; --”**

✓ în **anii amurgului vieții**: **„Zadarnic al vieții cuvânt
A stins bucuriile mele,
Mereu când zâmbesc uit, și cânt,
În ciuda cercărilor grele,
Mai sunt încă roze, — mai sunt.”**

Simbolul principal al rondelului este acela al rozelor, flori perisabile, fragile, pline de un farmec și de o frumusețe care îi conferă titlul de regină a florilor. Imaginea vizuală a florii, lipsită de anumite determinări stilistice se împletește cu o sugestie, cu o senzație olfactivă: „**și tot parfumate și ele**”.

Poezia se încadrează în simbolism și prin muzicalitatea perfectă (ritm trohaic, măsura versurilor de a(8), b(9), c(9), d(8 silabe). Rimele sunt îmbrățișate în prima strofă și încrucișate în următoarele două. Laitmotivele, mărci compoziționale importante ale simbolismului contribuie și la echilibrul acustic al poeziei: „**mai sunt încă roze,-mai sunt**”, „**și tot parfumate și ele**”.

Criticul literar **Nicolae Manolescu** apreciază că „**Alexandru Macedonski visează să schimbe poezia așa cum alții visează s-o scrie, iar lui, în fond, i se întâmpla cu mult mai rar să nu fie inovator, decât să nu fie poet**. Starea normală a poetului este pentru Macedonski înnoirea...Poetul este el însuși, rupt într-o conștiință extraordinară a noului și un suflet atașat vechului. Obsesia înnoirii, dusă la nevoia de a inventa ritmuri și forme prozodice, este cu atât mai mare, cu cât este mai mare rezistența naturală a lui Macedonski la limbajul lui în curs de constituire.”

Bibliografie:

Nicolae Manolescu, Despre Makedonski, în „Metamorfozele poeziei, Bucuresti, ETL, 1968.

POSIBILITĂȚI DE IMPLEMENTARE A EVALUĂRII MONTESSORI ÎN SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT CONVENȚIONAL

Drd. Sorca Maria-Elena, profesor pentru învățământul primar la

Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița

Conceptul de evaluare în educația Montessori

Evaluarea Montessori nu se concentrează pe realizări măsurabile. Ea se axează pe întrebarea: „Cum să sprijin în mod optim autodezvoltarea individului?”. Autoeducația copilului într-un mediu didactic pregătit joacă aici un rol important. Elevii decid singuri cu ce materiale didactice vor să petreacă timpul. Viața școlară de zi cu zi într-o școală Montessori este puternic orientată spre proces, deoarece Montessori presupune ca tinerii și copiii să se dezvolte activ și prin implicarea activă în lume. "Învățăm să o fac singur" este celebrul principiu.

Conceptul de muncă liberă

Maria Montessori le-a permis copiilor din grădinițele și școlile sale să lucreze într-o varietate de moduri, folosind instrumente specifice și lucrând în mod autodeterminat. Ea a revoluționat lecțiile școlare cu acest nou mediu de învățare. Ea s-a distanțat în mod clar de formele stricte de predare în clasă de la acea vreme. Montessori însăși nu a folosit de fapt termenul "muncă de performanță"; ea a vorbit întotdeauna despre "libera alegere a muncii" sau despre "lecții" destinate anumitor copii. Termenul de "muncă liberă" a fost utilizat începând din 1950 ca alternativă la munca școlară în cadrul lecțiilor tradiționale.

Prin observațiile sale, profesorul învață despre nevoile individuale ale copiilor, precum și despre stadiul lor de dezvoltare, progresul lor individual în învățare și competențele lor. În timpul observațiilor sale, profesorul nu intervine în activitatea copiilor. Atunci când copiii și-au terminat munca, aceștia

contactează de obicei profesorul pentru a-i prezenta rezultatele muncii lor. Unii copii solicită feedback direct cu privire la propria performanță.

Componenta majoritar eterogenă a grupurilor de copii este, de asemenea, strâns legată de mediul pregătit. Acestea nu sunt doar grupuri de învățare cu clase mixte, ci și grupuri eterogene în ceea ce privește sexul, circumstanțele de viață, aptitudinile și caracterul copiilor. Pentru profesori, acest lucru înseamnă că trebuie să lucreze într-un mod foarte diferențiat pentru a face dreptate fiecărui copil.

Evaluarea performanței în învățământul Montessori

Observare și documentare

În calitate de cadre didactice, avem ocazia de a observa zilnic elevii în timp ce învață, lucrează și se joacă. Esențial este să observăm nu doar nivelul de cunoștințe al copiilor, ci și comportamentele lor în diverse situații. Comportamentul social cu toate fațetele sale este un exemplu corespunzător în acest sens. Astfel, aflăm de ce sunt capabili să facă copiii și unde au nevoie de sprijin în timpul lecției, fără nicio monitorizare specială.

Copiii primesc feedback verbal direct din partea profesorului în timpul sau după activitățile de învățare și de lucru dacă au făcut ceva bine sau mai puțin bine. Deși observațiile făcute în timpul muncii libere sau al lecțiilor suplimentare sunt de fapt bine memorate, o înregistrare scrisă este importantă.

Părinții sunt informați în mod regulat cu privire la dezvoltarea și performanța copilului lor. Acest lucru se face în primul rând prin discuții regulate cu cadrele didactice.

Verificări ale obiectivelor de învățare

Obiectivele de învățare au sens dacă pot fi atinse și sunt eficiente. Condiția prealabilă pentru evaluarea obiectivelor de învățare este cunoașterea precisă a obiectivelor care urmează să fie atinse. Copiii de

școală primară sunt curioși și dezvoltă cunoștințe. Iar dacă știu ceva bine, sunt bucuroși să fie testați, mai ales dacă au reușit să se pregătească pentru acest lucru. Evaluările orale ale obiectivelor de învățare se referă în primul rând la cunoștințele pe care un copil le-a dobândit cu privire la un subiect și la modul în care a reușit să memoreze aceste cunoștințe. Profesorul ar trebui să țină cont de nevoile personale ale copiilor. De exemplu, unor copii le place să fie chestionați în fața întregii clase. Ei vor să arate tuturor ce pot face. Alți copii preferă să fie chestionați în grupuri mici sau în discuții individuale cu profesorul. Pe lângă evaluările orale, există și evaluări scrise în cadrul grupului, dar și în cadrul lucrului individual. Momentul evaluării scrise joacă aici un rol important.

Evaluarea performanței

Majoritatea oamenilor asociază termenul de evaluare cu notele. Maria Montessori nu credea în note. Ea a comparat evaluarea performanțelor prin intermediul notelor cu cântărirea obiectelor prin intermediul unor cântare.

În educația Montessori, procesul de evaluare este ferm ancorat în învățare, astfel încât, adesea, elevul nici nu este conștient că este evaluat.

Evaluarea obiectivelor de învățare trebuie să aibă loc într-o atmosferă de calm, corectitudine și încurajare.

Evaluarea performanței în școlile primare convenționale din România

Obiectivul principal al evaluării pentru sistemul școlar din România, în general, este orientarea și optimizarea procesului de învățare. Evaluarea ca proces școlar se bazează pe standardele naționale de evaluare, care sunt prevăzute pentru toate disciplinele. Accentul se pune pe standardele generale; puțină atenție este acordată dezvoltării individuale a copilului. Competențele sociale tind să joace un rol secundar.

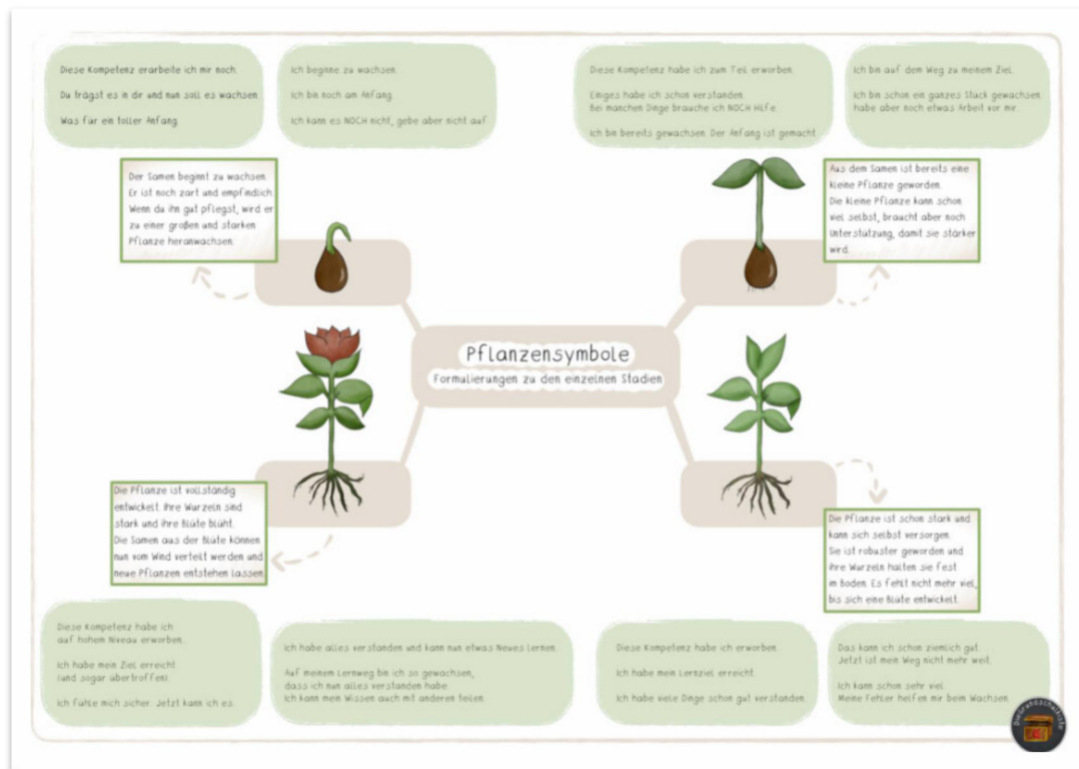
Chiar și majoritatea profesorilor fac cu greu distincția între evaluare și notare. Cunoscutul sistem de notare cu scara de notare de la 10 la 1 a fost folosit și în școlile primare din România până în 1998. Este un sistem de evaluare demult depășit, prin care nu numai ideea de notă este discutabilă, ci mai ales amploarea scării de notare. O descriere clară și fundamentată științific a fiecărei note individuale este cu greu posibilă.

De la prima reformă a școlii românești de după 1989, notarea numerică a fost eliminată în școala primară în 1998. Începând cu clasa I, calificativele folosite pentru evaluare sunt "Foarte bine", "Bine", "Suficient" și "Insuficient". Este un pas înainte cu privire la eliminarea scalei de notare mult prea largi. Cu toate acestea, actuala clasificare este prea îngustă; trecerea de la "Bine" la "Suficient" este prea directă. Calificativul "Satisfăcător" lipsește aici.

Deoarece evaluarea măsurabilă este aproape imposibilă în clasele I și a II-a, de obicei apar situații bizare în mod formal, adică majoritatea elevilor primesc în mod greșit calificativul "Foarte bine" sau "Bine". În aceste situații, de obicei doar învățătorul cunoaște nivelul copiilor.

Un bun exemplu din practica mai multor școli primare din Germania pentru a oferi feedback semnificativ elevilor și părinților este evaluarea cu ajutorul simbolurilor plantelor. Aceasta permite o comparație între elevii dintr-o clasă, dar și documentarea progresului individual al copilului. Particularitatea simbolismului plantelor constă în faptul că învățarea și performanțele asociate sunt descrise ca un proces, comparabil cu procesul de creștere a unei flori.

Profesoara de învățământ primar, Jaina Beckmann, cunoscută sub numele de "Die Grundschulkiste", a dezvoltat acest simbolism al plantelor atât grafic, cât și metodic, iar mulți administratori de școli și profesori au adoptat această abordare. Avantajul este că elevii nu asociază încă realizările suficiente cu teama și sentimentul de eșec, ci le văd ca pe o oportunitate de a continua să "crească".

Concluzie

În procesul de evaluare, ar fi oportun să se pună accentul pe competențele practice și să se utilizeze metode moderne de evaluare, cum ar fi metodele Montessori menționate mai sus, dar și portofoliul de lucrări sau expozițiile.

Aceste soluții propuse pot fi utilizate eficient în învățământul convențional dacă sunt îndeplinite următoarele condiții 1. evaluarea performanțelor este rezultatul observațiilor explicate la nivelul comunicativ al triunghiului învățării (profesor-elev-părinți); 2. întregul proces de evaluare se bazează pe evaluarea formativă, acordarea de note la fiind redusă .minimum Pentru sănătatea mintală a copiilor, este important să se pună accentul pe procesul individual de învățare, în special în școala primară.

Faptul că există mai multe asemănări decât diferențe între sistemul tradițional și alternativele educaționale ne oferă o punte de legătură spre un progres evaluativ.

În cele din urmă, scopul evaluării ar trebui subliniat încă o dată, indiferent de instrumentul utilizat. Este vorba despre obținerea unei imagini reale a cunoștințelor și despre încercarea de a îmbunătăți dificultățile identificate. Cu alte cuvinte, evaluarea nu se rezumă doar la notare. Conceptul de evaluare

nu trebuie înțeles greșit ca fiind încheierea unei unități de învățare, ci ca o componentă care oferă un feedback parțial care se cumulează într-un feedback final cu rezultate pozitive.

Consider că scopul evaluării rezultatelor școlare reprezintă îmbunătățirea continuă a procesului de predare-învățare. Evaluatorul trebuie să descrie în mod obiectiv ce pot realiza elevii săi și ce dificultăți întâmpină aceștia în procesul de învățare, dar și să identifice soluții pentru îmbunătățirea rezultatelor. Abordările didactice adecvate ar trebui să fie centrate pe elev și pe competențele acestuia, nu pe conținut.

De reținut rămâne mentalitatea Mariei Montessori care întrunește toate cele spuse anterior „Ajută-mă să fac singur!”.

Bibliografie

CARTE

Albulescu, I. (2014): Pedagogii alternative, București: Editura ALL.

Allmann, S., Stein, E. (2019). *Freiarbeit und Leistung in der Montessori-Pädagogik*, Freiburg im Breisgau: Verlag Herder GmbH.

Montessori, M. (1938). Perioadele sensibile, În: Maria Montessori (2013): *Through the child to a new world*, Collected Works Volume 15, Freiburg, pp. 279-288.

Montessori, M. (1979). *Spannungsfeld Kind-Gesellschaft-Welt*, Freiburg.

Montessori, M. (1989) . *Copilul creativ. Minte absorbantă*, ediția a 7-a, Freiburg.

Surse internet

Colecția de plante (diegrundschulkiste.de)

<https://www.montessori-ami.org/about-montessori/montessori-programmes>

Despre timp, la timp

Drd. Sorca Maria-Elena, profesor pentru învățământul primar la

Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița

În prezentul articol ne-am lăsat purtați de gândurile (ne)atinse de acele ceasului nemilos. În mod repetat, am răsucit axa timpului în toate sensurile pentru a-i da sensurile care ne înalță și care, totodată, ne coboară – aproape insesizabil – în adâncurile conceptelor-ancoră, ale domeniilor pătrunse și, deopotrivă, în ale noastre. În respectivele adâncuri sunt de găsit marile cuvinte răsgândite, spuse de oameni nemuritori; sunt oameni arhicunoscuți de știință, de litere, de arte vizuale și de științele educației. Unindu-le înțelesurile în contextul vieții, putem realiza că timpul este un factor decisiv în raportarea noastră la existența umană. Mai realizăm că viața e, simultan, totul și nimic. Aspectele diametral opuse deschid orizonturi nemărginite spre ce ne așteptăm mai puțin să descoperim în lume și în noi. De aceea ne-am îngăduit să amintim aici metoda predicțiilor, bine cunoscută iubitorilor de proiecții (non)literare cuprinse în cadre inter-umane. În lumina conceptului de „timp”, proiecțiile transcend mediul apropiat, dându-ne ocazia să le înglobăm în situațiile de comunicare necunoscute. Astfel, în opinia noastră, orice proiecție de excepție devine o introspecție de zile mari. Un simplu joc didactic ia forma unui pendul care glisează între viitor, trecut și ... prezent.

Pentru publicul cititor, fiecare parte din eseul înfățișat aici reprezintă o invitație la drum. În accepțiunea noastră, e un drum ghidat de acele ceasornicului și de busolă, dar nu una banală, ci o busolă care ne arată Nordul în fiecare om sau lucru, una care aduce mai mult cu fermecătorul ceas de buzunar privit des de iepurele carrollian. Încheiem cu ipoteza conform căreia ceasul de buzunar poate fi reflecția exterioară a unui ceas interior, care bate înainte și după căderea unei cortine teatrale.

Deloc întâmplător, cuvintele „fizică” și „filosofie” încep cu aceeași literă: f. Le unește o punte numită TIMP, sprijinită pe doi piloni: Atunci și Acum. În opinia noastră, pe această punte formată din *trecut* și din *prezent* se construiește *viitorul*. Neîndoielnic, firul ideii redată se poate întinde înspre teme ample.

Însă acestea, în mod sigur, ne depășesc aria de interes. Ca atare, dat fiind grupul-țintă, școlarii mici și mari, ne restrângem subiectul și încercăm să îl abordăm astfel: Prin prisma matematicii se pot învăța noțiunile fundamentale din sfera științelor fizicii, iar prin prisma literaturii române și străine (pentru copii și tineri) se pot învăța noțiunile elementare din domeniul filosofiei. Să vedem câteva exemple!

Gândind la paragraful anterior, ni se profilează la orizont o așa-zisă ipoteză interogativă: *Dacă timpul și spațiul formează un tot unitar* (Albert Einstein) și *dacă timpul reprezintă o parte integrantă din legea mișcării* (Galileo Galilei), atunci încotro ne îndreptăm pe fondul raportului spațiu-timp și ce momente previzionăm?

Se spune că e mai bine să zici „Îți amintești?” decât „Îți imaginezi?”. Se spune și că viața are timpul său. În cele ce urmează vrem să ne concentrăm atenția asupra acestor afirmații, bine corelate cu mențiunile din preambul. Reflectând la toate acestea, trasăm axa timpului, pe care fixăm cuvinte-chei. În jurul lor, atât noi, cât și cititorii țesem povești grație cărora putem retrăi momente unice sau ne putem închipui altele irepetabile.

Folosind puterea imaginației, mai ales copiii și tinerii pot inventa lumi paralele în care să își împlinească visuri intangibile în viața cotidiană. Orice creion poate fi ingenios în mâna celui care știe să scrie texte (non)literare. E un fapt încurajat încă din școala primară prin conținuturi corespunzătoare, continuat în mod firesc în școala gimnazială în contextul comunicării orale și scrise. Plăsmuirea lumilor în care totul este sau devine posibil are un dublu avantaj: valorifică din plin metoda predicțiilor și dezvoltă abilitatea subiecților de a-și proiecta în minte scenarii pe care le vor cu adevărat reale; cu alte cuvinte, se dezvoltă spiritul vizionar, unul atât de necesar în realitatea curentă în care sunt indispensabile competențele antreprenoriale, raportate direct la nemilosul pragmatism. Și mai explicit spus, învățând din vreme să „gliseze” pe axa timpului datorită forței creațiilor (non)literare – personale sau ale altora –, subiecții deprind abilitatea de a interveni în scenariile previzionate, făcându-le favorabile lor prin schimbarea cursurilor. Așa li se dă ocazia să resimtă puterea magiceii întrebări „Ce ar fi dacă ...?”, moștenită de la prolificul actor, regizor și pedagog rus Konstantin Stanislavski. În plus, ei observă și cât de ușor se pot scurta ori lungi duratele dintre evenimente susceptibile să se întâmple în diferite locuri mai mult sau mai puțin îndepărtate. Trăind intens în lumi închipuite, în care timpul se

comprimă ori se dilată și în care spațiul nu are nicio graniță, elevii își văd cu ochii minți visurile îndeplinite și anticipează trăiri. Este o cale de autoobservare dincolo de care începe dezvoltarea personală și autodescoperirea, inclusiv prin autorefecție. E, totodată, și o cale deschisă spre dimensiunea de dezvoltare cognitivă. De pildă, în parametrii acestei dimensiuni, ei se pot juca cu asemenea întrebări: Ce a fost înainte de ... trecut? Poate fi înghețat prezentul? Ce e dincolo de ... viitor? Clipele care trec, unde se duc? Iar cele care vin, de unde vin? E pe undeva vreun depozitar? Cine stă să îți numere secunde sau minutele în care uiți de tine de atâta (ne)fericire? Cine știe câtă vreme a stat Alice în Țara Minunilor? Dar Micul Prinț pe planeta care a schimbat definitiv lumi interioare? Lumile celor care l-au însoțit printre rânduri (răs)citite pe îndelete. În câți timpi și-a măsurat Peter Pan zborurile? Dar Marry Poppins înălțimile? Sau Gulliver șederea în Liliput? Câte momente unice a înregistrat Jules Vernes în cele 80 de zile în care a ocolit Pământul? Dar călătoria ajunsă la ... 20 000 de leghe sub mări? Cine poate ști cât a durat războiul stelelor din filmul cu același nume? Cine a scris vreodată pe axa numerelor sau a timpului semnele minus și plus infinit? Când începe și când se sfârșește o călătorie în timp? Când îți scapă timpul printre degete, cine îl prinde și ce face cu el? Ți-l dă înapoi sau îl dă mai departe? Timpul liber are aripi? Când timpul liber ne dă aripi, ce facem cu liberul arbitru? În ce măsură timpul ne limitează? Ori poate că ne delimitează lumile in- și extrinseci în care ființăm. În lumea digitală există clepsidre? Ceasuri solare ori de apă există? Acele ceasornicului de ce nu se uită înapoi? Iar dacă se uită, la ce anume se uită? Ce văd ele înainte? De ce cuvintele „ieri” și „acum” au câte patru litere, dar sensuri diferite, trasate în direcții opuse? De ce mâine nu-i poimâine? Ce este între alaltăieri și răspoimâine? Cine își permite să omoare timpul? În numele cui și pentru ce? Când inima stă în loc, stă și timpul? Când ți se pare că timpul zboară, cine, cum și de ce îl zorește? Cine are curaj să se ia la întrecere cu timpul? Dacă te-ai întâlni cu Timpul la trecerea de pietoni, ce i-ai spune? *Stai!* sau *Hai!*? *Hai înapoi!* Sau înainte. De ce nu? Atunci când ți se întâmplă să cazi pe gânduri, cine îți măsoară minutele în care te afunzi într-un necunoscut sumbru? Sumbru ori nu. Cât timp îți ia ca să ieși la lumină? Oare timpul are culoare? Dar sunet? Dacă e întocmai, în câte nuanțe cromatice îl vedem și printre câte note muzicale, în taină, îl întrezărim? Auzind... Cum altfel?! Atunci când iei distanță de cineva/ceva, în câți timpi o măsoară și câți pași (imaginari) numeri? În ce vremuri și locuri vrei să depozitezi valorile numerice atent calculate și, deopotrivă, amintirile lor încapsulate? Dacă timpul ne frânge în piese de puzzle (ale noastre și ale altora,

uitate în noi), în cât timp te recompui, în întregime? Desigur, într-o versiune îmbunătățită. Iar dacă timpul răcește relațiile interumane, câte cristale de gheață însumează frânturile vremurilor trecute? Dacă frumusețea clipei poate încălzi sufletele, câte lumi (paralele) ar (re)învia? De ce poeziile se (re)scriu în afara timpului? De ce emoțiile trezite se simt printre rânduri și imagini creionate mai presus de cuvinte? Da, poezia are în același timp măsură și ritm. E limpede: Oricine le poate cuantifica, însă nu oricine le poate internaliza într-o manieră artistic-vizuală, benefic influențată de convingerea marelui Solomon Marcus: „Poezia și matematica, surori în aceeași paradigmă culturală.” Undeva, oricât de bine s-ar calcula unitățile temporale într-o perioadă predefinită, cine poate aduce (aproape) totul la același numitor? Pretutindeni și pentru totdeauna. Da, la dezirabilul numitor comun care ne poate restabili starea generală de bine. Fără îndoială, șirul întrebărilor poate continua. Ceea ce urmărim să subliniem, în context, este însăși noțiunea de „curiozitate”. În altă ordine de idei, vrem să stârnim curiozitatea celor ce intră pe terenurile pe care se „cultivă”: științele fizicii, (sub)unitățile de măsurare a timpului, conceptele filosofice elaborate în jurul ansamblului de resurse temporale (in)epuizabile, managementul timpului și semințele unor sintagme și maxime fără vârstă. Cu titlu exemplificativ, ni le amintim pe acestea patru: *illo tempore* (Mircea Eliade), *Fugit irreparabile tempus* (Vergiliu), *Carpe diem!* (Horațiu), *Festina lente!*

Reprivind cele menționate până aici, credem că am indicat drumul spre noptiera pe care stau așezate cărțile din seria „Cronicle Domnișoarei Poimăine”, consemnate de autoarea Adina Rosetti: *Vremea Vrăjitoarea Niciodată*, *În căutarea lui AKUM* și *Misterul orașului Lunivineri*. Pe rând, putem vedea ce forme neașteptate poate lua un (alter)ego într-o lume competitivă dintr-un regat conturat pe o hartă ireală. În regatul întins într-un spațiu atemporal, se întâmplă fapte care uluiesc toți conlocuitorii și marea de cititori căutători de comori. În respectivul regat, două fire narative își urmează cursul în paralel. Unul duce spre locul în care emoțiile își unesc puterile pentru a înfrânge Tristețea, iar celălalt fir duce înspre locul în care protagoniștii se simt atrași de farmecul activităților (re)creative. Seria anunțată e ca o adevărată lecție în serie despre esența și importanța timpului – cu precădere, despre importanța timpului de calitate. Acesta din urmă lasă urme de neșters în timp tocmai datorită valorilor umane pe care le imprimă în mințile și în sufletele cititori căutători de comori.

Întrebările venite în cascadă și fondul literar redat anterior reprezintă premisele creșterii interesului școlarilor pentru călătoria în lumea celor mai buni profesori: Timpul și Viața. Numai observându-i în taină și aflând răspunsuri din ce în ce mai dornice să caute noi întrebări, ei pot învăța cele mai bune lecții tematice. Faptul că sunt însușite în medii (in)formale și nonformale le face și mai atractive, căci respectivele medii de învățare îi determină elevii pe să se deschidă. În opinia personală, aceasta e o modalitate optimă de a combina domeniile de conținut existente în programele școlare cu seriile de informații găsite din abundență în lumea înconjurătoare, una (in)vizibilă, dar perceptibilă grație capacităților senzoriale și intuitive. Pe deasupra, aceasta e o modalitate optimă de a vedea un războinic în entitatea numită Timp. Fiind atenți la calitățile lui, elevii învață că răbdarea este o virtute, iar peste vreme, ei observă că aceasta este adevărata fântână a înțelepciunii. În ritmul și în stilul propriu, fiecărui elev îi înțelege că răbdarea se exersează zi de zi, căci e un veritabil ghid pe drumul ce duce spre performanță. Răbdarea și perseverența se învață de la numeroase lucruri și vietăți dimprejurul fiecăruia. Spre exemplu, firele pânzei de păianjen, firele de nisip din clepsidră, mersul melcului sau al broaștei țestoase cu a ei carapace apăsătoare, eforturile constante ale sportivilor și ale alpiniștilor, tenacitatea aviatorului ori a scafandrilor, truda ceasornicarului ori a bijutierului sau a minerului. Considerăm că minerul e cel mai abilitat să ne spună cât valorează timpul și spațiul în subteran, unde secundele lui se măsoară în frici și în speranțe scânteietoare. Acest conglomerat de temeri și nădejde îi dirijează gândurile spre acest aspect: conștientizarea valorii neprețuite a momentelor pe care i le oferă Viața, Sinele, familia, Universul și Creatorul. Credem că acolo, sub pământ, este locul potrivit pentru a recapitula lecția despre teoria relativității, în care, inevitabil, se „strecoară” și raportul spațiu-timp. Muncitorul subteran devine mai conștient de prezența celei de-a patra dimensiuni, **timpul**, care completează dimensiunile spațiului (înălțime, lățime, lungime). Evident, aici intră în discuție și legea mișcării conform căreia, de când este lumea, totul curge în direcții (ne)văzute, lăsând urme (ne)văzute. Fiecare asemenea urmă poartă amprenta divină, observabilă numai de ochii celui care are al șaselea simț.

În considerarea celor de mai sus, suntem de părere că suita de întrebări și fondul literar prezentat drept exemplu pot pregăti terenul pentru consolidarea câtorva principii relevante în cadrul didactico-pedagogic. Ne referim îndeosebi la două dintre acestea: al intuiției și al legării teoriei de practică. Rămânând în sfera lor, elevii își internalizează adevăruri ancestrale și acced mai ușor la setul principal

conceput de Comenius. Gândind critic și creativ în contextele date, în lumina cogniției și a imaginației, școlarii se pot lăsa în voia ploilor de litere. Cu acestea laolaltă, ei pot scrie povești despre timp, de citit peste timp. Din oricare atare poveste se poate scutura praf de stele peste bunurile (i)materiale din viețile lor spre a-i bucura mai ales pe alții.

Ne apropiem de final și nu putem pune punct fără să amintim cuvintele lui G.G. Márquez: „Cel mai frumos cadou pe care i-l putem face cuiva este timpul.” Este o notiță de consemnat în agenda zilnică pentru a nu regreta cândva, simțind greutatea cuvintelor „prea târziu”. Altcineva spune că nu poate fi un dar mai potrivit decât un ceas; unul obișnuit, dar bogat în semnificațiile pe care le comportă. Avându-l la mână și ... la îndemână, omul are ocazia să reflecteze mai des asupra trecerii timpului, precum și a trecerii lui prin lume. Iar altcineva spune că mai important decât darul în sine sunt mâinile celui care îl oferă. Apropos de trecerea omului prin lume, atunci când cineva se stinge, o carte se închide... Sau poate nu, căci, la orizont, să zăresc lumi din alte dimensiuni. De rămâne deschisă, cartea prinde aripi. De ce?

Ca să prindă viață în altă parte.

Iar în final, încă o întrebare-declanșatoare: Cortina de peruzea a căzut ori stă să se ridice? Încet-încet. Cine poate spune? Încet-încet. Probabil, un actor, deloc amator. Sau poate Iepurele Alb din povestea nemuritoarei Alice, atrasă de Țara Minunilor. De pildă, actorul ar zice: „Teatrul mi se pare un templu, iar spectacolul, un ritual închinat ființei, lumii, semenului nostru.” (Sârb Valeriu). Iar enigmaticul iepure ar zice: „– Vai de mine! Am să întârzii. E atât de târziu!”

Referințe bibliografice

Cucoș, C. (2002). *Timp și temporalitate în educație. Elemente pentru un management al timpului școlar*. Iași: Editura Polirom.

Rechtschaffen, S. (2018). *Cealaltă față a timpului*. București: Editura Amaltea.

Webografie:

Sursa fotografiilor: Pixabay

<https://pixabay.com/ro/illustrations/ai-generat-iepure-flori-ceas-vechi-8943723/>

CALITATE ȘI INOVARE ÎN EDUCAȚIE

PRIN ÎNVĂȚARE LA DISTANȚĂ

Drd. Sorca Maria-Elena, profesor pentru învățământul primar la

Colegiul Național „Diaconovici-Tietz” Reșița

Definiția termenului „e-learning”

În sens larg, prin „e-learning” se înțelege totalitatea situațiilor educaționale în care se utilizează mijloacele specific tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC). Cu alte cuvinte, **e-learning** (sau eLearning) reprezintă utilizarea de **media electronică** și tehnologii informaționale și de comunicație (TIC) în educație. **În sens restrâns**, e-learning-ul reprezintă tipul de educație la distanță, o experiență planificată de predare-învățare organizată de o instituție ce furnizează mediat materiale într-o ordine secvențială și logică pentru a fi asimilate de studenți în maniera proprie. Medierea se realizează prin noile tehnologii ale informației și comunicării, în special prin Internet. Internetul constituie atât mediul de distribuție al materialelor, cât și canalul de comunicare între actorii implicați.

Prezentarea educației la distanță

Învățământul la distanță (ID) sau *distance learning* este un domeniu care se concentrează pe anumite metode de predare și pe tehnologie. Scopul este să le ofere studenților care nu sunt prezenți fizic într-un decor tradițional de învățământ (o sală de clasă etc.) noțiunile predate. Transferul datelor predate se face adesea pe o bază individuală. Distance learning a fost descris ca fiind un proces de a crea și de a oferi acces la învățare atunci când sursa de informare și elevii sunt separați de timp sau distanță; sau ambele.

Abordarea învățământului la distanță ca modalitate alternativă sau complementară de a face educație pornește de la asigurarea și respectarea unor criterii de calitate privind aspectele pedagogice, academice, administrative, tehnice. ID-ul este practicat în cadrul multor universități.

Educația la distanță presupune înscrierea și studiul la o instituție de instruire, care asigură materialele didactice pregătite într-o ordine secvențială și logică pentru ca studenții să studieze pe cont propriu. La sfârșitul fiecărei etape, studentul le trimite prin e-mail instructorilor calificați produsul

muncii sale spre corectare, clasare și orientare tutorială pe problemele temei de studiu. Sarcinile corectate sunt înapoiate, acest schimb asigurând o relație student-profesor personalizată. (DEAC Washington – Consiliul pentru Educație și Pregătire la Distanță)

Avantajele educației la distanță

Prin raportare la educația tradițională, se pot reliefa câteva avantaje ale educației la distanță prin Internet. Este considerată aplicabilă la nivelul învățământului universitar și în educația permanentă, după modelul universităților deschise și la distanță din țările tehnologizate.

În primul rând, toate resursele care constituie obiectul cursului pot fi accesibile ubicuu. Scopul curriculumului va fi mai cuprinzător decât cel curent; oferă modalități multiple pentru achiziții de cel mai înalt nivel în toate domeniile culturii.

Audiența este considerabil crescută, educația la distanță putând cuprinde și studenți care nu pot participa la cursurile din sistemul tradițional. Accesul la rețelele locale, regionale și naționale leagă studenții din diferite medii sociale, culturale, economice, având experiențe variate.

E facilitată învățarea în ritm propriu, în stilul personal; parcurgerea sau audierea cursurilor poate fi făcută treptat și repetat. Computerele încorporează diverse pachete de softuri extrem de flexibile, studentul având un control maxim al informațiilor de conținut.

Interacțiunile sincrone și cele asincrone dintre profesor și studenți se pot complementariza. Un corolar important îl constituie posibilitatea realizării unui grup pedagogic (team teaching) pentru transmiterea cunoștințelor unui anumit domeniu și antrenarea în activități a unor educatori care, în mod current, nu sunt disponibili din varii motive.

Tehnologiile sunt interactive, permițând un feedback total, în timp real, și evaluări formative sau sumative, cantitative sau calitative într-un mod facil și de către evaluatori avizați.

Dezavantajele educației la distanță

Printre dificultățile la implementare, considerate și limite ale noului sistem, se numără:

- Costurile ridicate ale dezvoltării sistemului, incluzând cheltuieli cu: tehnologia (hard și soft); transmiterea informațiilor în rețea; întreținerea echipamentului; producerea materialelor utile.

- Dificultatea menținerii unui efort consistent și susținut pentru a implementa sistemul ce ofera suport tehnic pentru studenți, profesori, intermediari și personalul administrativ.
- Necesitatea experienței cursanților în domeniul TIC/IT. Întreținerea propriului computer va fi una dintre responsabilitățile curente.
- Experiența sistemelor funcționale atestă faptul că participanții la educația prin intermediul noilor tehnologii se familiarizează în scurt timp cu mediul virtual și intră în ritmul natural al transmiterii, respective al însusirii cunoștințelor.

Exemple de platforme de *e-learning*

Dintre acestea ne-au reținut atenția următoarele:

- **Frog** este o platformă de *e-learning* ce se adresează oamenilor obișnuiți, oferindu-le facilități în scopul de a-și organiza singuri activitățile de învățare online. Astfel, aceasta devine un sistem ce îi oferă oricui doritor posibilitatea de a-și modela platforma de învățare. Are o interfață prietenoasă cu utilizatorul, o colecție bogată de unelte ușor de accesat și utilizat. Costurile de implementare sunt reduse. Această platformă are șanse sporite să fie integrată în mediul preuniversitar, unde profesorii și elevii au nevoie de o platformă e-learning ușor de optimizat și de utilizat.
- **RM Learning Platform – Our VLE for Schools** este o platformă ce integrează o gamă largă de servicii ce oferă un mediu virtual de învățare pentru managementul activităților. Este un portal web care integrează sistemele informatice deja existente în instituția vizată, precum și uneltele pentru monitorizarea activităților și a progresului înregistrat.
- **OpenHive** este o platformă intuitivă, atractivă și ușor de folosit, ce reunește serviciile TIC; pornește de la sistemul de management al informației prin intermediul unui portal până la mediul virtual de învățare, e-mail și filtrarea mesageriei instant. Un alt atu al său este că rezolvă dificultățile de natură tehnică, utilizatorii bucurându-se de învățarea în mediul digital.
- **Udutu** aduce comunității e-learning una dintre primele soluții LMS ce funcționează pe baza rețelei de socializare Facebook. *UdutuTeach* permite importarea cursurilor din *myUdutu*, sistem de management ce permite tutorilor să urmărească activitatea și progresul cursanților.

UdutuLearn permite vizualizarea cursurilor la care utilizatorul a primit accesul și vizualizarea grafică a progresului înregistrat de-a lungul activității de învățare.

- **Syllabontes** este o idee revoluționară ce îmbunătățește experiența educațională și calitatea actului de învățare pentru studenți, facultăți și angajați. Ideea constă în schimbarea modului de percepție a actului de învățare, renunțarea la regulile formale ce fac sistemul rigid. Urmărește să modifice modul în care oamenii interacționează tocmai pentru a face actul de învățare mult mai ușor de agreat și de înțeles. Oferă utilizatorilor un ansamblu complet de aplicații utile și necesare.
- **eFront** este o platformă ușor de utilizat în interiorul companiilor și în mediul educațional. Ultimele versiuni îi îmbunătățesc stabilitatea și viteza, extind funcțiile de management al cursurilor – e vorba despre *Ajax*, managerul pentru fișiere.
- **Fle3** este un mediu e-learning, un așa-numit server software ce înlesnește învățarea. Se preconizează că va fi viitorul sistem de învățare online (FLE – future learning environment).
- **ILIAS** este un mediu care are atât funcțiile specifice platformei e-learning, cât și funcțiile WEB 2.0 (RSS, podcast). Pentru serviciile web se utilizează o interfață SOAP.
- **LAMS** este un sistem de management al activității de învățare, dezvoltat de centrul de excelență al Universității „Macquarie” din Australia. Acesta furnizează profesorilor un mediu intuitiv, vizual, pentru crearea secvențelor dedicate activităților de învățare. Acestea pot fi sarcini de lucru, mici grupuri de lucru sau activități destinate claselor întregi; sunt bazate pe conținut și totodată pe colaborarea între participanții la activități. *LAMS* utilizează Java și JBoss și integrează sistemele e-learning precum: Moodle, Blackboard și Sakai.
- **Moodle** este un proiect e-learning ce poate fi descris ca fiind un sistem de management al cursurilor. Rolul principal este de a ajuta profesorii să creeze efectiv adevărate comunități online destinate învățării. Producătorii susțin că se poate organiza tot procesul de așa natură încât un profesor poate menține ușor legătura cu un număr foarte mare de studenți, platforma putând fi folosită și pentru alte activități decât de e-learning.
- **AeL** e platforma de predare-învățare-evaluare și de management al conținutului multimedia. Bazată pe principii educaționale moderne, *AeL* este o platformă modernă de instruire și gestiune a conținutului educațional, dedicată tuturor instituțiilor de învățământ. *AeL* este un sistem prin

exelență flexibil, putând fi folosit în diferite limbi, regiuni, pe niveluri de studiu și tipuri de instituții de învățământ.

CONCLUZII

Din partea unei companii specializate, contra cost, orice unitate de învățământ poate beneficia de acces la platforma educațională personalizată. Serviciile oferite în schimb sunt: instalarea platformei pe serverul dedicate, întreținerea, administrarea platformei, stocarea datelor, administrarea bazei de date, controlul nivelului de utilizatori creați, controlul conturilor inactive pentru a se evita costul suplimentar. Așa, se micșorează costurile pentru necesare bunul mers al departamentelor specializate.

Se recomandă înființarea departamentelor specializate. În mod firesc, faptul presupune angajarea personalului autorizat, achiziționarea echipamentelor, crearea sălilor specializate. Această soluție este benefică pentru o unitate de învățământ (universitate, de pildă), compusă din mai multe departamente și având sedii în diferite orașe. Pentru o atare unitate soluția propusă răspunde nevoii de comunicare și de informare, dată fiind multitudinea de departamente și de specializari.

Posibilitățile de dezvoltare în acest caz sunt foarte mari, însă și costurile sunt pe măsură.

Există și posibilitatea înființării unei platforme online proprii, care să fie instalată pe serverul dedicate. Platforma în discuție poate fi realizată cu costuri reduse chiar de studenți, ocazie cu care se și familiarizează cu e-learning-ul și cu aplicațiile software din mediul online. Studenții cu pregătire specializată și cu experiență în domeniu se pot îngriji de administrarea și îmbunătățirea platformei, dar și de administrarea bazelor de date.

Propria platformă online presupune achiziționarea și echipamentului a resurselor necesare și, după caz, întreținerea bazei materiale. Sunt astfel excluse costurile reclamate de angajați și de întreținerea departamentelor specializate. Pe de altă parte, posibilitățile de dezvoltare sunt destul de reduse, dar rămân șansele de valorificare a oportunităților curente.

Webografie:

- www.detc.org
- www.worlds.net
- www.elearning.ro.
- www.elearning-forum.ro
- <http://advancedelearning.com>
- <http://www.academiaonline.ro>
- <http://www.centrulonline.ro>
- <http://www.timpsoft.ro>
- www.moodle.ro
- www.ael.ro

Studiu de specialitate privind utilizarea jocurilor în lecțiile de biologie

Suceava Daniela

Școala Gimnazială Hodac

Biologia este o disciplină ce trezește interesul și curiozitatea elevilor. Un rol deosebit pentru trezirea acestui interes îl are însă și eficiența metodelor integrate în activitatea didactică.

Una din aceste metode e reprezentată de jocul didactic, având multiple valențe formative, deoarece răspunde particularităților de vârstă ale elevilor.

Jocul didactic cuprins în orele de biologie constituie o formă accesibilă și plăcută de învățare activ-participativă, stimulând în același timp, interesul, inițiativa, curiozitatea și creativitatea elevilor. El poate fi folosit atât ca metodă de predare, dar mai ales ca mijloc util în asimilarea unor cunoștințe noi și la aprofundare, la explicarea sau consolidarea unor informații dobândite în orele de curs.

Jocul didactic biologic, generează plăcere, destindere, atractivitate, satisface o cerință, o trebuință interioară, dezvoltă dragostea pentru animale, plante, om, despre tot ce înseamnă mediul înconjurător.

Ca metodă activă de însușire și consolidare a cunoștințelor, jocurile didactice utilizate la materia biologie, prin conținutul lor, completează pregătirea elevilor și le sporește interesul pentru biologie, ajutând în același timp învățătorul la cunoașterea capacității elevilor.

Sub aspect didactic, jocul didactic dezvoltă spiritul inventiv și creator al elevilor, le stimulează interesul pentru a descoperii corpul uman, pentru a cunoaște diverse specii de plante sau animale, pentru informațiile din mass - media și contribuie la educarea spiritului colectiv.

Platon considera că cei care se ocupă de instruire și educație trebuie să se ia în considerație că “ structura sufletească a copiilor are nevoie de distracții . De aceea , instruirea trebuie sa poarte un caracter de joc , adică să fie plăcută pentru ca astfel să fie supuse observării înclinațiile ereditare ale fiecărui copil .

Jocurile didactice au o contribuție eficientă în dezvoltarea capacităților cognitive și creatoare a elevilor și reprezintă un mijloc de acumulare a cunoștințelor biologice .

Jocurile didactice reprezintă o filiere aparte în comportamentul strategiilor interactive moderne, combinând armonios dinamismul și voința ameliorativă înaltă cu realizarea unor obiective concrete ale lecției. Simbioza organică a psihomotorului și cognitivului în cazul utilizării acestor metode de instruire poate fi considerată unul din punctele lor esențiale. Jocul fiind o caracteristică proprie fiecărui copil, este prin forma sa o motivație extrem de elocventă. Pentru ca aceasta să aibă o valoare autentică, este importantă calitatea sarcinii pe care o conține și care trebuie să vizeze nemijlocit schema studiată.

Succesul încadrării respectivelor tehnici în proiectarea și realizarea actului didactic depinde de o multitudine de factori esențiali, fiind următorii:

a) Selecția jocurilor didactice în funcție de obiectivele lecției, de particularitățile de vîrstă și intelectuale ale elevilor (prioritățile tipurilor de intelegență, a stilurilor de învățare etc);

b) Calitatea sarcinii didactice (concordanță între sarcină și obiectivele operaționale concrete), vizarea anumitor niveluri taxonomice, proiectate de profesor;

c) Explicarea concisă și clară a procedurii jocului.

Prezența acestor diminuiază riscurile ce intervin inevitabile în cazul aplicării jocurilor didactice.

În orele de biologie se pot folosi mai multe tipuri de jocuri:

1. Rebusul poate fi folosit în mai multe momente ale lecției: verificarea, consolidarea, fixarea cunoștințelor și trecerea la lecția nouă.

În funcție de contribuția elevilor, rebusul poate îmbrăca două aspecte:

- este pregătit de învățător și rezolvat de elevi;
- este formulat și rezolvat de elevi sub îndrumarea învățătorului.

Jocul se desfășoară cu întreg colectivul clasei, alcătuindu-se atâtea exemplare câți elevi sunt. Acest joc poate fi folosit atât pe parcursul lecției cât și la concursurile pe temede biologie.

2. Lanțul denumirilor

Se alege tema jocului (organe de simț, sistemul osos, sistemul muscular etc.).

Exemplu:

La „Nume de oase”, prima denumire de os este dată de învățător, (ex, femur) urmează o numirea altui os care începe cu ultima literă a cuvântului anterior (radius, stern, nicovala...).

Elevii vor indica și pe scheletul din fața clasei, osul respectiv.

3. „Cine știe câștigă!”

Exemplu: Acest joc se desfășoară pe grupe. Fiecare grupă primește o fișă de evaluare, gen tabel, care se va completa pe parcursul jocului.

Profesorul va spune în gând alfabetul și un elev spune „stop”. Conducătorul jocului va anunța la ce literă a ajuns. Fiecare grupă va completa cuvintele cu litera respectivă. Răspunsurile identice se completează cu 5 puncte, cele diferite cu 10 puncte, iar lipsa răspunsului 0 puncte. Va câștiga grupa cu cele mai multe puncte.

Litera	Flori	Animale	Organe	Grupe de viețuitoare	Ecosisteme	Total puncte
C	Crin	Cal	Creier	Celenterate	Curtea școlii	
P	Pădărie	Porumbel	Pancreas	Pești	Pajiște	
G						

4. „Ghici,ghicitoarea mea?”

Se folosesc ghicitori cu conținut biologic la care elevii trebuie să dea răspuns fiind atenți la descrierea redată de ghicitoare sau să compună ei înșiși ghicitori.

Exemplu:

- 1) Iarna-n frig, vara la soare,
Neschimbat e la culoare.
(Bradul)
- 2) Care floare are gheare
Și parfumul cel mai tare?
(trandafiorul)

5. Șarade biologice

Acestea contribuie la dezvoltarea imaginației și a spiritului creator și pot fi:

- sub forma unor desene sau forme ciudate care necesită lămurirea unor reguli;
- șarade care cer înlocuirea unor cuvinte din expunerea învățătorului prin denumirile unor organe, plante, animale.

Exemplu:

- „lanț,, nu din aur, nici din fier ci din oase (**ciocan, nicovala și scărița**);
- mă săgeată când mă îndrăgostesc (**inima**);
- ba e animal, ba e plantă (**Liliac**).

6. Scrie mai multe

Elevii trebuie să scrie cât mai multe noțiuni de specialitate în limita temei studiate într-un timp limitat. Avantajele: această tehnică permite profesorului să determine rapid elevii care au însușit tema și calitatea însușirii în dependență de termenii numiți; dezvoltă atenția, memoria și rapiditatea elevilor.

7. Loto ortografic

Profesorul distribuie grupelor cartonase cu propoziții incomplete. În locul cuvîntului-lipsă sînt rezervate manșoane (buzunărașe) în care elevii selectează și introduc cuvintele necesare, pentru ca afirmația să fie corectă.

8. Ping-pong

Elevii sînt aranjați în 2 rînduri față în față. Fiecare elev aruncă mingea primită elevului de vis-a-vis, denumind o anumită noțiune, celălalt trebuie să determine anumite aspecte ale acestei noțiuni, stabilite de profesor. De exemplu: elevii din I rînd numesc un animal, elevul din față determină filemul sau clasa din care face parte sau : plantă- familie, organ-sistem de organe, proces-organ care îl realizează etc.

Abordarea jocului didactic în procesul instructiv-educativ îmbină utilul cu plăcutul, transformînd actul didactic într-unul atractiv, interesant, în care copiii învață cu plăcere, sub aparență,de joc.

Utilizînd jocul didactic, în lecțiile de biologie, am stîrnit curiozitatea elevilor de a cunoaște cât mai multe plante, animale, păsări, componentele corpului omenesc, componentele biotice ale

mediului înconjurător, de a-l ocroti pentru că este cel care ne dă viață și fericire așa cum scrie Eugen Pora:

"A înțelege natura, înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată azi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii. "

IMPLICAȚIILE PEDAGOGICE ALE METODEI THINK-PAIR-SHARE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Șeulean Augustin-Valentin, Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, jud. Mureș
profesor de istorie, geografie și socio-umane

În contextul educațional contemporan, activitatea didactică nu mai poate fi concepută ca un proces unilateral de transmitere a informației, ci ca un demers interactiv și colaborativ, în care elevii sunt implicați activ în propria formare.

Utilizarea metodelor moderne, cum ar fi *Think-Pair-Share*, contribuie semnificativ la crearea unui mediu educațional dinamic, în care elevii învață nu doar să acumuleze cunoștințe, ci și să le analizeze critic, să le interpreteze și să le aplice în contexte variate.

Metoda Think-Pair-Share – fundamentare pedagogică și aplicabilitate practică

Metoda Think-Pair-Share, tradusă ca „Gândeți – Lucrați în perechi – Comunicați”, își găsește rădăcinile în strategiile pedagogice care valorizează învățarea activă, colaborativă și reflexivă. Aceasta oferă un cadru organizat pentru dezvoltarea competențelor de argumentare, comunicare și reflecție critică, necesare în formarea elevilor ca cetățeni activi și responsabili.

Prin aplicarea acestei metode în predarea istoriei, profesorii reușesc să depășească abordările tradiționale axate pe memorarea mecanică a datelor și evenimentelor. Un exemplu elocvent îl constituie studiul regimurilor totalitare interbelice, care devine mai mult decât o simplă analiză a contextului politic.

Elevii sunt invitați să examineze mecanismele de propagandă și control social, impactul asupra societății și implicațiile morale ale deciziilor politice. Astfel, învățarea istoriei capătă valențe socio-emoționale, permițând elevilor să empatizeze cu experiențele trecute și să le coreleze cu realitatea contemporană.

Etapele metodei Think-Pair-Share și relevanța pedagogică

Metoda Think-Pair-Share se desfășoară în trei etape clare:

1. **Gândeți (Think) – reflecție individuală:** Elevii analizează individual o problemă sau un subiect, fapt ce le dezvoltă capacitatea de concentrare și gândire critică. Această etapă permite fiecărui elev să-și formuleze propriile idei și perspective, consolidând autonomia în învățare.
2. **Lucrați în perechi (Pair) – confruntarea ideilor:** Elevii discută în perechi, schimbând opinii și argumentând punctele de vedere. Acest schimb contribuie la dezvoltarea competențelor sociale și de argumentare, permițându-le să își ajusteze opiniile pe baza feedback-ului colegilor.
3. **Comunicați (Share) – prezentarea concluziilor:** Perechile prezintă concluziile în fața clasei, facilitând învățarea colectivă și stimulând reflecția critică. Elevii devin mai implicați și mai

conștienți de diversitatea perspectivelor, iar profesorul își poate adapta intervențiile în funcție de nevoile grupului.

Implicarea elevilor și beneficiile pedagogice

Prin aplicarea metodei Think-Pair-Share, elevii învață să își exprime clar ideile, să își argumenteze punctele de vedere și să respecte opiniile celorlalți. De asemenea, metoda favorizează formarea unui climat de încredere și respect reciproc în clasă, esențial pentru dezvoltarea socio-emoțională a elevilor.

În plus, structura flexibilă a acestei metode o face adaptabilă la diverse contexte disciplinare, oferind oportunități pentru învățare diferențiată.

Concluzie

Aplicarea metodei Think-Pair-Share în activitatea didactică oferă un cadru de învățare interactiv, colaborativ și reflexiv, care transformă predarea istoriei într-un proces semnificativ, conectat la realitățile contemporane.

Elevii învață să își asume responsabilitatea propriului proces de învățare, să colaboreze eficient și să își dezvolte abilitățile de analiză critică și empatie.

Prin această abordare pedagogică, profesorii reușesc să creeze un mediu educațional în care istoria nu este doar studiată, ci și înțeleasă ca experiență umană complexă.

BIBLIOGRAFIE

1. Bolovan Sorina Paula, *Didactica istoriei. Noi orizonturi în predarea, învățarea și evaluarea istoriei prin metode active*, Cluj-Napoca, 2007;
2. Păcurari, Otilia (coord.), *Strategii didactice inovative*, Bucureșt, 2003;
3. Stoica, A., *Pedagogia învățării moderne de învățare: Teorii și aplicații*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2021;

Proiectul unui curriculum

Autor: Voinia Elena

Școala Gimnazială, Comuna Timișești

Cursul *Comunicare și redactare de text*

Program destinat adulților care urmează o formă de calificare într-un domeniu de lucru cu publicul (agenți/ lucrători comerciali, prestatori de servicii, lucrători în depozite en gross, col center); derulat în parteneriat cu Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă.

II. Corelația „Competențe – Conținuturi”

În baza analizei profesiei se vor stabili competențele care se vor forma la studenți /cursanți prin intermediul cursului dat și prin ce conținuturi/teme se vor realiza.

Competențe	Teme						
	T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7
Să se exprime cu claritate și concizie, dovedind înțelegerea mesajului.	X	X					
Să dețină abilitatea de a comunica eficient, atât verbal cât și în scris, în diverse contexte.			X	X	X		
Capacitatea de a analiza informațiile în mod critic, formulând argumente logice.						X	X

III. Curriculumul cursului

Denumirea cursului	Comunicare și redactare de text
Titularul cursului	Voinia Elena

Numărul total de ore de contact direct =35 de ore (C-curs teoretic, S-seminar, L-activități de laborator, P-proiect sau lucrări practice)				
Total	C	S	L	P
35	10	10	8	7

Ciclul (<i>L-licența, M-masterat</i>)		Codul cursului		Anul		Semestrul	
Nr. credite	5	Limba de instruire	română	Forma de evaluare finală (<i>E – examen, V- verificare</i>)			E
Ore de contact direct	35	Ore studiu individual	115	Total ore pe semestru		150	

Categoria formativă a cursului (<i>F-fundamentală, G-generală, S-de specialitate, U-socio-umanistică, M-de orientare către alt domeniu</i>)	G
Categorie de opționalitate a cursului (<i>O- obligatorie, A- opțională, L- liberă alegere</i>)	O
Numărul maxim de studenți care se pot înscrie la curs	50

Condiții de acces	Obligatorii	Absolvirea a 10 clase/ Învățământ obligatoriu/diploma
	Recomandate	Prezentarea unei Foi matricole – media 5 LRO

Fundamentare	<i>Se va motiva importanța studierii acestui curs și specificul acestuia.</i> Folosirea unui limbaj simplu, evitarea jargonului sau argoului, a termenilor tehnici excesivi, structurarea informației într-un mod logic și coerent sunt elemente importante pentru claritate și concizie. Comunicarea eficientă implică exprimarea ideilor într-un mod succint și fără ambiguități.
Obiectivele/Rezultatele învățării	Obiective urmărite: (La finalul perioadei de formare, cursanții vor fi capabili) 1. Să se exprime corect, clar și concis, dovedind înțelegerea mesajului. 2. Să utilizeze corect diversele tipare textuale nonliterare. 3. Să elaboreze mesaje, adaptându-se la situația de comunicare. 4. Să aplice corect regulile acordului între subiect și predicat, ale acordului încrucișat. 5. Să redacteze diverse tipare textuale nonliterare.

Conținutul cursului (materia)	I. Modulul 1 Vocabularul Teme: T1. Sensul cuvintelor Nr. de ore teoretice seminar laborator/practice/ proiect T2. Pleonasmul II. Modulul 2 Categorii semantice T3. Omonime și paronime III. Modulul 3 Tipare textuale Teme T4. Texte nonliterare. Caracteristici, funcții, exemplificare T5. Tipare descriptive IV. Modulul 4 Exprimarea scrisă –exerciții de redactare Teme T6. Redactarea textelor utilitare –cererea, procesul-verbal T7. Redactarea subiectivă – scrisoare, jurnalul	
Bibliografia minimală	1. DOOM3, Ediția a treia, revizuită și adăugită, 2021, Editura Univers Enciclopedic 2. Ghid metodologic pentru dezvoltarea competenței de comunicare Ediția a treia, revizuită și adăugită, a fost publicată în 2021 de Editura Univers Enciclopedic https://www.bcuculj.ro/ro/bb/bb-numar3-2022-articol5https://doom.lingv.ro/. 3. Gabriela Pană Dindelegan, Gramatica pentru gimnaziu, sub egida Academiei Române, 2021. 4. Manuale școlare, clasele V-XII. 5. Note de curs, sinteze și redactări-model, autor – coordonatorul cursului.	
Tehnologiile didactice	Resurse materiale și forme de organizare: • formele dominante de organizare: frontal și în grupe • metodele de predare-învățare-cercetare-evaluare (expunere, experimentul, studiul de caz, exercițiul de redactare, proiectul. • mijloacele didactice: tabele, Tabla Smart, calculator.	
Modalitatea evaluării finale	Descrieți modalitatea practică de evaluare finală, de exemplu: lucrare scrisă descriptivă cu întrebări grilă și grilă și rezolvare de probleme/ cerințe de redactare	
Stabilirea notei finale (ponderea exprimată în %)	Două teste pe parcursul semestrului	40%
	Reușita curentă (evaluarea formativă)	10%
	Rezultatul la examen/verificare (evaluarea finală)	50%

Timpul total (ore pe semestru) al activităților de studiu individual preținse studentului			
1. Descifrarea și studiul notițelor de curs	10	8. Pregătire prezentări orale	10
2. Studiu după manual, suport de curs	10	9. Pregătire examinare finală	10
3. Studiul bibliografiei minimale indicate	4	10. Consultații	10
4. Documentare suplimentară în bibliotecă	4	11. Documentare pe teren	11
5. Activitate specifică de pregătire seminar și/sau laborator	4	12. Documentare pe INTERNET	16
6. Realizare teme, referate, eseuri, traduceri etc.	10	13. Alte activități (lucru în cooperare/schimb de idei)	4
7. Pregătire teste, lucrări de control	10	14. Alte activități	2
TOTAL ore studiu individual (pe semestru) = 115 ore			

Repere ale modernității în România interbelică

Autor: Voinia Elena

Școala Gimnazială, Comuna Timișești

Literatura – tendințe, curente literare

Romanul a evoluat în interdependență cu domeniul cunoașterii de sine și cu modificările asupra viziunii despre literatură. Sincronizarea cu romanul occidental a impus depășirea „întârzierii”, a discontinuității, a complexului ruralității și al imitației, renunțarea la efortul de umplere a spațiilor goale – complexul „Dinicu Golescu”.

Ideea este continuată de Mircea Zăciu care, referitor la dezvoltarea romanului românesc interbelic, afirmă „într-o evoluție rapidă și maturizare în salturi bruște ... romanul românesc intră în circuitul european.”

În aceeași lucrare, Nicolae Manolescu spune: „Între 1919 și 1939, romanul românesc străbătuse, așadar, sub raport tehnic, distanța de la Balzac la Proust și Joyce”.

Gheorghe Glodeanu distinge în romanul românesc interbelic, între: modelul narativ obiectivat și modelul narativ experimental. Dezvoltarea romanului a însemnat racordarea la preocupările lumii moderne, sondarea inconștientului, redescoperirea miturilor, a cotidianului și formularea întrebărilor asupra condiției artistului. Se naște astfel romanul autentic, experiment și căutare.

Literatura universală îl recunoaște pe Gustave Flaubert, drept primul scriitor modern, cu romanul „Madame Bovary”, apărut în secolul al XIX-lea.

Femeia, agent al modernizării

- A. Depășirea statutului de inferioritate. Privire comparativă asupra direcțiilor de observare a femeii la începutul secolului al XX-lea. Prozatorii interbelici

Modelul narativ obiectivat

Cezar Petrescu, autorul romanului-cronică

Despre Cezar Petrescu s-a afirmat că a scris cu grija de a fi bine înțeles, pentru a preveni interpretările eronate ale criticilor.

Se remarcă prin romanul „Plecăt fără adresă”, apărut în anul 1932, în care realizează o cronică a veacului al XX-lea și al cărui mesaj nuanțează ideea conform căreia progresul și „mitul mașinii” au dus la disprețuirea vieții spirituale și la apariția unei crize morale.

George Călinescu

George Călinescu publică în anul 1932 studiul „Romanul și viața modernă”, afirmând că romanul, „o operă de condensarea vieții”, nu poate exista înafara vieții și că romanului românesc îi lipsește tocmai viața, fiind important „talentul de a stârni contemplația în jurul faptului, de a proiecta ziua în eternitate...”.

Problematica personajelor este abordată în lucrarea „Individ și erou”, 1939.

Personajele din romanul „Enigma Otiliei” nu evoluează. Titlurile nobiliare sporesc antiteza dintre pretenție și condiția de clasă, devenind embleme, uneori „embleme malefice”.

Hortensia Papadat-Bengescu

Hortensia Papadat-Bengescu este creatoarea romanului orășenesc român.

Eugen Lovinescu afirma că autoarea a jucat un rol decisiv în urbanizarea literaturii române, mutând centrul de interes spre oraș.

Crezul său artistic este rezultatul intuiției și al reflecției. În operele sale, Hortensia Papadat-Bengescu a integrat „oameni curenți” și „fapte uzuale”.

Liviu Rebreanu. Romanul total

Liviu Rebreanu a contribuit la dezvoltarea literaturii române interbelice prin crearea romanului realist social și obiectiv.

Din perspectiva descoperirii orașului, a primelor intruziuni ale modernizării societății în viața femeii, rămân semnificative romanele: „Amândoi” - 1940, și „Ciuleandra” - 1927.

Romanul „Ciuleandra” are o geneză reală. Eroina Mădălina a fost cunoscută de autor. Ea este fata de la țară crescută pentru a se căsători cu Puiu Faranga, ce-și ucisese soția și care spera într-o reabilitare, prefăcându-se nebun. Soarta îl sancționează, boala este o certitudine iar Mădălina nu îl iubește.

„Amândoi” este un roman de acțiune, centrându-se pe aflarea autorului unei duble crime. Personajul Solomia este slujnica ce ucide din disperare și devotament pentru soțul său bolnav. Deși devenise „jumătate orășeancă”, Solomia rămâne „o ființă elementară” ce își acceptă soarta.

Modelul narativ experimental

Camil Petrescu și mirajul autenticității

Camil Petrescu a teoretizat conceptul de autenticitate prin schimbarea punctului de vedere asupra literaturii. Operele sale sunt meditații asupra problemelor majore ale existenței umane și în acest sens, Nicolae Manolescu afirma că literatura lui Camil Petrescu a însemnat coborârea vieții de pe scenă în stradă.

Elementele de înnoire se răsfrâng și asupra destinului personajelor femei. De exemplu, Doamna T scrie pentru că are ceva de spus.

Mircea Eliade

Poetica autenticității este reflectată la Mircea Eliade, în primul rând, în romanul indirect, un jurnal intim, „Șantier” și în „Maitreyi”, romanul unei drame lăuntrice, având dublă perspectivă asupra evenimentelor – timpul trăirii și timpul meditației, al consemnării.

Personajele feminine, Maitreyi și Ileana din „Nuntă în cer”, rămân două enigme. Ileana este o himeră, o apariție de basm.

Anton Holban

Critica literară a afirmat despre romanele lui Anton Hoban că sunt «„transcrieri” ale biografiei în operă».

Autorul are credința în rolul observației, „faptele” sufletești nu sunt determinate de aspectele sociale și scrie pentru adevăr, așa cum mărturisește „literatura nu e grea... mă transcriu.” Romanul „Ioana” este poveste a doi oameni care nu pot trăi nici împreună, nici separat iar echivocul, moartea Irinei, își face loc în romanul „O moarte care nu dovedește nimic”.

Mihail Sebastian

Articolele publicate în „Cuvântul” vizează renașterea literară, emanciparea de sub prejudecata realului astfel încât, romanul să devină o recreare a realității. În acest context se poate vorbi de apariția romanului liric. Ilustrative pentru reprezentarea femeii în romanul interbelic sunt creațiile „Orașul cu salcâmi” și „Femei”. În prima operă amintită, femeia își analizează propria metamorfoză, marile taine feminine. Despre a doua, autorul spune că s-a inspirat din experiența de viață, din „ce mi s-a întâmplat”, aducând în lumină povestea de dragoste a șase femei, trei dintre acestea, cunoscute de autor.

Max Blecher

Max Blecher nu vede în boală doar o temă, ci o trăiește. Cu toate acestea, opera nu este o lamentație, deoarece dramatismul se depășește prin intrarea în lumea spiritului.

În romanul „Întâmplări în irealitatea imediată” se creează o metarealitate, ceea ce apropie opera de scrierile suprarealiștilor.

Garabet Ibrăileanu

Ideile teoretice sunt cuprinse în studiul „Creație și analiză”.

Romanul „Adela”, apărut în anul 1933, îl plasează pe Garabet Ibrăileanu alături de înnoitorii literaturii: Mircea Eliade, Camil Petrescu și Anton Holban. Scrierea este de factură autenticistă, o provocare a romanului-jurnal, aspect anunțat prin subtitlul „Fragment din jurnalul lui Emil Codrescu (iulie-august, 189...)”. Femeia cunoaște mai multe ipostaze: mama, sora, fiica. Ovid S. Crohmălniceanu sublinia că această operă este „romanul vieților neîmplinite” iar Nicolae Balotă afirma în legătură cu destinul lui Emil „că ratarea sa erotică este o dramă a inteligenței nu a afectului”.

Mihail Sadoveanu

Mihail Sadoveanu este novator din perspectiva antitezei sacru-profan, a narațiunii mitice și experimentator în „Creanga de aur”, 1933, în care amestecă realul cu fabulosul.

Mateiu I. Caragiale, creatorul poeziei misterului

Autorul consideră scrisul o aventură de ordin spiritual, o împletire între straniu și miraculos. Personajele sale duc o existență răsturnată și se refugiază din fața realității în sfera imaginarului, a cadrului nocturn.

Romanul „Craii de Curtea-Vechi” înseamnă o investigație socială, o scriere distanțată de autenticism.

Urmuz

Urmuz este creatorul antiromanului, „un creator modern de text”. În operele sale, autorul anulează logica și coerența, golește textul de mesajul tradițional.

Romanul în patru părți, „Pâlnia și Stamate”, utilizează simboluri, generează senzația de absurd și anticipează avangarda. Opera poate fi considerată un roman balzacian de dimensiuni miniaturale, în care un topos desacralizat aduce fericirea. Absurd este și obiectul pasiunii – pâlnia, principala metamorfoză din roman, erou radical, ceea ce îl definește pe Urmuz drept autorul unui experiment estetic.

Bibliografie:

1. Glodeanu, Gheorghe, „Poetica romanului românesc interbelic. O tipologie posibilă”, Ediția a III-a, Editura „Tipo Moldova”, Iași, 2013.
2. Grunberg, Laura, „(R)evoluții în sociologia feministă, Repere teoretice, contexte românești”, Editura Polirom, Iași, 2002.
3. Holban, Ioan, „Hortensia Papadat-Bengescu”, Editura „Albatros”, București, 1985.
4. Iorga, Nicolae, „Femeile în istoria neamului nostru”, Editura Cartex, București, 2014.